

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2019/1021 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o obstojnih organskih onesnaževalih ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/1020 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. junija 2019

o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 33 in 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Da se zagotovi prosti pretok proizvodov v Uniji, je treba zagotoviti, da so ti proizvodi skladni s harmonizacijsko zakonodajo Unije in torej izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko stopnjo zaščite javnih interesov, kot so varovanje zdravja in varnosti nasploh, varnost in zdravje pri delu ter varstvo potrošnikov, okolja in javne varnosti, pa tudi zaščita drugih javnih interesov, ki jih varuje navedena zakonodaja. Strogo izvrševanje teh zahtev je bistveno za ustrezno zaščito teh interesov in ustvarjanje pogojev, v katerih lahko uspeva poštena konkurenca na trgu blaga v Uniji. Da se to izvrševanje zagotovi, ne glede na to, ali se proizvodi dajo na trg po elektronski poti ali ne, in ne glede na to, ali se proizvedejo v Uniji ali ne, so potrebna pravila.
- (2) Harmonizacijska zakonodaja Unije zajema velik delež proizvedenih proizvodov. Neskladni in nevarni proizvodi ogrožajo državljane ter lahko izkrivljajo konkurenco z gospodarskimi subjekti, ki prodajajo skladne proizvode v Uniji.
- (3) Okrepitev enotnega trga blaga s še intenzivnejšimi prizadevanji za preprečitev dajanja neskladnih proizvodov na trg Unije je Komisija v svojem sporočilu z dne 28. oktobra 2015 z naslovom „Izpopolnitev enotnega trga: več priložnosti za prebivalstvo in gospodarstvo“ opredelila kot prednostno nalogo. To bi bilo treba doseči s krepitvijo nadzora trga, zagotavljanjem jasnih, preglednih in celovitih pravil gospodarski subjektom, pogostejšimi kontrolami skladnosti in spodbujanjem čezmejnega sodelovanja med izvršilnimi organi, vključno s sodelovanjem s carinskimi organi.

⁽¹⁾ UL C 283, 10.8.2018, str. 19.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. junija 2019.

- (4) Okvir nadzora trga, vzpostavljen s to uredbo, bi moral dopolniti in okrepiti obstoječe določbe harmonizacijske zakonodaje Unije v zvezi z zagotavljanjem informacij o skladnosti proizvodov in okvirom za sodelovanje z organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike, nadzorom trga proizvodov ter nadzorom teh proizvodov ob vstopu na trg Unije. Vendar bi se v skladu z načelom *lex specialis* ta uredba morala uporabljati le, če v harmonizacijski zakonodaji Unije ni posebnih določb z istim ciljem, naravo ali učinkom. Ustrezne določbe te uredbe se torej ne bi smele uporabljati na področjih, ki jih zajemajo posebne določbe, na primer tiste iz uredb (ES) št. 1223/2009 ⁽³⁾, (EU) 2017/745 ⁽⁴⁾, (EU) 2017/746 ⁽⁵⁾, vključno kar zadeva uporabo evropske podatkovne zbirke za medicinske pripomočke (Eudamed), in (EU) 2018/858 ⁽⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (5) Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾ določa splošne varnostne zahteve za vse proizvode za potrošnike in določa posebne obveznosti in pooblastila držav članic v zvezi z nevarnimi proizvodi ter izmenjavo informacij v ta namen prek sistema hitre izmenjave informacij (RAPEX). Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da sprejmejo bolj specifične ukrepe, ki so jim na voljo na podlagi navedene direktive. Da bi dosegli višjo stopnjo varnosti proizvodov za potrošnike, bi bilo treba izboljšati učinkovitost mehanizmov za izmenjavo informacij in situacije, ki zahtevajo hitro ukrepanje, iz Direktive 2001/95/ES.
- (6) Določbe o nadzoru trga v tej uredbi bi morale zajemati proizvode, za katere se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije, navedena v Prilogi I v zvezi s proizvodnimi proizvodi, razen živil, krme, zdravil za uporabo v humani in veterinarski medicini, živih rastlin in živali, proizvodov človeškega izvora ter proizvodov rastlin in živali, neposredno vezanih na njihovo prihodnje razmnoževanje. To bo zagotovilo enoten okvir za nadzor trga teh proizvodov na ravni Unije in utrdilo zaupanje potrošnikov in drugih končnih uporabnikov v proizvode na trgu Unije. Če bo v prihodnje sprejeta nova harmonizacijska zakonodaja Unije, bo morala določati, ali naj se ta uredba uporablja tudi zanjo.
- (7) Členi 15 do 29 Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾ o določitvi okvira nadzora trga Skupnosti in nadzora proizvodov, ki vstopajo na trg Skupnosti, bi se morali črtati, zadevne določbe pa bi se morale nadomestiti s to uredbo. Navedeni okvir vključuje tudi določbe o nadzoru proizvodov, ki vstopajo na trg Skupnosti, iz členov 27, 28 in 29 Uredbe (ES) št. 765/2008, ki se ne uporabljajo zgolj za proizvode, zajete v okvir nadzora trga, temveč za vse proizvode, če drugo pravo Unije ne vsebuje posebnih določb v zvezi z organizacijo nadzora proizvodov, ki vstopajo na trg Unije. Zato je nujno, da se področje uporabe določb te uredbe v zvezi s proizvodi, ki vstopajo na trg Unije, razširi na vse proizvode.
- (8) Da bi racionalizirali in poenostavili splošni zakonodajni okvir ter hkrati uresničevali cilje glede boljše priprave zakonodaje, bi bilo treba ponovno preučiti pravila, ki se uporabljajo za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, in jih vključiti v enoten zakonodajni okvir za nadzor proizvodov na zunanjih mejah Unije.
- (9) Za izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije bi morale biti odgovorne države članice, njihovi organi za nadzor trga pa bi morali zagotavljati, da se zakonodaja v celoti upošteva. Države članice bi zato morale vzpostaviti sistematične pristope k zagotavljanju učinkovitega nadzora trga in drugih dejavnosti v zvezi z izvrševanjem. V zvezi s tem bi bilo treba dodatno harmonizirati metodologijo in merila za ocenjevanje tveganj v vseh državah članicah, da se zagotovijo enaki konkurenčni pogoji za vse gospodarske subjekte.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176).

⁽⁶⁾ Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

- (10) Da bi organom za nadzor trga pomagali pri povečevanju doslednosti njihovih dejavnosti, povezanih z uporabo te uredbe, bi bilo treba za organe za nadzor trga, ki si želijo sodelovati, vzpostaviti učinkovit sistem medsebojnih strokovnih pregledov.
- (11) Nekatere opredelitve pojmov iz Uredbe (ES) št. 765/2008 bi bilo treba uskladiti z opredelitvami pojmov iz drugih pravnih aktov Unije in bi morale, kadar je ustrezno, odražati strukturo sodobnih dobavnih verig. Opredelitev „proizvajalca“ v tej uredbi proizvajalcev ne bi smela oprostiti katerih koli obveznosti, ki jih utegnejo imeti v skladu s harmonizacijsko zakonodajo Unije, kadar se uporabljajo posebne opredelitve proizvajalca, ki utegnejo zajemati vsako pravno ali fizično osebo, ki spremeni proizvod, ki je že na trgu, na način, ki bi lahko vplival na skladnost z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije, in ga nato da na trg, ali vsako drugo pravno ali fizično osebo, ki da proizvodna trg pod svojim imenom ali blagovno znamko.
- (12) Od gospodarskih subjektov v celotni dobavni verigi bi se moralo pričakovati, da pri dajanju proizvodov na trg ali omogočanju dostopnosti proizvodov na trgu ravnajo odgovorno in povsem v skladu z veljavnimi pravnimi zahtevami, da se zagotovi skladnost s harmonizacijsko zakonodajo Unije o proizvodov. Ta uredba ne bi smela posegati v enostavno uvrstiti v tradicionalne oskrbovalne verige. Tak primer so ponudniki storitev odpremnih skladišč, pri katerih se številne dejavnosti sicer prekrivajo z dejavnostmi uvoznikov, vendar pa ne ustrezajo zmeraj tradicionalni opredelitvi uvoznika v pravu Unije. Da se zagotovi, da lahko organi za nadzor trga učinkovito izvajajo svoje naloge, in prepreči vrzel v sistemu izvrševanja, je primerno, da se ti ponudniki storitev odpremnih skladišč dodajo na seznam gospodarskih subjektov, zoper katere lahko organi za nadzor trga sprejmejo izvršilne ukrepe. Z vključitvijo ponudnikov storitev odpremnih skladišč v področje uporabe te uredbe bodo lahko organi za nadzor trga bolje obravnavali nove oblike gospodarske dejavnosti, da se zagotovi varnost potrošnikov in nemoteno delovanje notranjega trga, vključno kadar gospodarski subjekt opravlja vlogo uvoznika za določene proizvode in vlogo ponudnika storitev odpremnih skladišč za druge proizvode.
- (13) Izzivi svetovnega trga in čedalje kompleksnejše dobavne verige, pa tudi vse več proizvodov, ki se končnim uporabnikom v Uniji ponujajo za prodajo prek spleta, zahtevajo okrepljene izvršilne ukrepe, da se zagotovi varnost potrošnikov. Izkušnje z nadzorom trga v praksi so prav tako pokazale, da takšne dobavne verige včasih vključujejo gospodarske subjekte, katerih nova oblika pomeni, da jih v skladu z veljavnimi pravnimi okvirom ni mogoče enostavno uvrstiti v tradicionalne oskrbovalne verige. Tak primer so ponudniki storitev odpremnih skladišč, pri katerih se številne dejavnosti sicer prekrivajo z dejavnostmi uvoznikov, vendar pa ne ustrezajo zmeraj tradicionalni opredelitvi uvoznika v pravu Unije. Da se zagotovi, da lahko organi za nadzor trga učinkovito izvajajo svoje naloge, in prepreči vrzel v sistemu izvrševanja, je primerno, da se ti ponudniki storitev odpremnih skladišč dodajo na seznam gospodarskih subjektov, zoper katere lahko organi za nadzor trga sprejmejo izvršilne ukrepe. Z vključitvijo ponudnikov storitev odpremnih skladišč v področje uporabe te uredbe bodo lahko organi za nadzor trga bolj obravnavali nove oblike gospodarske dejavnosti, da se zagotovi varnost potrošnikov in nemoteno delovanje notranjega trga, vključno kadar gospodarski subjekt opravlja vlogo uvoznika za določene proizvode in vlogo ponudnika storitev odpremnih skladišč za druge proizvode.
- (14) Sodobne dobavne verige zajemajo najrazličnejše gospodarske subjekte, ki bi morali biti ob ustreznem upoštevanju vloge, ki jo imajo v dobavni verigi, in obsega, v katerem prispevajo k dostopnosti proizvodov na trgu Unije, predmet izvrševanja harmonizacijske zakonodaje Unije. Zato je treba to uredbo uporabljati za gospodarske subjekte, ki jih neposredno zadeva harmonizacijska zakonodaja Unije, navedena v Prilogi I k tej uredbi, kot so izdelovalec izdelka in nadaljnji uporabnik, kakor sta opredeljena v Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁹⁾ in Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾, monter, kakor je opredeljen v Direktivi 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾, dobavitelj, kakor je opredeljen v Uredbi (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾, ali trgovec, kakor je opredeljen v Uredbi (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

⁽¹¹⁾ Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali in varnostnimi komponentami za dvigala (UL L 96, 29.3.2014, str. 251).

⁽¹²⁾ Uredba (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre (UL L 342, 22.12.2009, str. 46).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1).

- (15) Če se proizvod ponuja za prodajo prek spleta ali drugega sredstva za prodajo na daljavo, zanj velja, da je postal dostopen na trgu, če je ponudba za prodajo usmerjena proti končnim uporabnikom v Uniji. V skladu z veljavnimi pravili Unije o zasebnem mednarodnem pravu se z analizo vsakega posameznega primera ugotovi, ali je ponudba ciljno usmerjena proti končnim uporabnikom v Uniji. Ponudba za prodajo bi se morala šteti za usmerjeno proti končnim uporabnikom v Uniji, če ustrezeni gospodarski subjekt na kakršen koli način usmerja svoje dejavnosti v posamezno državo članico. Pri analizah posameznih primerov je treba upoštevati ustrezne dejavnike, na primer geografsko območje, na katerega je mogoče dostaviti pošiljko, jezike, v katerih je predstavljena ponudba ali mogoča oddaja naročila, pa tudi možnosti plačila, ki so na voljo. Če gre za spletno prodajo, zgolj dostopnost spletnega mesta gospodarskega subjekta ali posrednika v državi članici, v kateri ima sedež ali bivališče končni uporabnik, ne zadošča.
- (16) Razvoj elektronskega trgovanja je v veliki meri posledica vse večjega števila ponudnikov storitev informacijske družbe, ki običajno prek platform in za plačilo ponujajo posredniške storitve tako, da shranjujejo vsebine tretjih strani, a ne da bi izvajali nadzor nad temi vsebinami, torej ne delujejo v imenu gospodarskega subjekta. Odstranjevanje vsebine v zvezi z neskladnimi proizvodi ali, kadar to ni izvedljivo, omejitev dostopa do neskladnih proizvodov, ki jih ponujajo s svojimi storitvami, ne bi smelo posegati v pravila iz Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾. Zlasti se ponudnikom storitev informacijske družbe ne bi smelo naložiti splošne obveznosti spremljanja informacij, ki jih posredujejo ali shranjujejo, ter splošne obveznosti, da dejavno iščejo dejstva ali okoliščine, ki kažejo na nezakonito dejavnost. Ponudniki storitev gostovanja poleg tega ne bi smeli biti odgovorni, dokler dejansko ne vedo za nezakonito dejavnost ali informacijo oziroma ne poznajo dejstev ali okoliščin, iz katerih je razvidno, da gre za nezakonito dejavnost ali informacijo.
- (17) Čeprav ta uredba ne obravnava varstva pravic intelektualne lastnine, bi bilo treba vseeno upoštevati, da ponarejeni proizvodi pogosto ne izpolnjujejo zahtev iz harmonizacijske zakonodaje Unije, predstavljajo tveganje za zdravje in varnost končnih uporabnikov, izkrivljajo konkurenco, ogrožajo javne interese in podpirajo druge nezakonite dejavnosti. Zato bi morale države članice še naprej sprejemati učinkovite ukrepe, s katerimi bi v skladu z Uredbo (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ preprečile, da bi ponarejeni proizvodi prišli na trg Unije.
- (18) Pravičnejši enotni trg bi moral zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse gospodarske subjekte ter varstvo pred nelojalno konkurenco. Za ta namen je potrebno okrepljeno izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih. Dobro sodelovanje med proizvajalci in organi za nadzor trga je ključni element, ki omogoča takojšnje ukrepanje in korektivne ukrepe v zvezi s proizvodom. Pomembno je, da se za določene proizvode določi gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, na katerega lahko organi za nadzor trga naslovijo zahteve, vključno z zahtevami za posredovanje informacij v zvezi s skladnostjo proizvoda s harmonizacijsko zakonodajo Unije, in ki lahko sodeluje z organi za nadzor trga, da se sprejmejo takojšnji korektivni ukrepi za odpravo primerov neskladnosti. Med gospodarske subjekte, ki bi morali izvajati te naloge, sodijo proizvajalec oziroma uvoznik, kadar proizvajalec nima sedeža v Uniji, ali pooblaščen zastopnik, ki ga v ta namen pooblasti proizvajalec, ali ponudnik storitev odpremnih skladišč s sedežem v Uniji za proizvode, ki jih obdelata, kadar noben drugi gospodarski subjekt nima sedeža v Uniji.
- (19) Razvoj elektronskega trgovanja za organe za nadzor trga pomeni določene izzive v zvezi z zagotavljanjem skladnosti proizvodov, ki se ponujajo za prodajo prek spleta, in v zvezi z učinkovitim izvrševanjem harmonizacijske zakonodaje Unije. Število gospodarskih subjektov, ki potrošnikom proizvode ponujajo neposredno prek elektronskih sredstev, se povečuje. Zato gospodarski subjeki z nalogami v zvezi s proizvodi, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, opravljajo bistveno vlogo s tem, da organom za nadzor trga zagotavljajo sogovornika s sedežem v Uniji in da posebne naloge opravijo pravočasno, s čimer se zagotovi, da proizvodi izpolnjujejo zahteve iz harmonizacijske zakonodaje Unije, kar koristi potrošnikom, drugim končnim uporabnikom in podjetjem v Uniji.

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) št. 608/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine s strani carinskih organov in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 (UL L 181, 29.6.2013, str. 15).

- (20) Obveznosti gospodarskega subjekta z nalogami v zvezi s proizvodi, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, ne bi smele posegati v obstoječe obveznosti in odgovornosti proizvajalca, uvoznika in pooblaščenega zastopnika na podlagi ustrezne harmonizacijske zakonodaje Unije.
- (21) Obveznosti iz te uredbe, ki od gospodarskega subjekta zahtevajo, da ima sedež v Uniji, če želi dati proizvode na trg Unije, se uporabljajo le za področja, na katerih je opaziti očitno potrebo, da gospodarski subjekt deluje kot kontaktna točka za organe za nadzor trga, pri čemer je treba ubrati pristop na podlagi tveganja, ob upoštevanju načela sorazmernosti, ter se zavedati visoke ravni varstva končnih uporabnikov v Uniji.
- (22) Poleg tega se navedene obveznosti ne bi smele uporabljati, kadar imajo posebne zahteve iz določenih pravnih aktov o proizvodih v praksi enak učinek, in sicer Uredba (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾, Uredba (ES) št. 1223/2009, Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾, Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾, Direktiva 2014/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾, Direktiva 2014/90/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾, Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾, Uredba (EU) 2017/745, Uredba (EU) 2017/746, Uredba (EU) 2017/1369 in Uredba (EU) 2018/858.

Upoštevat bi bilo treba tudi primere, v katerih je malo morebitnih tveganj ali neskladnosti ali v katerih se proizvodi prodajajo predvsem prek tradicionalnih dobavnih verig, denimo v primeru Direktive 2014/33/EU, Uredbe (EU) 2016/424/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾ in Direktive 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²³⁾.

- (23) Kontaktni podatki gospodarskih subjektov, ki opravljajo naloge za proizvode, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, bi morali biti navedeni s proizvodom, da bi se olajšali pregledi v celotni dobavni verigi.
- (24) Gospodarski subjekti bi morali v celoti sodelovati z organi za nadzor trga in drugimi pristojnimi organi, da se zagotovi nemoteno izvajanje nadzora trga in organom omogoči opravljanje njihovih nalog. To na zahtevo organov vključuje predložitev kontaktnih podatkov gospodarskih subjektov, ki opravljajo naloge za proizvode, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, kadar so jim ti podatki na voljo.
- (25) Gospodarski subjekti bi morali imeti enostaven dostop do celovitih informacij visoke kakovosti. Glede na to, da enotni digitalni portal, vzpostavljen z Uredbo (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾, določa enotno točko spletnega dostopa do informacij, se lahko uporablja za zagotavljanje ustreznih informacij o harmonizacijski zakonodaji Unije gospodarskim subjektom. Kljub temu bi morale države članice uvesti

⁽¹⁶⁾ Uredba (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih (UL L 104, 8.4.2004, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1).

⁽¹⁸⁾ Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolosnih vozil in štirikolosnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52).

⁽¹⁹⁾ Direktiva 2014/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti eksplozivov za civilno uporabo na trgu in njihovim nadzorom (UL L 96, 29.3.2014, str. 1).

⁽²⁰⁾ Direktiva 2014/90/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o pomorski opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 96/98/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 146).

⁽²¹⁾ Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necestno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES (UL L 252, 16.9.2016, str. 53).

⁽²²⁾ Uredba (EU) 2016/424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o žičniških napravah in razveljavitvi Direktive 2000/9/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 1).

⁽²³⁾ Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES (UL L 165, 30.6.2010, str. 1).

⁽²⁴⁾ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega portala za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

postopke za zagotovitev dostopa do kontaktne točke za proizvode, vzpostavljene z Uredbo (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾, da bi gospodarskim subjektom pomagali pri ustreznem obravnavanju njihovih zahtev za informacije. Navodila v zvezi s tehničnimi specifikacijami ali harmoniziranimi standardi ali zasnovo specifičnih proizvodov ne bi smela biti del obveznosti držav članic pri zagotavljanju takšnih informacij.

- (26) Organi za nadzor trga bi lahko izvedli skupne dejavnosti z drugimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike, da bi spodbujali skladnost, ugotavljanje neskladnosti, ozaveščanje in zagotavljanje navodil v zvezi s harmonizacijsko zakonodajo Unije ter v zvezi s specifičnimi kategorijami proizvodov, vključno s tistimi, ki se ponujajo za prodajo prek spleta.
- (27) Države članice bi morale določiti svoje organe za nadzor trga. Ta uredba državam članicam ne bi smela preprečevati izbire pristojnih organov za izvedbo nalog nadzora trga. Da bi olajšale upravno pomoč in sodelovanje, bi morale države članice imenovati tudi enotni povezovalni organ. Enotni povezovalni organi bi morali vsaj zastopati usklajeno stališče organov za nadzor trga in organov, pristojnih za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.
- (28) Elektronsko trgovanje predstavlja določene izzive za organe za nadzor trga v zvezi z varovanjem zdravja in varnosti končnih uporabnikov pred neskladnimi proizvodi. Države članice bi morale zato zagotoviti, da je njihov nadzor trga z organizirano enako učinkovitostjo za proizvode, ki se ponujajo za prodajo prek spleta, kot je organiziran za proizvode zunaj spleta.
- (29) Organi za nadzor trga se pri izvajanju nadzora trga proizvodov, ki se ponujajo za prodajo prek spleta, soočajo s številnimi težavami, na primer sledenjem proizvodov, ki se ponujajo za prodajo prek spleta, odkrivanjem odgovornih gospodarskih subjektov ali izvajanjem ocen tveganja ali preizkusov, kadar fizični dostop do proizvodov ni mogoč. Poleg zahtev, ki jih uvaja ta uredba, se države članice spodbuja, naj uporabijo dopolnilna navodila in najboljšo prakso za nadzor trga ter za komuniciranje s podjetji in potrošniki.
- (30) Posebno pozornost bi bilo treba nameniti nastajajočim tehnologijam, pri tem pa upoštevati, da potrošniki vsakodnevno vse pogosteje uporabljajo povezane naprave. V regulativnem okviru Unije bi zato bilo treba obravnavati nova tveganja, da bi zagotovili varnost končnih uporabnikov.
- (31) V času stalnega razvoja digitalnih tehnologij bi bilo treba preučiti nove rešitve, ki bi lahko prispevale k učinkovitemu nadzoru trga v Uniji.
- (32) Nadzor trga bi moral biti temeljit in učinkovit, da se zagotovi pravilno izvajanje harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih. Glede na to, da bi nadzor proizvodov lahko pomenil breme za gospodarske subjekte, bi morali organi za nadzor trga inšpekcijske dejavnosti organizirati in izvajati na podlagi pristopa, temelječega na tveganju, ob upoštevanju interesov teh gospodarskih subjektov ter breme omejiti na to, kar je nujno potrebno za izvedbo učinkovitega in uspešnega nadzora proizvodov. Poleg tega bi morali pristojni organi države članice nadzor trga izvajati z enako ravno skrbnostjo ne glede na to, ali je neskladnost določenega proizvoda relevantna na ozemlju te države članice in ali je verjetno, da bo vplivala na trg druge države članice. Komisija bi lahko zagotovila enotne pogoje za nekatere inšpekcijske dejavnosti, ki jih izvajajo organi za nadzor trga, kadar proizvodi ali kategorije proizvodov predstavljajo specifična tveganja ali resno kršijo veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije.
- (33) Organi za nadzor trga se pri opravljanju svojih dolžnosti soočajo z različnimi pomanjkljivostmi, kar zadeva sredstva, koordinacijske mehanizme, pa tudi pristojnosti v zvezi z neskladnimi proizvodi. Takšne razlike vodijo k razdrobljenemu izvrševanju harmonizacijske zakonodaje Unije in k strožjemu nadzoru trga v nekaterih državah članicah v primerjavi z drugimi, kar bi lahko ogrozilo enake konkurenčne pogoje med podjetji in ustvarilo morebitna neravnotežja glede ravni varnosti proizvodov v Uniji.

⁽²⁵⁾ Uredba (EU) 2019/515 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2019 o vzajemnem priznavanju blaga, ki se zakonito trži v drugi državi članici, in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 764/2008 (UL L 91, 29.3.2019, str. 1).

- (34) Da se zagotovi pravilno izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih, bi morali organi za nadzor trga imeti skupen nabor preiskovalnih in izvršilnih pooblastil, da bi lahko okrepili medsebojno sodelovanje, gospodarske subjekte, ki zavestno kršijo harmonizacijsko zakonodajo Unije, pa bi bilo tudi lažje učinkoviteje odvrčati od kršitev. Navedena pooblastila bi morala biti zadosti obsežna za reševanje izzivov glede izvrševanja harmonizacijske zakonodaje Unije ter izzivov v zvezi z e-trgovanjem in digitalnim okoljem ter za to, da se gospodarskim subjektom prepreči izkoriščanje vrzeli v sistemu izvrševanja, tako da dejavnost preselijo v države članice, katerih organi za nadzor trga niso opremljeni za obravnavanje nezakonitih praks. Zlasti bi bilo treba s pooblastili zagotoviti, da si lahko pristojni organi izmenjajo informacije in dokaze, tako da se izvrševanje lahko izvaja enako v vseh državah članicah.
- (35) Ta uredba ne bi smela posegati v možnost držav članic, da izberejo sistem izvrševanja, ki se jim zdi ustrezen. Države članice bi morale imeti možnost proste presoje, ali lahko njihovi organi za nadzor trga preiskave in izvrševanje izvedejo neposredno v okviru lastnih pristojnosti, ob pomoči drugih javnih organov, ali z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.
- (36) Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da preiskave začnejo na lastno pobudo, če izvedo za neskladne proizvode, ki so dani na trg.
- (37) Organi za nadzor trga bi morali imeti dostop do vseh potrebnih dokazov, podatkov in informacij v zvezi s predmetom preiskave, da ugotovijo, ali je bila kršena harmonizacijska zakonodaja Unije, in zlasti da določijo odgovorni gospodarski subjekt, ne glede na to, čigavi so zadevni dokazi, podatki ali informacije, kje se nahajajo in v kakšni obliki so. Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da od gospodarskih subjektov, vključno s tistimi v digitalni vrednostni verigi, zahtevajo vse potrebne dokaze, podatke in informacije.
- (38) Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da opravijo potrebne inšpekcijske preglede na kraju samem, in bi morali imeti pooblastilo, da vstopijo v kateri koli prostor, na zemljišče ali v prevozno sredstvo, ki ga gospodarski subjekt uporablja za namene, povezane s svojo trgovino, podjetjem, obrtjo ali poklicem.
- (39) Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da od zastopnika ali ustreznega člana osebja zadevnega gospodarskega subjekta zahtevajo pojasnila ali predložitev dejstev, informacij ali dokumentov v zvezi s predmetom pregleda na kraju samem in evidentirajo odgovore tega zastopnika ali ustreznega člana osebja.
- (40) Organi za nadzor trga bi morali imeti možnost, da preverijo skladnost proizvodov, ki bodo dani na voljo na trgu, s harmonizacijsko zakonodajo Unije in pridobijo dokaze o neskladnosti. Zato bi morali imeti pooblastilo za nakup proizvodov in, kadar dokazov ni mogoče pridobiti na drug način, za nakup proizvodov pod skrivno identiteto.
- (41) Zlasti v digitalnem okolju bi organi za nadzor trga morali imeti možnost, da hitro in učinkovito odpravijo neskladnost, predvsem kadar gospodarski subjekt, ki prodaja proizvod, prikrije svojo identiteto ali preseli dejavnost znotraj Unije ali v tretjo državo, da bi se izognil izvrševanju. Kadar zaradi neskladnosti obstaja tveganje resne in nepopravljive škode za končne uporabnike, bi organi za nadzor trga morali imeti možnost, da sprejmejo ukrepe, kadar je to ustrezno utemeljeno in sorazmerno ter ni na voljo drugega načina za preprečitev ali ublažitev take škode, po potrebi tudi tako, da se zahteva odstranitev vsebine s spletnega vmesnika ali prikaz opozorila. Če se taka zahteva ne upošteva, bi moral imeti ustreznih organ pristojnost, da od ponudnikov storitev informacijske družbe zahteva, da omejijo dostop do spletnega vmesnika. Te ukrepe bi bilo treba sprejeti v skladu z načeli, določenimi v Direktivi 2000/31/ES.
- (42) Izvajanje te uredbe in izvrševanje pooblastil pri njeni uporabi bi moralo biti tudi v skladu z drugim pravom Unije in nacionalnim pravom, na primer Direktivo 2000/31/ES, vključno z veljavnimi procesnimi jamstvi in načeli temeljnih pravic. To izvajanje in izvrševanje pooblastil bi tudi moralo biti sorazmerno in ustrezno naravi in celotni dejanski ali morebitni škodi, ki jo povzroči kršitev. Pristojni organi bi morali upoštevati vsa dejstva in okoliščine primera ter izbrati najprimernejše ukrepe, ki so bistveni za obravnavo kršitve iz te uredbe. Ti ukrepi bi

morali biti sorazmerni, učinkoviti in odvračilni. Države članice bi morale še naprej imeti možnost, da v nacionalnem pravu prosto določijo pogoje in omejitve za izvrševanje pooblastil za izpolnjevanje dolžnosti. Kadar je denimo v skladu z nacionalnim pravom za vstop v prostore fizičnih in pravnih oseb potrebno predhodno dovoljenje sodnega organa zadevne države članice, bi bilo treba pooblastilo za vstop v te prostore uporabiti šele po pridobitvi takšnega predhodnega dovoljenja.

- (43) Organi za nadzor trga delujejo v interesu gospodarskih subjektov, končnih uporabnikov in javnosti, da zagotovijo, da se z ustreznimi izvršilnimi ukrepi dosledno ohranja in varuje javni interes, ki ga zajema ustrezna harmonizacijska zakonodaja Unije o proizvodih, ter da je skladnost z navedeno zakonodajo z ustreznimi pregledi zagotovljena po vsej dobavni verigi, ob upoštevanju, da v številnih primerih zgolj upravno preverjanje ne more nadomestiti fizičnih in laboratorijskih pregledov, da bi se preverila skladnost proizvodov z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije. Zato bi morali organi za nadzor trga zagotoviti visoko raven preglednosti pri izvajanju svojih dejavnosti in bi morali javnosti dati na voljo vse informacije, za katere menijo, da so koristne pri varovanju interesov končnih uporabnikov Unije.
- (44) Ta uredba ne bi smela posegati v delovanje RAPEX v skladu z Direktivo 2001/95/ES.
- (45) Ta uredba ne bi smela posegati v postopek glede zaščitne klavzule, ki jih določa sektorska harmonizacijska zakonodaja Unije v skladu s členom 114(10) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Za zagotovitev enake ravni zaščite v vsej Uniji je državam članicam dovoljeno, da sprejmejo ukrepe v zvezi s proizvodi, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost ali druge vidike zaščite javnega interesa. Od njih se prav tako zahteva, da o teh ukrepih uradno obvestijo druge države članice in Komisijo, s čimer Komisiji omogočijo, da zavzame stališče o tem, ali so nacionalni ukrepi, ki omejujejo prosti pretok proizvodov, da se zagotovi delovanje notranjega trga, utemeljeni.
- (46) Pri izmenjavi informacij med organi za nadzor trga ter uporabi dokazov in ugotovitev preiskav bi bilo treba spoštovati načelo zaupnosti. Informacije bi bilo treba obravnavati v skladu z veljavnim nacionalnim pravom, da se ne ogrozi preiskav in ugleda gospodarskega subjekta.
- (47) Kadar je za namene te uredbe potrebna obdelava osebnih podatkov, se izvede v skladu s pravom Unije o varstvu osebnih podatkov. Za vsako obdelavo osebnih podatkov na podlagi te uredbe odvisno od primera veljata Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁶⁾ ter Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁷⁾.
- (48) Da se zagotovi učinkovitost in doslednost preizkušanja po vsej Uniji v okviru za nadzor trga v zvezi s specifičnimi proizvodi ali specifično kategorijo ali skupino proizvodov ali za specifična tveganja, povezana s kategorijo ali skupino proizvodov, bi lahko Komisija določila lastne preizkuševalne zmogljivosti ali javne preizkuševalne zmogljivosti ene od držav članic kot preizkuševalne zmogljivosti Unije. Vse preizkuševalne zmogljivosti Unije bi morale biti akreditirane v skladu z zahtevami iz Uredbe (ES) št. 765/2008. Da bi preprečili nasprotje interesov, bi morale preizkuševalne zmogljivosti Unije svoje storitve ponujati zgolj organom za nadzor trga, Komisiji, mreži Unije za skladnost proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mreža) ter drugim vladnim ali medvladnim subjektom.
- (49) Države članice bi morale zagotoviti, da so vedno na voljo ustrezna finančna sredstva za ustrezno osebje in opremo organov za nadzor trga. Za učinkovit nadzor trga je potrebno veliko virov, zato bi bilo treba zagotavljati stabilne vire na ravni, ki ustreza izvršilnim potrebam v vsakem danem trenutku. Države članice bi morale imeti možnost dopolniti javno financiranje z izterjavo stroškov, nastalih pri opravljanju nadzora trga v zvezi s proizvodi, za katere je bilo ugotovljeno, da so neskladni, od ustreznih gospodarskih subjektov.
- (50) Vzpostaviti bi bilo treba mehanizme za medsebojno pomoč, saj je za trg Unije za blago bistveno, da organi držav članic za nadzor trga učinkovito sodelujejo med seboj. Organi bi morali ukrepati v dobri veri in kot splošno načelo sprejeti prošnje za medsebojno pomoč, zlasti tiste, ki zadevajo dostop do izjave EU o skladnosti, izjave o lastnostih in tehnične dokumentacije.

⁽²⁶⁾ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁽²⁷⁾ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (51) Primerno je, da države članice določijo organe, odgovorne za izvajanje carinske zakonodaje, in vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.
- (52) Učinkovit način za zagotavljanje, da nevarni ali neskladni proizvodi niso dani na trg Unije, bi bilo odkrivanje takih proizvodov pred sprostitvijo v prosti promet. Organi, pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, imajo popoln pregled nad trgovinskimi tokovi prek zunanjih meja Unije in bi se zato od njih moralo zahtevati opravljanje ustreznih kontrol na podlagi ocene tveganja, da bi prispevali k varnejšemu trgu, kar zagotavlja visoko raven zaščite javnih interesov. Posebne organe, ki morajo biti odgovorni za ustrezno preverjanje dokumentacije in po potrebi za fizične ali laboratorijske preglede proizvodov, še preden so sproščeni v prosti promet, določijo države članice. Enotno izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih se lahko doseže samo s sistematičnim sodelovanjem in izmenjavo informacij med organi za nadzor trga in drugimi organi, določenimi za organe, pristojne za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije. Ti organi bi morali od organov za nadzor trga dovolj vnaprej prejeti vse potrebne informacije v zvezi z neskladnimi proizvodi ali informacije o gospodarskih subjektih, glede katerih je bilo ugotovljeno večje tveganje neskladnosti. V zameno bi morali organi, pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, pravočasno obvestiti organe za nadzor trga o sprostitvi proizvodov v prosti promet in rezultatih nadzora proizvodov, kadar so te informacije pomembne za izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih. Kadar Komisija izve za resno tveganje, ki ga predstavlja uvoženi proizvod, bi morala poleg tega o tem tveganju obvestiti države članice, da se zagotovi usklajen in učinkovitejši nadzor skladnosti ter izvrševanja na prvih točkah vstopa v Unijo.
- (53) Uvoznike bi bilo treba opomniti, da členi 220, 254, 256, 257 in 258 Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁸⁾ določajo, da se proizvodi, ki vstopajo na trg Unije in potrebujejo nadaljnjo predelavo, da bi bili skladni z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije, dajo v ustrezen carinski postopek, ki uvozniku omogoča takšno predelavo. V splošnem se sprostitev v prosti promet ne bi smela šteti kot dokaz skladnosti s pravom Unije, saj takšna sprostitev ne vključuje nujno popolnega preverjanja skladnosti.
- (54) Da bi se okolje enotnega okenca EU lahko uporabljalo za carino ter s tem optimiziral in razbremenil prenos podatkov med carinskimi organi in organi za nadzor trga, je treba vzpostaviti elektronske vmesnike, prek katerih bo mogoč samodejen prenos podatkov. Carinski organi in organi za nadzor trga bi morali sodelovati pri določitvi podatkov, ki jih je treba posredovati. Zagotoviti bi bilo treba, da bi bili vmesniki visoko avtomatizirani in enostavni za uporabo, ter tako omejiti dodatno obremenitev carinskih organov.
- (55) V okviru Komisije je treba vzpostaviti mrežo, katere namen bo strukturirano usklajevanje in sodelovanje med izvršilnimi organi držav članic in Komisijo ter poenostavitev prakse nadzora trga v Uniji, s čimer bodo države članice lahko enostavneje izvajale skupne dejavnosti v zvezi z izvrševanjem, na primer skupne preiskave. Ta upravna podporna struktura bi morala omogočiti združevanje virov in vzdrževati komunikacijski in informacijski sistem med državami članicami in Komisijo, s čimer bi prispevala h krepitvi izvrševanja harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih in odvracanja od kršitev. To, da v mreži sodelujejo skupine za upravno koordinacijo (v nadaljnjem besedilu: skupina ADCO), ne bi smelo pomeniti, da v njej ne morejo sodelovati tudi druge podobne skupine, ki so vključene v upravno sodelovanje. Komisija bi morala mreži zagotavljati potrebno upravno in finančno podporo.
- (56) Med državami članicami in Komisijo bi morala potekati učinkovita, hitra in natančna izmenjava informacij. Vrsta že obstoječih orodij, kot sta informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga (v nadaljnjem besedilu: sistem ICSMS) in RAPEX, omogoča usklajevanje med organi za nadzor trga v Uniji. Ta orodja ter vmesnik, ki omogoča prenos podatkov iz sistema ICSMS v RAPEX, bi bilo treba ohraniti in nadgraditi, da bi izkoristili ves njihov potencial in prispevali k povečanju ravni sodelovanja in izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo.

⁽²⁸⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

- (57) V zvezi s tem bi bilo treba za namen zbiranja informacij o izvrševanju harmonizacijske zakonodaje Unije o proizvodih sistem ICSMS nadgraditi in ga narediti dostopnega Komisiji, enotnim povezovalnim organom, carinskim organom in organom za nadzor trga. Poleg tega bi bilo treba razviti elektronski vmesnik, ki bo omogočal učinkovito izmenjavo informacij med nacionalnimi sistemi carinskih organov in organov za nadzor trga. Kar zadeva prošnje za medsebojno pomoč, bi morali enotni povezovalni organi nuditi vso podporo, potrebno za sodelovanje med ustreznimi organi. Zato bi morale biti s sistemom ICSMS zagotovljene funkcije, prek katerih bi bili enotni povezovalni organi samodejno obveščeni, če roki ne bi bili spoštovani. Če bi bili elektronski sistemi za sodelovanje in izmenjavo podatkov že zagotovljeni s sektorsko zakonodajo, kot na primer Eudamed za medicinske pripomočke, bi bilo treba te sisteme po potrebi še naprej uporabljati.
- (58) Na splošno bi bilo treba sistem ICSMS uporabljati za izmenjavo informacij, ki veljajo za koristne za druge organe za nadzor trga. To lahko vključuje preglede, opravljene v okviru projektov za nadzor trga, ne glede na rezultat teh pregledov. Kar zadeva količino podatkov, ki se vnese v sistem ICSMS, bi bilo treba doseči ravnovesje med tem, da ne bi postala preveč obremenjujoča, če bi bili napori vnašanja podatkov večji kot delo, povezano z izvajanjem dejanskih pregledov, in tem, da bi bila dovolj obsežna, da bi prispevala k povečanju učinkovitosti in uspešnosti organov. Zato bi morali podatki, vneseni v sistem ICSMS, zajemati tudi bolj preproste preglede in ne le laboratorijskih testov. Kljub temu ne bi bilo treba zahtevati, da se vključijo kratki vizualni pregledi. Načeloma bi moralo veljati, da je treba v sistem ICSMS vnesti tudi preglede, ki so posamično dokumentirani.
- (59) Države članice bi bilo treba spodbujati k temu, da za interakcijo med carinskimi organi in organi za nadzor trga namesto nacionalnih sistemov uporabljajo sistem ICSMS, ki pa ne bi smel nadomestiti sistema Skupnosti za obvladovanje tveganja (v nadaljnjem besedilu: sistem CRMS), ki ga uporabljajo carinski organi. Ta sistema bi lahko delovala vzporedno, saj imata različno, dopolnjujočo se vlogo, sistem ICSMS omogoča lažjo komunikacijo med carinskimi organi in organi za nadzor trga za zagotavljanje nemotene obdelave carinskih deklaracij v zvezi z varnostjo in skladnostjo proizvodov, sistem CRMS pa je namenjen skupnemu obvladovanju tveganja in skupnemu nadzoru proizvodov na carinskem področju.
- (60) Poškodbe, ki jih povzročajo neskladni proizvodi, so pomembna informacija za organe za nadzor trga. Zato bi moral sistem ICSMS vsebovati s tem povezana podatkovna polja, da bi organi za nadzor trga tako lahko vnesli poročila, ki so v okviru njihovih preiskav že na voljo, ter tako olajšali poznejše statistično ovrednotenje.
- (61) Da se zagotovi skladnost proizvodov pred njihovim izvozom na trg Unije, bi morala Komisija imeti možnost, da si prek sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami, informacije v zvezi z nadzorom trga izmenjuje z regulativnimi organi tretjih držav ali mednarodnih organizacij.
- (62) Da bi dosegli visoko stopnjo skladnosti z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije o proizvodih in hkrati zagotovili učinkovito dodeljevanje sredstev in stroškovno učinkovit nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, bi morala Komisija imeti možnost, da odobri posebne predizvozne sisteme nadzora proizvodov. Proizvodi, obdelani v takih odobrenih sistemih, bi lahko na podlagi ocene tveganja, ki bi jo opravili organi, pristojni za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, uživali večje zaupanje kot primerljivi proizvodi, za katere nadzor proizvodov pred izvozom ni bila opravljen.
- (63) Komisija bi morala opraviti oceno te uredbe z vidika v njej zastavljenega cilja, ob upoštevanju novosti na področju tehnologije, gospodarstva, trgovine in prava. V skladu s točko 22 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁹⁾ bi morala biti ocena, ki temelji na uspešnosti, učinkovitosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti, podlaga za ocene učinka glede možnosti za nadaljnje ukrepanje, zlasti kar zadeva področje uporabe te uredbe, uporabo in izvrševanje določb v zvezi z nalogami gospodarskih subjektov, ki dajejo proizvode na trg, in sisteme predizvoznega nadzora proizvodov.
- (64) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni.

⁽²⁹⁾ ULL 123, 12.5.2016, str. 1.

- (65) Neenotne sankcije v Uniji so eden glavnih razlogov za neustrezen odvrtačilni učinek ter neenako varstvo. Pravila o določitvi sankcij, vključno z denarnimi kaznimi, so v nacionalni pristojnosti in bi jih zato morale določati nacionalno pravo.
- (66) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z: določitvijo enotnih pogojev za preglede, merila za določanje pogostosti pregledov in števila vzorcev, ki se pregledajo v zvezi z določenimi proizvodi ali kategorijami proizvodov, kadar se nadaljujoče ugotavljajo posebna tveganja ali resne kršitve veljavne harmonizacijske zakonodaje Unije; z določitvijo postopkov za določitev preizkuševalnih zmogljivosti Unije; določitvijo referenčnih meril in tehnik za nadzor na podlagi skupne analize tveganj na ravni Unije; določitvijo podrobnosti o statističnih podatkih, ki zajemajo nadzor proizvodov, ki jih izvajajo določeni organi v zvezi s proizvodi, za katere se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije; določitvijo podrobnosti izvedbenih ureditev v zvezi z informacijskim in komunikacijskim sistemom ter opredelitvijo podatkov v zvezi z vključitvijo proizvodov v carinski postopek „sprostitve v prosti promet“, ki jih posredujejo carinski organi; ter z odobritvijo posebnih sistemov nadzora proizvodov pred izvozom in ukinitvijo takšnih odobritev. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁰⁾.
- (67) Ker cilja te uredbe, in sicer izboljšati delovanje notranjega trga s krepitvijo nadzora trga proizvodov, zajetih s harmonizacijsko zakonodajo Unije, države članice zaradi potrebe po visoki stopnji sodelovanja, medsebojnih stikov in usklajenega ukrepanja vseh pristojnih organov v vseh državah članicah ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ga zaradi obsega in učinkov predlaganega ukrepa lahko lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (68) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah in prisotna v ustavnem izročilu držav članic. To uredbi bi bilo zato treba razlagati in uporabljati v skladu s temi pravicami in načeli, vključno s tistimi, ki so povezani s svobodo in pluralnostjo medijev. Namen te uredbe je zlasti zagotoviti polno spoštovanje varstva potrošnikov, svobodo gospodarske pobude, svobodo izražanja in obveščanja, lastninske pravice in pravice do varstva osebnih podatkov.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Cilj te uredbe je izboljšati delovanje notranjega trga s krepitvijo nadzora trga proizvodov, zajetih s harmonizacijsko zakonodajo Unije iz člena 2, z namenom, da so na trgu Unije dostopni samo skladni proizvodi, ki izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje in varnost na splošno, zdravje in varnost na delovnem mestu, varstvo potrošnikov, varstvo okolja in zaščita javne varnosti ter varstvo vseh drugih javnih interesov, ki so zaščiteni z navedeno zakonodajo.
2. Ta uredba določa pravila in postopke za gospodarske subjekte v zvezi s proizvodi, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, in vzpostavlja okvir za sodelovanje z gospodarskimi subjekti.
3. Ta uredba določa tudi okvir za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.

⁽³⁰⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za proizvode, za katere se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije, navedena v Prilogi I (v nadaljnjem besedilu: harmonizacijska zakonodaja Unije), če v harmonizacijski zakonodaji Unije ni drugih posebnih določb z enakim ciljem, ki bolj specifično urejajo posamezne vidike nadzora in izvrševanja.
2. Členi 25 do 28 se uporabljajo za proizvode, ki jih zajema pravo Unije, če v pravu Unije ni drugih posebnih določb v zvezi z organizacijo nadzora proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.
3. Uporaba te uredbe organom za nadzor trga ne preprečuje sprejemanja bolj specifičnih ukrepov, kakor je določeno v Direktivi 2001/95/ES.
4. Ta uredba ne posega v člene 12 do 15 Direktive 2000/31/ES.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo proizvoda za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;
- (2) „dajanje na trg“ pomeni, da je proizvod prvič dostopen na trgu Unije;
- (3) „nadzor trga“ pomeni dejavnosti, ki jih izvajajo, in ukrepe, ki jih sprejmejo organi za nadzor trga za zagotovitev, da so proizvodi skladni z zahtevami iz veljavne harmonizacijske zakonodaje Unije, in za zagotovitev zaščite javnega interesa, zajetega z navedeno zakonodajo;
- (4) „organ za nadzor trga“ pomeni organ, ki ga država članica v skladu s členom 10 določi za organ, odgovoren za izvajanje nadzora trga na ozemlju te države članice;
- (5) „organ prosilec“ pomeni organ za nadzor trga, ki vloži prošnjo za medsebojno pomoč;
- (6) „zaprošeni organ“ pomeni organ za nadzor trga, ki prejme prošnjo za medsebojno pomoč;
- (7) „neskladnost“ pomeni neizpolnjevanje katere koli zahteve iz harmonizacijske zakonodaje Unije ali iz te uredbe;
- (8) „proizvajalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvod ali za katero se tak proizvod načrtuje ali izdeluje in ki trži ta proizvod pod svojim imenom ali blagovno znamko;
- (9) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da proizvod iz tretje države na trg Unije;
- (10) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda na trgu;
- (11) „ponudnik storitev odpremnih skladišč“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki v okviru poslovne dejavnosti ponuja vsaj dve od naslednjih storitev: skladiščenje, pakiranje, naslavljanje in odpremo, ne da bi bila lastnica zadevnih proizvodov, pri čemer so izvzete poštno storitve, kakor so opredeljene v točki 1 člena 2 Direktive 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³¹⁾, storitve dostave paketov, kakor so opredeljene v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³²⁾, in vse druge poštno storitve ali storitve tovrnega prometa;

⁽³¹⁾ Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštnih storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, 21.1.1998, str. 14).

⁽³²⁾ Uredba (EU) 2018/644 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. aprila 2018 o storitvah čezmejne dostave paketov (UL L 112, 2.5.2018, str. 19).

- (12) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi proizvajalca, v skladu z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije ali v skladu z zahtevami iz te uredbe;
- (13) „gospodarski subjekt“ pomeni proizvajalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja, ponudnika storitev odpremnih skladišč ali vsako drugo fizično ali pravno osebo, ki mora izpolnjevati obveznosti v zvezi s proizvodnjo proizvodov, omogočanjem njihove dostopnosti na trgu ali dajanjem v uporabo v skladu z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije;
- (14) „ponudnik storitev informacijske družbe“ pomeni ponudnika storitev, kakor so opredeljene v točki (b) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³³⁾;
- (15) „spletni vmesnik“ pomeni vsako programsko opremo, vključno s spletnim mestom, njegovim delom ali aplikacijo, ki jo upravlja gospodarski subjekt ali se upravlja v njegovem imenu in služi temu, da končnim uporabnikom omogoča dostop do proizvodov gospodarskega subjekta;
- (16) „korektivni ukrep“ pomeni vsak ukrep gospodarskega subjekta, da se odpravi neskladnost, kadar to zahteva organ za nadzor trga ali na lastno pobudo gospodarskega subjekta;
- (17) „prostovoljni ukrep“ pomeni korektivni ukrep, ki ga ne zahteva organ za nadzor trga;
- (18) „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti, da se pojavi nevarnost, ki povzroča škodo, in stopnje resnosti te škode;
- (19) „proizvod, ki predstavlja tveganje“ pomeni proizvod, ki bi lahko negativno vpliva na zdravje in varnost oseb na splošno, zdravje in varnost pri delu, varstvo potrošnikov, okolje, javno varnost in druge javne interese, zaščitene z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije, v meri, ki presega tisto, ki velja za razumno in sprejemljivo glede na njegov predvideni namen ali pod običajnimi ali razumno predvidljivimi pogoji uporabe zadevnega proizvoda, vključno s trajanjem uporabe in, kadar je to ustrezno, začetkom njegove uporabe, namestitvijo in zahtevami glede vzdrževanja;
- (20) „proizvod, ki predstavlja resno tveganje“ pomeni proizvod, ki predstavlja tveganje, za katerega se na podlagi ocene tveganja in ob upoštevanju običajne in predvidljive uporabe proizvoda šteje, da je zaradi kombinacije verjetnosti, da se pojavi nevarnost, ki povzroča škodo, in stopnje resnosti te škode potrebno hitro ukrepanje organov za nadzor trga, vključno s primeri, kadar učinki tveganja niso neposredni;
- (21) „končni uporabnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki prebiva ali ima sedež v Uniji, ki ji je bil proizvod dostopen kot potrošniku, izven okvira izvajanja kakršnih koli trgovskih, poslovnih, obrtnih ali poklicnih dejavnosti, ali kot poklicnemu končnemu uporabniku v okviru njegovih gospodarskih ali strokovnih dejavnosti;
- (22) „odpoklic“ pomeni vsak ukrep za dosego vračilo proizvoda, ki je že dostopen končnemu uporabniku;
- (23) „umik“ pomeni vsak ukrep za preprečitev dostopnosti proizvoda iz dobavne verige na trgu;
- (24) „carinski organi“ pomeni carinske organe, kakor so opredeljeni v točki 1 člena 5 Uredbe (EU) št. 952/2013;
- (25) „sprostitve v prosti promet“ pomeni postopek, določen v členu 201 Uredbe (EU) št. 952/2013;
- (26) „proizvodi, ki vstopajo na trg Unije“ pomeni proizvode iz tretjih držav, ki so namenjeni za dajanje na trg Unije ali za zasebno uporabo ali porabo na carinskem območju Unije in so dani v carinski postopek „sprostitve v prosti promet“.

⁽³³⁾ Direktiva (EU) 2015/1535 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. septembra 2015 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih predpisov in pravil za storitve informacijske družbe (UL L 241, 17.9.2015, str. 1).

POGLAVJE II

NALOGE GOSPODARSKIH SUBJEKTOV

Člen 4

Naloge gospodarskih subjektov v zvezi s proizvodi, za katere se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije

1. Ne glede na katere koli obveznosti, določene v veljavni harmonizacijski zakonodaji Unije, se proizvod, za katerega se uporablja zakonodaja iz odstavka 5, da na trg samo, če obstaja gospodarski subjekt s sedežem v Uniji, ki je odgovoren za naloge iz odstavka 3 v zvezi s tem proizvodom.
2. V tem členu gospodarski subjekt iz odstavka 1 pomeni kogar koli od naslednjega:
 - (a) proizvajalec s sedežem v Uniji;
 - (b) uvoznik, kadar proizvajalec nima sedeža v Uniji;
 - (c) pooblaščen zastopnik, ki ga proizvajalec s pisnim pooblastilom določi, da v njegovem imenu izvaja naloge iz odstavka 3;
 - (d) ponudnik storitev odpremnih skladišč s sedežem v Uniji v zvezi s proizvodi, ki jih upravlja, kadar noben drug gospodarski subjekt iz točk (a), (b) in (c) nima sedeža v Uniji.
3. Gospodarski subjekt iz odstavka 1 – brez poseganja v obveznosti, ki jih ima v skladu z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije – izvaja naslednje naloge:
 - (a) če harmonizacijska zakonodaja Unije, ki se uporablja za proizvod, zahteva izjavo EU o skladnosti oziroma izjavo o lastnostih in tehnično dokumentacijo, preveri, da sta bili izjava EU o skladnosti oziroma izjava o lastnostih in tehnična dokumentacija pripravljena, ter hrani izjavo o skladnosti oziroma izjavo o lastnostih in jo da na voljo organom za nadzor trga za obdobje, kot ga zahteva navedena zakonodaja, in zagotovi, da je tehnična dokumentacija na voljo tem organom na njihovo zahtevo;
 - (b) organu za nadzor trga na njegovo utemeljeno zahtevo v jeziku, ki ga ta organ zlahka razume, predloži vse informacije in dokumentacijo, ki so potrebne, da se dokaže skladnost proizvoda;
 - (c) kadar ima razlog, da verjame, da zadevni proizvod predstavlja tveganje, o tem obvesti organe za nadzor trga;
 - (d) sodeluje z organi za nadzor trga, vključno na podlagi utemeljene zahteve, in zagotovi, da se sprejme takojšnji korektivni ukrep, potreben za odpravo vseh neskladnosti z zahtevami iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki se uporablja za zadevni proizvod, ali, če to ni mogoče, za zmanjševanje tveganj, ki jih predstavlja ta proizvod, ko to zahtevajo organi za nadzor trga, ali na lastno pobudo, kadar gospodarski subjekt iz odstavka 1 meni ali ima razlog, da verjame, da zadevni proizvod predstavlja tveganje.
4. Brez poseganja v ustrezne obveznosti, ki jih imajo gospodarski subjekti v skladu z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije, se ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana blagovna znamka in kontaktni podatki, vključno s poštnim naslovom gospodarskega subjekta iz odstavka 1, navedejo na proizvodu ali na njegovi embalaži, paketu ali priloženem dokumentu.

5. Ta člen se uporablja samo v zvezi s proizvodi, za katere se uporabljajo uredbe (EU) št. 305/2011 ⁽³⁴⁾, (EU) 2016/425 ⁽³⁵⁾ in (EU) 2016/426 ⁽³⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter direktive 2000/14/ES ⁽³⁷⁾, 2006/42/ES ⁽³⁸⁾, 2009/48/ES ⁽³⁹⁾, 2009/125/ES ⁽⁴⁰⁾, 2011/65/EU ⁽⁴¹⁾, 2013/29/EU ⁽⁴²⁾, 2013/53/EU ⁽⁴³⁾, 2014/29/EU ⁽⁴⁴⁾, 2014/30/EU ⁽⁴⁵⁾, 2014/31/EU ⁽⁴⁶⁾, 2014/32/EU ⁽⁴⁷⁾, 2014/34/EU ⁽⁴⁸⁾, 2014/35/EU ⁽⁴⁹⁾, 2014/53/EU ⁽⁵⁰⁾ in 2014/68/EU ⁽⁵¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.

Člen 5

Pooblaščen zastopnik

1. Za namene točke (c) člena 4(2) proizvajalec pooblaščenega zastopnika pooblasti, da ne glede na katere koli naloge, določene z ustrezno harmonizacijsko zakonodajo Unije, izvaja naloge iz člena 4(3).
2. Pooblaščen zastopnik izvaja naloge, določene v pooblastilu. Kadar organi za nadzor trga to zahtevajo, jim predloži izvod pooblastila, in sicer v jeziku Unije, ki ga določi organ za nadzor trga.
3. Pooblaščen zastopniki imajo ustrezna sredstva, da lahko izpolnjujejo svoje naloge.

Člen 6

Prodaja na daljavo

Za proizvode, ki se ponujajo za prodajo prek spleta ali drugih sredstev za prodajo na daljavo, se šteje, da so dostopni na trgu, če je ponudba usmerjena proti končnim uporabnikom v Uniji. Šteje se, da je ponudba za prodajo usmerjena proti končnim uporabnikom v Uniji, če zadevni gospodarski subjekt svoje dejavnosti na kakršen koli način usmerja v državo članico.

⁽³⁴⁾ Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4.4.2011, str. 5).

⁽³⁵⁾ Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS (UL L 81, 31.3.2016, str. 51).

⁽³⁶⁾ Uredba (EU) 2016/426 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o napravah, v katerih zgoreva plinasto gorivo, in razveljavitvi Direktive 2009/142/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 99).

⁽³⁷⁾ Direktiva 2000/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z emisijo hrupa v okolje, ki ga povzroča oprema, ki se uporablja na prostem (UL L 162, 3.7.2000, str. 1).

⁽³⁸⁾ Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (UL L 157, 9.6.2006, str. 24).

⁽³⁹⁾ Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrac (UL L 170, 30.6.2009, str. 1).

⁽⁴⁰⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahteve za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

⁽⁴¹⁾ Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88).

⁽⁴²⁾ Direktiva 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (UL L 178, 28.6.2013, str. 27).

⁽⁴³⁾ Direktiva 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o plovilih za rekreacijo in osebnih plovilih ter razveljavitvi Direktive 94/25/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 90).

⁽⁴⁴⁾ Direktiva 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti enostavnih tlačnih posod na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 45).

⁽⁴⁵⁾ Direktiva 2014/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo (UL L 96, 29.3.2014, str. 79).

⁽⁴⁶⁾ Direktiva 2014/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti neavtomatskih tehtnic na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 107).

⁽⁴⁷⁾ Direktiva 2014/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti neavtomatskih tehtnic na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 149).

⁽⁴⁸⁾ Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (UL L 96, 29.3.2014, str. 309).

⁽⁴⁹⁾ Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti na trgu električne opreme, ki je načrtovana za uporabo znotraj določenih napetostnih mej (UL L 96, 29.3.2014, str. 357).

⁽⁵⁰⁾ Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62).

⁽⁵¹⁾ Direktiva 2014/68/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu (UL L 189, 27.6.2014, str. 164).

Člen 7

Obveznost sodelovanja

1. Gospodarski subjekti sodelujejo z organi za nadzor trga pri ukrepih, s katerimi bi lahko odpravili ali zmanjšali tveganja, ki jih predstavljajo proizvodi, katerih dostopnost na trgu so omogočili ti gospodarski subjekti.
2. Ponudniki storitev informacijske družbe z organi za nadzor trga sodelujejo na zahtevo slednjih in v posebnih primerih, da bi podprli ukrepe, ki se sprejmejo za odpravo ali, če to ni mogoče, zmanjšanje tveganj, ki jih predstavlja proizvod, ki se ali se je prek njihovih storitev ponujal za prodajo prek spleta.

POGLAVJE III

POMOČ GOSPODARSKIM SUBJEKTOM IN SODELOVANJE Z NJIMI

Člen 8

Posredovanje informacij gospodarskim subjektom

1. Komisija v skladu z Uredbo (EU) 2018/1724 zagotovi, da je uporabnikom prek portala Tvoja Evropa zagotovljen enostaven spletni dostop do informacij v zvezi z zahtevami za proizvode ter pravicami, obveznostmi in pravili, ki izhajajo iz harmonizacijske zakonodaje Unije.
2. Države članice vzpostavijo postopke, s katerimi gospodarskim subjektom na njihovo zahtevo in brezplačno zagotavljajo informacije v zvezi z nacionalnim prenosom in izvajanjem harmonizacijske zakonodaje Unije, ki se uporablja za proizvode. V ta namen se uporablja člen 9(1), (4) in (5) Uredbe (EU) 2019/515.

Člen 9

Skupne dejavnosti za spodbujanje skladnosti

1. Organi za nadzor trga se lahko z drugimi ustreznimi organi ali organizacijami, ki zastopajo gospodarske subjekte ali končne uporabnike, dogovorijo o izvajanju skupnih dejavnosti, katerih cilj je spodbujanje skladnosti, odkrivanje neskladnosti, ozaveščanje in zagotavljanje smernic v zvezi s harmonizacijsko zakonodajo Unije pri določenih kategorijah proizvodov, zlasti kategorij proizvodov, za katere se pogosto ugotovi, da predstavljajo resno tveganje, vključno s proizvodi, ki se ponujajo za prodajo prek spleta.
2. Zadevni organ za nadzor trga in strani iz odstavka 1 zagotovijo, da dogovor o skupnih dejavnostih ne povzroča nelojalne konkurence med gospodarskimi subjekti ter da ne vpliva na objektivnost, neodvisnost in nepristranskost strani.
3. Organ za nadzor trga lahko uporabi katere koli informacije, pridobljene iz skupnih dejavnosti, v okviru vsake preiskave v zvezi z neskladnostjo, ki jo izvaja.
4. Zadevni organ za nadzor trga da dogovor o skupnih dejavnostih na voljo javnosti, vključno z imeni sodelujočih strani, in ga vnese v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34. Na zahtevo države članice mreža, vzpostavljena v skladu s členom 29, pomaga pri pripravi dogovora o skupnih dejavnostih.

POGLAVJE IV

ORGANIZACIJA, DEJAVNOSTI IN OBVEZNOSTI ORGANOV ZA NADZOR TRGA IN ENOTNI POVEZOVALNI ORGAN

Člen 10

Določitev organov za nadzor trga in enotni povezovalni organ

1. Države članice organizirajo in izvajajo nadzor trga, kakor je določeno v tej uredbi.
2. Za namene odstavka 1 tega člena vsaka država članica določi enega ali več organov za nadzor trga na svojem ozemlju. Vsaka država članica z uporabo informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 obvesti Komisijo in druge države članice o svojih organih za nadzor trga in področjih, za katera je vsak od teh organov pristojen.
3. Vsaka država članica imenuje enotni povezovalni organ.

4. Enotni povezovalni organ je odgovoren vsaj za zastopanje usklajenega stališča organov za nadzor trga in organov, določenih v skladu s členom 25(1), ter za sporočanje nacionalnih strategij, kakor je določeno v členu 13. Enotni povezovalni organ tudi pomaga pri sodelovanju med organi za nadzor trga v različnih državah članicah, kakor je določeno v poglavju VI.

5. Da bi se nadzor trga proizvodov, ki so dostopni na spletu in zunaj njega, izvajal z enako učinkovitostjo za vse distribucijske kanale, države članice zagotovijo, da imajo njihovi organi za nadzor trga in enotni povezovalni organ potrebne vire, vključno z zadostnimi proračunskimi in drugimi viri, kot je zadostno število usposobljenega osebja, strokovnim znanjem, postopki in drugimi ureditvami, ki omogočajo ustrezno opravljanje njihovih dolžnosti.

6. Kadar na njihovem ozemlju deluje več kot en organ za nadzor trga, države članice zagotovijo, da so dolžnosti vsakega takega organa jasno opredeljene in da se vzpostavijo ustrezni koordinacijski in komunikacijski mehanizmi, da se omogoči tem organom, da med seboj tesno sodelujejo in da svoje dolžnosti opravljajo učinkovito.

Člen 11

Dejavnosti organov za nadzor trga

1. Organi za nadzor trga opravljajo svoje dejavnosti, da zagotovijo:

- (a) učinkovit nadzor trga proizvodov na svojem ozemlju, ki so dostopni na spletu in zunaj njega in za katere se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije;
- (b) da gospodarski subjekti sprejmejo ustrezne in sorazmerne korektivne v zvezi s skladnostjo z navedeno zakonodajo in to uredbo;
- (c) da se sprejmejo ustrezni in sorazmerni ukrepi, kadar gospodarski subjekt ne sprejme korektivnih ukrepov.

2. Organi za nadzor trga izvršujejo svoja pooblastila in opravljajo svoje dolžnosti neodvisno, nepristransko in brez predsodkov.

3. Organi za nadzor trga v okviru svojih dejavnosti v skladu z odstavkom 1 tega člena v zadostnem obsegu izvajajo ustrezne preglede lastnosti proizvodov, tako da preverijo dokumentacijo ter po potrebi na podlagi reprezentativnega vzorca izvedejo fizične in laboratorijske preglede, pri tem pa svoje vire in ukrepe prednostno uporabljajo tako, da zagotavljajo učinkovit nadzor trga, in upoštevajo nacionalno strategijo za nadzor trga iz člena 13.

Pri odločanju o tem, katere preglede bi bilo treba izvesti, za katere vrste proizvodov in v kakšnem obsegu, organi za nadzor trga uporabijo pristop na podlagi tveganja in upoštevajo naslednje dejavnike:

- (a) možne nevarnosti in neskladnosti, povezane s proizvodom, ter njihovo pojavljanje na trgu, kadar je ta podatek na voljo;
- (b) dejavnosti in postopke pod nadzorom gospodarskega subjekta;
- (c) pretekle neskladnosti gospodarskega subjekta;
- (d) po potrebi profil tveganja, ki ga pripravijo organi, določeni v skladu s členom 25(1);
- (e) pritožbe potrošnikov in druge informacije, ki jih posredujejo drugi organi, gospodarski subjekti, mediji in drugi viri ter ki bi lahko kazale na neskladnost.

4. Komisija lahko, po posvetovanju z mrežo, sprejme izvedbene akte, s katerimi določi enotne pogoje za preglede, merila za določanje pogostosti pregledov in števila vzorcev, ki se pregledajo v zvezi z določenimi proizvodi ali kategorijami proizvodov, kadar se nadaljujoče ugotavlja posebno tveganje ali resne kršitve veljavne harmonizacijske zakonodaje Unije, da se zagotovi visoka raven varstva zdravja in varnosti ali drugih javnih interesov, zaščiteneh z navedeno zakonodajo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).

5. Kadar gospodarski subjekti predložijo poročila o preizkusih ali certifikate o skladnosti svojih proizvodov s harmonizacijsko zakonodajo Unije, ki jih je izdal organ za ugotavljanje skladnosti, akreditiran v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008, organi za nadzor trga ta poročila ali certifikate ustrezno upoštevajo.

6. Dokazi, ki jih uporabi organ za nadzor trga v eni državi članici, se lahko brez nadaljnjih formalnih zahtev uporabijo tudi v okviru preiskav za ugotavljanje skladnosti proizvoda, ki jih organ za nadzor trga izvede v drugi državi članici.
7. Organi za nadzor trga določijo naslednje postopke v povezavi s proizvodi, za katere se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije:
 - (a) postopke za ukrepanje v primeru pritožb ali na podlagi poročil o vprašanih, povezanih s tveganji ali neskladnostjo;
 - (b) postopke za potrditev, da so gospodarski subjekti sprejeli potrebni korektivni ukrep.
8. Da bi organi za nadzor trga zagotovili komunikacijo in koordinacijo z ustreznimi organi v drugih državah članicah, dejavno sodelujejo v skupinah za upravno koordinacijo (v nadaljnjem besedilu: skupina ADCO) iz člena 30(2).
9. Brez poseganja v zaščitni postopek Unije v skladu z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije proizvode, za katere se na podlagi odločbe organa za nadzor trga v eni državi članici šteje, da so neskladni, organi za nadzor trga v drugih državah članicah prav tako obravnavajo kot neskladne, razen če je zadevni organ za nadzor trga v drugi državi članici na podlagi lastne preiskave in ob upoštevanju morebitnih informacij gospodarskega subjekta prišel do nasprotnega zaključka.

Člen 12

Medsebojni strokovni pregledi

1. Medsebojni strokovni pregledi se organizirajo za organe za nadzor trga, ki želijo sodelovati v teh pregledih, da se okrepi doslednost dejavnosti nadzora trga v zvezi z uporabo te uredbe.
2. Mreža oblikuje metodologijo in načrt za izvajanje medsebojnih strokovnih pregledov med sodelujočimi organi za nadzor trga. Mreža pri oblikovanju metodologije in načrta upošteva vsaj število in velikost organov za nadzor trga v državah članicah, število osebja, ki je na voljo, druge vire za izvedbo medsebojnega strokovnega pregleda in druga ustrezna merila.
3. Medsebojni strokovni pregledi zajemajo primere najboljše prakse, ki so jih razvili nekateri organi za nadzor trga in bi utegnili biti koristni tudi drugim organom za nadzor trga, in druge ustrezne vidike, povezane z učinkovitostjo dejavnosti nadzora trga.
4. Rezultati medsebojnih strokovnih pregledov se sporočajo mreži.

Člen 13

Nacionalne strategije za nadzor trga

1. Vsaka država članica vsaj vsaka 4 leta pripravi krovno nacionalno strategijo za nadzor trga. Vsaka država članica pripravi prvo takšno strategijo do 16. julija 2022. Nacionalna strategija spodbuja dosleden, celovit in skladen pristop k nadzoru trga in izvrševanju harmonizacijske zakonodaje Unije na ozemlju države članice. Pri pripravi nacionalne strategije za nadzor trga se upoštevajo vsi sektorji, ki jih zajema področje harmonizacijske zakonodaje Unije, ter vse faze v dobavni verigi proizvoda, vključno z uvozom in digitalnimi dobavnimi verigami. Upoštevajo se lahko tudi prednostne naloge, opredeljene v delovnem programu mreže.
2. Nacionalna strategija za nadzor trga mora vsebovati vsaj naslednje elemente, pod pogojem, da to ne ogroža dejavnosti nadzora trga:
 - (a) razpoložljive informacije o pojavljanju neskladnih proizvodov, zlasti ob upoštevanju pregledov in nadzora iz členov 11(3) oziroma 25(3) ter po potrebi tržnih trendov, ki bi lahko vplivali na stopnje neskladnosti za posamezne kategorije proizvodov, pa tudi morebitnih groženj in tveganja v zvezi z nastajajočimi tehnologijami;
 - (b) področja, ki so jih države članice določile kot prednostna za izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije;

- (c) načrtovane izvršilne dejavnosti za zmanjšanje pojavljanja neskladnosti na področjih, ki so bila ugotovljena kot prednostna, vključno z minimalnimi ravnmi nadzora, če je to ustrezno, za kategorije proizvodov, ki kažejo znatne ravni neskladnosti;
 - (d) oceno sodelovanja z organi za nadzor trga iz drugih držav članic, kakor je določeno v členu 11(8) in poglavju VI.
3. Države članice svoje nacionalne strategije za nadzor trga sporočijo Komisiji in drugim državam članicam prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34. Vsaka država članica objavi povzetek svoje strategije.

POGLAVJE V

POOBLASTILA IN UKREPI ZA NADZOR TRGA

Člen 14

Pooblastila organov za nadzor trga

1. Države članice svojim organom za nadzor trga podelijo pooblastila za nadzor trga, preiskovanje in izvrševanje, ki so potrebna za uporabo te uredbe in za uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije.
2. Organi za nadzor trga izvajajo pooblastila iz tega člena uspešno in učinkovito ter v skladu z načelom sorazmernosti, kolikor je to povezano z zadevo, namenom ukrepov in naravo ter splošno dejansko ali morebitno škodo, ki je posledica primera neskladnosti. Pooblastila se podelijo in izvršujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom, vključno z načeli Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, pa tudi načeli nacionalnega prava v zvezi s svobodo izražanja ter svobodo pluralnosti medijev, veljavnimi postopkovnimi jamstvi ter pravili Unije o varstvu podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2016/679.
3. Pri podeljevanju pooblastil iz odstavka 1 lahko države članice določijo, da se pooblastilo izvršuje na enega od naslednjih načinov, kot je ustrezno:
 - (a) neposredno s strani organov za nadzor trga v okviru njihovih lastnih pristojnosti;
 - (b) ob pomoči drugih javnih organov, v skladu z delitvijo oblasti ter institucionalno in upravno organizacijo zadevne države članice;
 - (c) z vložitvijo zahtevka pri sodiščih, pristojnih za izdajo potrebne odločbe za odobritev izvajanja tega pooblastila, vključno s pritožbo, kadar je ustrezno, če zahtevku za izdajo odločbe ni bilo ugodeno.
4. Pooblastila, ki so organom za nadzor trga podeljena v skladu z odstavkom 1, vključujejo vsaj naslednje:
 - (a) pooblastila, da se od gospodarskih subjektov zahteva, da predložijo relevantne dokumente, tehnično specifikacijo, podatke ali informacije v zvezi s skladnostjo in tehničnimi vidiki proizvoda, vključno z dostopom do vdelane programske opreme, če je takšen dostop potreben za oceno skladnosti proizvoda z veljavno harmonizacijsko zakonodajo Unije, v kakršni koli obliki ali formatu in neodvisno od nosilca ali mesta, na katerem so dokumenti, tehnična specifikacija, podatki ali informacije shranjeni, ter da se naredijo ali pridobijo kopije le-teh;
 - (b) pooblastilo, da se od gospodarskih subjektov zahteva, da predložijo relevantne informacije o dobavni verigi, o podrobnosti o distribucijskem omrežju, o količini proizvodov na trgu in o drugih modelih proizvodov z enakimi tehničnimi lastnostmi kot zadevni proizvod, kadar je to potrebno zaradi skladnosti z veljavnimi zahtevami harmonizacijske zakonodaje Unije;
 - (c) pooblastilo, da se od gospodarskih subjektov zahteva, da predložijo relevantne informacije, potrebne za dokazovanje lastništva spletnih mest, kadar se te informacije nanašajo na zadevo, ki se preiskuje;
 - (d) pooblastilo, s katerim je mogoče nenajavljeno izvesti preverjanje na kraju samem in fizične preglede proizvodov;
 - (e) pooblastilo za vstop v kateri koli prostor, na katero koli zemljišče ali v katero koli prevozno sredstvo, ki ga zadevni gospodarski subjekt uporablja za svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti, da se odkrije neskladnost in pridobijo dokazi;
 - (f) pooblastilo, da na lastno pobudo sprožijo preiskave, da bi odkrili primere neskladnosti in jih odpravili;

- (g) pooblastilo, da se od gospodarskih subjektov zahteva, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, da bi odpravili primer neskladnosti ali odpravili tveganje;
 - (h) pooblastilo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, vključno s pooblastili za prepoved ali omejitev dostopnosti proizvoda na trgu oziroma zagotovitev odpoklica ali umika, kadar gospodarski subjekt ne sprejme ustreznih korektivnih ukrepov ali kadar je se neskladnost ali tveganje nadaljuje;
 - (i) pooblastilo za izrekanje kazni v skladu s členom 41;
 - (j) pooblastilo za nakup vzorcev proizvodov, vključno pod skrivno identiteto, da bi te vzorce pregledali ter z obratnim inženiringom odkrili neskladnost in pridobili dokaze;
 - (k) pooblastila, da se, kadar ni drugega učinkovitega načina, s katerim bi odpravili resno tveganje:
 - (i) zahteva odstranitev vsebine, ki se nanaša na sorodne proizvode, s spletnega vmesnika ali določi, da se prikaže izrecno opozorilo za končne uporabnike, ko dostopajo do spletnega vmesnika, ali
 - (ii) kadar se ne upošteva zahteva iz točke (i), od ponudnikov storitev informacijske družbe zahteva, da omejijo dostop do spletnega vmesnika, tudi tako, da se za izvedbo teh ukrepov zaprosi ustrezno tretjo stran.
5. Organi za nadzor trga lahko kot dokaz za namene svojih preiskav uporabijo vse informacije, dokumente, ugotovitve, izjave ali obveščevalna obvestila, ne glede na to, v kakšni obliki in na katerem nosilcu so shranjeni.

Člen 15

Kritje stroškov organov za nadzor trga

1. Države članice lahko organe za nadzor trga pooblastijo, da pri ustreznih gospodarskih subjektih izterjajo vse stroške svojih dejavnosti v zvezi s temi primeri neskladnosti.
2. Stroški iz odstavka 1 tega člena lahko vključujejo stroške izvedbe preizkusov, stroške sprejetja ukrepov v skladu s členom 28(1) in (2), stroške shranjevanja in stroške dejavnosti v zvezi s proizvodi, za katere je bilo ugotovljeno, da so neskladni, in v zvezi s katerimi je treba sprejeti korektivne ukrepe, preden se sprostijo v prosti promet ali dajo na trg.

Člen 16

Ukrepi za nadzor trga

1. Organi za nadzor trga sprejmejo ustrezne ukrepe, če proizvod, za katerega se uporablja harmonizacijska zakonodaja Unije, ko se uporablja v skladu s predvidenim namenom ali v razmerah, ki jih je mogoče razumno predvideti, prav tako pa je pravilno vgrajen in vzdrževan:
 - (a) ogroža zdravje ali varnost uporabnikov ali
 - (b) ne izpolnjuje zahtev iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki se uporablja.
2. Kadar organi za nadzor trga pridejo do ugotovitev iz točke (a) ali (b) odstavka 1, od ustreznega gospodarskega subjekta brez odlašanja zahtevajo, naj sprejme ustrezne in sorazmerne korektivne ukrepe, da bi v obdobju, ki ga določijo, odpravil neskladnost ali tveganje.
3. Korektivni ukrepi, ki jih mora gospodarski subjekt sprejeti za namene odstavka 2, lahko med drugim vključujejo:
 - (a) zagotovitev skladnosti proizvoda, vključno z odpravo formalne neskladnosti, kakor je opredeljena v veljavni harmonizacijski zakonodaji Unije, ali zagotovitvijo, da proizvod več ne predstavlja tveganja;
 - (b) preprečevanje dostopnosti proizvoda na trgu;
 - (c) takojšen umik ali odpoklic proizvoda ter opozarjanje javnosti na tveganje, ki ga proizvod predstavlja;
 - (d) uničenje proizvoda ali drugačno onemogočenje njegove uporabe;

- (e) namestitev ustreznih, jasnih in enostavno razumljivih opozoril na proizvod, ki v jeziku ali jezikih, ki jih določi država članica, v kateri se omogoči dostopnost proizvoda na trgu, opozarjajo na tveganje, ki bi ga proizvod lahko predstavljal;
- (f) določitev predhodnih pogojev, pod katerimi se lahko omogoči dostopnost zadevnega proizvoda na trgu;
- (g) takojšnje opozarjanje ogroženih končnih uporabnikov v ustrezni obliki, vključno z objavo posebnih opozoril v jeziku ali jezikih, ki jih določi država članica, v kateri se omogoči dostopnost proizvoda na trgu.
4. Korektivni ukrepi iz točk (e), (f) in (g) odstavka 3 se lahko zahtevajo le v primerih, kadar proizvod lahko pomeni tveganje zgolj v določenih okoliščinah ali zgolj za določene končne uporabnike.
5. Če gospodarski subjekt ne sprejme korektivnih ukrepov iz odstavka 3 ali kadar se neskladnost ali tveganje iz odstavka 1 nadaljuje, organi za nadzor trga zagotovijo, da se proizvod umakne ali odpokliče oziroma da se prepove ali omeji njegova dostopnost na trgu ter da so javnost, Komisija in druge države članice ustrezno obveščene.
6. Informacije Komisiji in drugim državam članicam se v skladu z odstavkom 5 sporočijo prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34. Za navedeno sporočanje informacij se tudi šteje, da izpolnjujejo zahteve glede obveščanja v zvezi z veljavnimi zaščitnimi postopki v harmonizacijski zakonodaji Unije.
7. Kadar nacionalni ukrep velja za upravičenega v skladu z veljavnim zaščitnim postopkom ali kadar noben organ za nadzor trga v drugi državi članici ni prišel do nasprotnega zaključka, kakor je določeno v členu 11(9), pristojni organi za nadzor trga v drugih državah članicah sprejmejo potrebne ukrepe v zvezi z neskladnim proizvodom in vnesejo relevantne informacije v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34.

Člen 17

Uporaba informacij ter varovanje poklicne in poslovne skrivnosti

Organi za nadzor trga svoje dejavnosti izvajajo z visoko stopnjo preglednosti in javnosti dajo na voljo vse informacije, za katere menijo, da so relevantne za varovanje interesov končnih uporabnikov. Organi za nadzor trga upoštevajo načela zaupnosti ter poklicne in poslovne skrivnosti in varujejo osebne podatke v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 18

Postopkovne pravice gospodarskih subjektov

1. Vsak ukrep, odločba ali odredba organov za nadzor trga, sprejeta na podlagi harmonizacijske zakonodaje Unije ali te uredbe, natančno navaja razloge, na katerih temelji.
2. Vsak tak ukrep, odločba ali odredba se brez odlašanja sporoči ustreznemu gospodarskemu subjektu, ki je hkrati obveščen tudi o pravnih sredstvih, ki so mu na voljo v skladu s pravom zadevne države članice, in o rokih, ki veljajo za ta pravna sredstva.
3. Pred sprejetjem ukrepa, odločbe ali odredbe iz odstavka 1 ima zadevni gospodarski subjekt možnost, da se v ustreznem roku, ki ni krajši od deset delovnih dni, izreče o zadevi, razen če mu te možnosti ni mogoče dati zaradi nujnosti ukrepa, odločbe ali odredbe glede na zdravstvene ali varnostne zahteve ali druge razloge, povezane z javnimi interesi, ki jih zajema zadevna harmonizacijska zakonodaja Unije.

Če se ukrep, odločba ali odredba sprejme, ne da bi gospodarski subjekt imel možnost, da se izreče o zadevi, se gospodarskemu subjektu to možnost da v najkrajšem možnem času po tem, nakar organ za nadzor trga ta ukrep, odločbo ali odredbo nemudoma pregleda.

*Člen 19***Proizvodi, ki predstavljajo resno tveganje**

1. Organi za nadzor trga zagotovijo, da se proizvode, ki predstavljajo resno tveganje, umakne ali odpokliče, kadar ni drugih učinkovitih načinov, s katerimi bi bilo mogoče odpraviti resno tveganje, ali da se prepove njihova dostopnost na trgu. Organi za nadzor trga o tem takoj uradno obvestijo Komisijo v skladu s členom 20.
2. Odločitev o tem, ali proizvod predstavlja resno tveganje ali ne, temelji na ustrezni oceni tveganj, ki upošteva naravo tveganja in verjetnost njegovega nastanka. Možnost doseganja višje stopnje varnosti in razpoložljivost drugih proizvodov, ki predstavljajo nižjo stopnjo tveganja, ni podlaga za domnevo, da proizvod povzroča resno tveganje.

*Člen 20***Sistem hitre izmenjave informacij**

1. Kadar organ za nadzor trga sprejme ali namerava sprejeti ukrep v skladu s členom 19 in meni, da razlogi, ki so izzvali ukrep, ali posledice sprejetega ukrepa segajo prek ozemlja njegove države članice, v skladu z odstavkom 4 tega člena, o tem ukrepu takoj uradno obvesti Komisijo. Organ za nadzor trga Komisijo brez odlašanja tudi obvesti o spremembi ali umiku vsakega takega ukrepa.
2. Če je proizvod, ki predstavlja resno tveganje, dostopen na trgu, organi za nadzor trga Komisijo takoj uradno obvestijo o vseh prostovoljnih ukrepih, ki jih je gospodarski subjekt sprejel in sporočil organu za nadzor trga.
3. Informacije, pridobljene v skladu z odstavkoma 1 in 2, vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti v zvezi s podatki, potrebnimi za identifikacijo proizvoda, izvora in dobavne verige proizvoda, tveganje, povezano s proizvodom, naravo in trajanjem sprejetega nacionalnega ukrepa in vsemi prostovoljnimi ukrepi, ki so jih sprejeli gospodarski subjekti.
4. Za namene odstavkov 1, 2 in 3 tega člena se uporablja sistem hitre izmenjave informacij (RAPEX) iz člena 12 Direktive 2001/95/ES. Odstavki 2, 3 in 4 člena 12 navedene direktive se uporabljajo smiselno.
5. Komisija oblikuje in vzdržuje podatkovni vmesnik med RAPEX in informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34, da se izogne dvojnemu vnašanju podatkov.

*Člen 21***Preizkuševalne zmogljivosti Unije**

1. Cilj preizkuševalnih zmogljivosti Unije je prispevati k zagotavljanju zmogljivosti laboratorijev ter k zagotavljanju zanesljivosti in skladnosti preizkušanja za namene nadzora trga v Uniji.
2. Komisija lahko za namene odstavka 1 določi javno preizkuševalno zmogljivost države članice kot preizkuševalno zmogljivost Unije za posebne kategorije proizvodov ali za posebna tveganja, povezana s posamezno kategorijo proizvodov.

Komisija lahko prav tako določi katero od svojih lastnih preizkuševalnih zmogljivosti kot preizkuševalno zmogljivost Unije za posebne kategorije proizvodov ali za posamezna tveganja, povezana s kategorijo proizvodov, ali za proizvode, za katere ni preizkuševalne zmogljivosti oziroma ta ni zadostna.

3. Preizkuševalne zmogljivosti Unije so akreditirane v skladu z Uredbo (ES) št. 765/2008.
4. Določitev preizkuševalnih zmogljivosti Unije ne vpliva na svobodo organov za nadzor trga, mrežo in Komisijo, da izberejo preizkuševalne zmogljivosti za namene svojih dejavnosti.
5. Določene preizkuševalne zmogljivosti Unije svoje storitve zagotavljajo izključno organom za nadzor trga, mreži, Komisiji ter drugim vladnim ali medvladnim subjektom.

6. Preizkuševalne zmogljivosti Unije v okviru svojih pristojnosti izvajajo naslednje dejavnosti:
 - (a) izvajanje preizkusov proizvodov na zahtevo organov za nadzor trga, mreže ali Komisije;
 - (b) dajanje neodvisnih tehničnih ali znanstvenih nasvetov na zahtevo mreže;
 - (c) razvijanje novih analitskih tehnik in metod.
7. Dejavnosti iz odstavka 6 tega člena so plačane in jih lahko financira Unija v skladu s členom 36(2).
8. Preizkuševalne zmogljivosti Unije lahko prejmejo sredstva Unije v skladu s členom 36(2), da bi povečale svojo zmogljivost preizkušanja ali vzpostavile novo preizkuševalno zmogljivost za posebne kategorije proizvodov ali posebna tveganja, povezana s kategorijo proizvodov, za katere ni preizkuševalne zmogljivosti oziroma ta ni zadostna.
9. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo postopke za določitev preizkuševalnih zmogljivosti Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).

POGLAVJE VI

ČEZMEJNA MEDSEBOJNA POMOČ

Člen 22

Medsebojna pomoč

1. Zagotovita se učinkovito sodelovanje in izmenjava informacij med organi držav članic za nadzor trga, pa tudi med organi za nadzor trga in Komisijo ter ustreznimi agencijami Unije.
2. Če organ za nadzor trga ne more zaključiti preiskave, ker ne more dostopati do nekaterih informacij, kljub temu, da je storil vse potrebno, da bi jih pridobil, lahko predloži obrazloženo prošnjo organu za nadzor trga v drugi državi članici, v kateri je mogoče z izvršitvijo priti do teh informacij. V tem primeru zaproseni organ organu prosilcu brez odlašanja, v vsakem primeru pa v 30 dneh, posreduje vse informacije, za katere zaproseni organ meni, da so relevantne za ugotavljanje neskladnosti proizvoda.
3. Zaprošeni organ opravi ustrezne preiskave ali sprejme vse druge ustrezne ukrepe za zbiranje potrebnih informacij. Po potrebi te preiskave opravi s pomočjo drugih organov za nadzor trga.
4. Organ prosilec ostaja odgovoren za vsako preiskavo, ki jo je sprožil, razen če zaproseni organ privoli v to, da bo prevzel odgovornost.
5. V ustrezno utemeljenih primerih lahko zaproseni organ zavrne prošnjo za informacije iz odstavka 2, kadar:
 - (a) organ prosilec ni zadostno utemeljil, da so zaprosene informacije potrebne za ugotovitev neskladnosti;
 - (b) zaproseni organ navede utemeljene razloge, ki pričajo o tem, da bi izpolnitev prošnje bistveno vplivala na izvrševanje njegovih lastnih dejavnosti.

Člen 23

Prošnje za izvršilne ukrepe

1. Kadar so za odpravo neskladnosti v zvezi s proizvodom potrebni ukrepi znotraj pristojnosti druge države članice in kadar ti ukrepi niso posledica zahtev iz člena 16(7), lahko organ prosilec predloži ustrezno obrazloženo prošnjo za izvršilne ukrepe zaprosenemu organu v tej drugi državi članici.
2. Zaprošeni organ brez odlašanja v okviru pooblastil, ki so mu podeljena v skladu s to uredbo, sprejme vse primerne in potrebne izvršilne ukrepe za odpravo primera neskladnosti, tako da izvaja pooblastila iz člena 14 in vsa druga pooblastila, ki jih ima na podlagi nacionalnega prava.

3. Zaprošeni organ obvešča organ, ki je podal prošnjo, o ukrepih iz odstavka 2, ki so bili sprejeti ali se načrtujejo.

Zaprošeni organ lahko zavrne izpolnitev prošnje za izvršilne ukrepe v katerem koli od naslednjih situacij:

- (a) zaprošeni organ ugotovi, da organ prosilec ni posredoval zadostnih informacij;
- (b) zaprošeni organ meni, da je prošnja v nasprotju s harmonizacijsko zakonodajo Unije;
- (c) zaprošeni organ navede utemeljene razloge, ki pričajo o tem, da bi izpolnitev prošnje bistveno vplivala na izvrševanje njegovih lastnih dejavnosti.

Člen 24

Postopek za prošnje za medsebojno pomoč

1. Preden organ prosilec vloži prošnjo na podlagi člena 22 ali 23, si sam prizadeva izvesti vse razumne možne preiskave.
2. Kadar vloži prošnjo iz člena 22 ali 23, organ prosilec zagotovi vse razpoložljive informacije, da omogoči zaprošenemu organu, da prošnjo izpolni, vključno z vsemi potrebnimi dokazi, ki jih je mogoče pridobiti samo v državi članici organa prosilca.
3. Prošnje na podlagi členov 22 in 23 skupaj z vso povezano korespondenco se pošljejo z uporabo elektronskih standardnih obrazcev prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34.
4. Sodelujoča organa za nadzor trga med seboj komunicirata neposredno ali prek enotnega povezovalnega organa zadevnih držav članic.
5. O jezikih, ki se uporabljajo za prošnje na podlagi členov 22 in 23 in za vso povezano korespondenco, se dogovorijo zadevni organi za nadzor.
6. Kadar se zadevni organi za nadzor trga ne morejo dogovoriti o jezikih, ki se uporabljajo, se prošnje na podlagi členov 22 in 23 pošljejo v uradnem jeziku države članice organa prosilca, odgovori na takšne prošnje pa v uradnem jeziku države članice zaprošenega organa. V tem primeru organ prosilec in zaprošeni organ poskrbita za prevode prošenj, odgovorov ali drugih dokumentov, ki jih prejmeta drug od drugega.
7. Informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34 sodelujočim enotnim povezovalnim organom zagotavlja strukturirane informacije o primerih medsebojne pomoči. Ti organi na podlagi teh informacij zagotavljajo vsako podporo, potrebno za lažjo pomoč.

POGLAVJE VII

PROIZVODI, KI VSTOPAJO NA TRG UNIJE

Člen 25

Nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije

1. Države članice določijo carinske organe, enega ali več organov za nadzor trga ali kateri koli drug organ na svojem ozemlju za organe, pristojne za nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije.

Vsaka država članica prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 Komisijo in druge države članice obvesti, katere organe je določila v skladu s prvim pododstavkom in za katera področja so pristojni.

2. Organi, določeni v skladu z odstavkom 1, imajo pooblastila in vire, ki jih potrebujejo za ustrezno izvajanje svojih nalog iz navedenega odstavka.

3. Proizvodi, za katere se uporablja pravo Unije in morajo biti dani v carinski postopek „sprostitve v prosti promet“, so predmet nadzora, ki ga izvajajo organi, določeni v skladu z odstavkom 1 tega člena. Navedeni organi ta nadzor izvajajo na podlagi analize tveganja v skladu s členoma 46 in 47 Uredbe (EU) št. 952/2013, po potrebi pa tudi na podlagi pristopa, temelječega na tveganju, kakor je določeno v drugem pododstavku člena 11(3) te uredbe.

4. Informacije o tveganju se izmenjujejo med:
- (a) organi, določenimi v skladu z odstavkom 1 tega člena, v skladu s členom 47(2) Uredbe (EU) št. 952/2013, in
 - (b) carinskimi organi v skladu s členom 46(5) Uredbe (EU) št. 952/2013.

Kadar carinski organi na prvi točki vstopa utemeljeno domnevajo, da proizvodi, za katere se uporablja pravo Unije in so bodisi v začasni hrambi bodisi dani v carinski postopek, ki ni postopek sprostitev v prosti promet, niso skladni z veljavnim pravom Unije ali predstavljajo tveganje, vse zadevne informacije posredujejo pristojnemu namembnemu carinskemu organu.

5. Kadar je ugotovljeno večje tveganje za neskladnost, organi za nadzor trga organom, določenim v skladu z odstavkom 1, zagotovijo informacije o kategorijah proizvodov ali identiteti gospodarskih subjektov.

6. Države članice vsako leto do 31. marca Komisiji predložijo podrobne statistične podatke o nadzoru proizvodov, ki so ga za proizvode, za katere se uporablja pravo Unije, opravili organi, določeni v skladu z odstavkom 1, v prejšnjem koledarskem letu. V statistične podatke je zajeto tudi število posredovanj na področju nadzora varnosti in skladnosti takšnih proizvodov.

Komisija vsako leto do 30. junija pripravi poročilo, ki vsebuje informacije, ki so ji jih države članice predložile za preteklo koledarsko leto, ter analizo predloženih podatkov. To poročilo se objavi v informacijskem in komunikacijskem sistemu iz člena 34.

7. Kadar Komisija izve za resno tveganje, ki ga predstavljajo proizvodi, za katere se uporablja pravo Unije, ki so uvoženi iz tretje države, zadevni državi članici priporoči, naj sprejme ustrezne ukrepe za nadzor trga.

8. Komisija lahko, po posvetovanju z mrežo, sprejme izvedbene akte, s katerimi določi referenčna merila in tehnike za nadzor na podlagi skupne analize tveganj na ravni Unije, da bi zagotovila dosledno izvrševanje prava Unije, okrepila nadzor proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, in zagotovila učinkovito in enotno raven tega nadzora. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).

9. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi nadalje določi podrobnosti o tem, katere podatke je treba predložiti v skladu z odstavkom 6 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).

Člen 26

Zadržanje sprostitev v prosti promet

1. Organi, določeni v skladu s členom 25(1), zadržijo sprostitev proizvoda v prosti promet, če se v okviru nadzora na podlagi člena 25(3) ugotovi, da:
- (a) proizvodu ni priložena dokumentacija, ki se zahteva v skladu z veljavnim pravom Unije, ali pa se porajajo utemeljeni dvomi o pristnosti, točnosti ali popolnosti takšne dokumentacije;
 - (b) proizvod ni označen v skladu s pravom Unije, ki se zanj uporablja;
 - (c) je proizvod označen z oznako CE ali drugo oznako, ki jo zahteva pravo Unije, ki se zanj uporablja, vendar je oznaka pritrjena na napačen ali zavajajoč način;
 - (d) ime, registrirano trgovsko ime ali registrirana trgovska znamka in kontaktni podatki, vključno s poštnim naslovom gospodarskega subjekta, ki opravlja naloge v zvezi s proizvodom, za katerega se uporablja določena harmonizacijska zakonodaja Unije, niso navedeni ali jih ni mogoče razbrati v skladu s členom 4(4) ali
 - (e) zaradi katerega koli drugega razloga obstaja utemeljena domneva, da proizvod ne izpolnjuje zahtev iz prava Unije, ki se zanj uporablja, ali predstavlja resno tveganje za zdravje, varnost, okolje ali druge vidike javnega interesa iz člena 1.
2. Organi, določeni v skladu s členom 25(1), organe za nadzor trga takoj uradno obvestijo o vsakem zadržanju sprostitev iz odstavka 1 tega člena.

3. Kadar imajo organi za nadzor trga utemeljen razlog za domnevo, da proizvod ni skladen s pravom Unije ali da predstavlja resno tveganje, od organov, določenih v skladu s členom 25(1), zahtevajo, naj zadržijo postopek za sprostitvev proizvoda v prosti promet.

4. Uradna obvestila iz odstavka 2 in zahtevke iz odstavka 3 tega člena je mogoče oddati z informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34, vključno z uporabo elektronskih vmesnikov med navedenim sistemom in sistemi, ki jih uporabljajo carinski organi, kadar so na voljo.

Člen 27

Sprostitev v prosti promet

Kadar je sprostitvev proizvoda v prosti promet zadržana v skladu s členom 26, se ta proizvod sprosti v prosti promet, ko so izpolnjene vse druge zahteve in formalnosti v zvezi s takšno sprostitvijo in je izpolnjen en od naslednjih pogojev:

- (a) v štirih delovnih dneh od zadržanja organi za nadzor trga od organov, določenih v skladu s členom 25(1), niso zahtevali nadaljnega zadržanja;
- (b) organi za nadzor trga so organe, določene v skladu s členom 25(1), obvestili, da odobravajo sprostitvev v prosti promet.

Sprostitev v prosti promet se ne šteje kot dokaz skladnosti s pravom Unije.

Člen 28

Zavrnitev sprostitvev v prosti promet

1. Kadar organi za nadzor trga ugotovijo, da proizvod predstavlja resno tveganje, sprejmejo ukrepe za prepoved dajanja proizvoda na trg in od organov, določenih v skladu s členom 25(1), zahtevajo, naj ga ne sprostijo v prosti promet. Od teh organov zahtevajo tudi, naj v carinski sistem za obdelavo podatkov in po potrebi na trgovinski račun, ki je priložen proizvodu, in na vse druge priložene dokumente vključijo naslednji zaznamek:

„Nevaren proizvod – sprostitvev v prosti promet ni dovoljena – Uredba (EU) 2019/1020“.

Organi za nadzor trga to informacijo takoj vnesejo v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34.

2. Kadar organi za nadzor trga ugotovijo, da se proizvod ne sme dati na trg, ker ni skladen s pravom Unije, ki se uporablja za takšen proizvod, sprejmejo ukrepe za prepoved dajanja proizvoda na trg in od organov, določenih v skladu s členom 25(1), zahtevajo, naj ga ne sprostijo v prosti promet. Od teh organov zahtevajo tudi, naj v carinski sistem za obdelavo podatkov in po potrebi na trgovinski račun, ki je priložen proizvodu, in na vse druge priložene dokumente vključijo naslednji zaznamek:

„Proizvod ni skladen – sprostitvev v prosti promet ni dovoljena – Uredba (EU) 2019/1020“.

Organi za nadzor trga to informacijo takoj vnesejo v informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34.

3. Kadar je proizvod iz odstavka 1 ali 2 naknadno prijavljen v carinski postopek, ki ni sprostitvev v prosti promet, in če organi za nadzor trga temu ne nasprotujejo, se zaznamek iz odstavka 1 ali 2 pod enakimi pogoji, kot so določeni v navedenih odstavkih, vključi tudi v dokumente, ki se uporabljajo v zvezi z zadevnim postopkom.

4. Organi, določeni v skladu s členom 25(1), lahko proizvode, ki predstavljajo tveganje za zdravje in varnost končnih uporabnikov, uničijo ali kako drugače onemogočijo njihovo delovanje, kadar menijo, da je to potrebno in sorazmerno. Stroške takšnega ukrepa krije fizična ali pravna oseba, ki je proizvod prijavila za prosti promet.

Pri tem se ustrezno uporabljata člena 197 in 198 Uredbe (EU) št. 952/2013.

POGLAVJE VIII

USKLAJENO IZVRŠEVANJE IN MEDNARODNO SODELOVANJE

Člen 29

Mreža Unije za skladnost proizvodov

1. Ustanovi se mreža Unije za skladnost proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mreža).
2. Namen mreže je služiti kot platforma za strukturirano koordinacijo in sodelovanje med organi nadzora držav članic in Komisijo ter usklajevati prakse nadzora trga v Uniji, s čimer se poveča učinkovitost nadzora trga.

Člen 30

Sestava in delovanje mreže

1. Mrežo sestavljajo predstavniki vseh držav članic, vključno s predstavnikom posameznega enotnega povezovalnega organa iz člena 10 in, neobvezno, nacionalnim strokovnjakom, predsedniki skupin ADCO in predstavniki Komisije.
2. Za enotno uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije se ustanovijo ločene ali skupne skupine ADCO. Skupine ADCO sestavljajo predstavniki nacionalnih organov za nadzor trga in, če je ustrezno, predstavniki enotnih povezovalnih organov.

Sestanki skupin ADCO so namenjeni le predstavnikom organov za nadzor trga in Komisiji.

Ustrezne deležnike, kot so organizacije, ki na ravni Unije zastopajo interese industrije, malih in srednjih podjetij (MSP), potrošnikov, testnih laboratorijev ter organov za standardizacijo in ugotavljanje skladnosti, se lahko povabi na sestanke skupin ADCO glede na obravnavano temo na sestanku.

3. Komisija podpira in spodbuja sodelovanje med organi za nadzor trga prek mreže in sodeluje na sestankih mreže, njenih podskupin in skupin ADCO.
4. Mreža se sestaja redno in po potrebi na obrazloženo zahtevo Komisije ali države članice.
5. Mreža lahko za obravnavo specifičnih vprašanj in nalog ustanovi stalne ali začasne podskupine.
6. Mreža lahko povabi strokovnjake in druge tretje osebe, vključno z organizacijami, ki na ravni Unije zastopajo interese industrije, MSP, potrošnikov, testnih laboratorijev ter organov za standardizacijo in ugotavljanje skladnosti, da se sestankov udeležijo kot opazovalci ali da pripravijo pisne prispevke.
7. Mreža si po svojih najboljših močeh prizadeva doseči soglasje. Odločitve, ki jih sprejme mreža, so pravno nezavezujoča priporočila.
8. Mreža sprejme svoj poslovnik.

Člen 31

Vloga in naloge mreže

1. Mreža pri izvajanju nalog iz odstavka 2 obravnava splošna horizontalna vprašanja nadzora trga, da bi olajšala sodelovanje med enotnimi povezovalnimi organi in Komisijo.
2. Mreža ima naslednje naloge:
 - (a) pripravi in sprejme svoj delovni program ter spremlja njegovo izvajanje;
 - (b) spodbuja opredeljevanje skupnih prednostnih nalog za dejavnosti nadzora trga in medsektorsko izmenjavo informacij o ocenah proizvodov, vključno z ocenami tveganj, metodami in rezultati testiranja, najnovejšim znanstvenim razvojem in novimi tehnologijami, novimi tveganji in drugimi vidiki, ki so pomembni za dejavnosti nadzora, ter o izvajanju nacionalnih strategij in dejavnosti za nadzor trga;

- (c) koordinira skupine ADCO in njihove dejavnosti;
- (d) organizira medsektorske skupne projekte za nadzor trga in testiranje ter opredeljuje njihove prednostne naloge;
- (e) izmenjuje strokovno znanje in najboljšo prakso, zlasti glede izvajanja strategij za nadzor nacionalnega trga;
- (f) spodbuja organizacijo programov usposabljanja in izmenjav za osebe;
- (g) v sodelovanju s Komisijo organizira informacijske kampanje in prostovoljne programe vzajemnih obiskov med organi za nadzor trga;
- (h) razpravlja o vprašanjih, ki izhajajo iz čezmejnega mehanizma medsebojne pomoči;
- (i) prispeva k razvoju smernic za zagotavljanje učinkovite in enotne uporabe te uredbe;
- (j) predlaga financiranje dejavnosti iz člena 36;
- (k) prispeva k enotnim upravnim praksam glede nadzora trga v državah članicah;
- (l) zagotavlja nasvete in pomoč Komisiji pri vprašanjih v zvezi z nadaljnjim razvojem RAPEX ter informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34;
- (m) spodbuja sodelovanje ter izmenjavo strokovnega znanja in najboljše prakse med organi za nadzor trga in organi, pristojnimi za nadzor na zunanjih mejah Unije;
- (n) spodbuja in podpira sodelovanje z drugimi ustreznimi mrežami in skupinami, da bi se preučile možnosti za uporabo novih tehnologij za namene nadzora trga in sledljivosti proizvodov;
- (o) redno ocenjuje nacionalne strategije za nadzor trga, prvo tako ocenjevanje se izvede do 16. julija 2024;
- (p) obravnava vsa druga vprašanja v zvezi z dejavnostmi, za katere je odgovorna in katerih namen je prispevati k učinkovitemu delovanju nadzora trga v Uniji.

Člen 32

Vloga in naloge skupin za upravno koordinacijo

1. Skupine ADCO pri izvajanju nalog iz odstavka 2 obravnavajo specifična vprašanja v zvezi z nadzorom trga in specifična sektorska vprašanja.
2. Skupine ADCO izvajajo naslednje naloge:
 - (a) spodbujajo enotno uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije na področjih v svoji pristojnosti, da bi se povečala učinkovitost nadzora trga na celotnem enotnem trgu;
 - (b) spodbujajo komuniciranje med organi za nadzor trga in mrežo ter gojijo vzajemno zaupanje med organi za nadzor trga;
 - (c) določijo in usklajujejo skupne projekte, kot so skupne čezmejne dejavnosti za nadzor trga;
 - (d) razvijejo skupno prakso in metodologije za učinkovit nadzor trga;
 - (e) se medsebojno obveščajo o nacionalnih metodah in dejavnostih za nadzor trga ter razvijajo in spodbujajo dobro prakso;
 - (f) opredelijo vprašanja skupnega interesa v zvezi z nadzorom trga in predlagajo skupne pristope, ki bi jih bilo treba sprejeti za njihovo reševanje;
 - (g) spodbujajo specifične sektorske ocene proizvodov, ki vključujejo ocene tveganja, preizkusne metode in rezultate, najnovejši znanstveni razvoj in druge vidike, ki so pomembni za dejavnosti nadzora.

Člen 33

Vloga in naloge Komisije

Komisija ima naslednje naloge:

- (a) pomaga mreži, njenim podskupinam in skupinam ADCO, in sicer v obliki izvršnega sekretariata, ki zagotavlja tehnično in logistično podporo;
- (b) za enotne povezovalne organe in predsednike skupin ADCO vzdržuje in jim daje na voljo posodobljen seznam predsednikov skupin ADCO, vključno z njihovimi kontaktnimi podatki;

- (c) pomaga mreži pri pripravi in spremljanju njenega delovnega programa;
- (d) podpira delovanje kontaktnih točk za proizvode, katerih naloge določijo države članice v povezavi s harmonizacijsko zakonodajo Unije;
- (e) po posvetovanju z mrežo določi potrebo po dodatnih zmogljivostih za preskušanje in predlaga rešitve za ta namen v skladu s členom 21;
- (f) izvaja instrumente mednarodnega sodelovanja iz člena 35;
- (g) zagotavlja podporo za oblikovanje ločenih ali skupnih skupin ADCO;
- (h) razvije in vzdržuje informacijski in komunikacijski sistem iz člena 34, vključno z vmesnikom iz člena 34(7) ter vmesnikom z nacionalnimi podatkovnimi zbirkami za nadzor trga, ter prek tega sistema obvešča javnost;
- (i) pomaga mreži pri izvedbi pripravljanih ali dodatnih del v zvezi z izvajanjem dejavnosti nadzora trga, povezanih z uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije, kot so študije, programi, ocene, primerjalne analize, vzajemni skupni obiski in programi obiskov, izmenjave osebja, raziskovalno delo, laboratorijsko delo, preizkusi strokovnosti, medlaboratorijska testiranja in ugotavljanja skladnosti;
- (j) pripravlja evropske kampanje za nadzor trga in podobne dejavnosti in pomaga pri njihovi izvedbi;
- (k) organizira skupne projekte nadzora trga in preskušanja in skupne programe usposabljanja, spodbuja izmenjavo osebja med organi za nadzor trga in, kjer je to ustrezno, organi za nadzor trga tretjih držav ali mednarodnimi organizacijami ter organizira informacijske kampanje in prostovoljne programe medsebojnih obiskov med organi za nadzor trga;
- (l) izvaja dejavnosti v okviru programov tehnične pomoči, sodelovanja s tretjimi državami ter spodbujanja in krepitev politik in sistemov Unije za nadzor trga med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije in mednarodni ravni;
- (m) spodbuja razvoj tehničnega in strokovnega znanja za namene upravnega sodelovanja pri nadzoru trga;
- (n) na zahtevo mreže ali na lastno pobudo preuči vsa vprašanja v zvezi z uporabo te uredbe ter izdaja smernice, priporočila in najboljše prakse za spodbujanje dosledne uporabe te uredbe.

Člen 34

Informacijski in komunikacijski sistem

1. Komisija nadalje razvija in vzdržuje informacijski in komunikacijski sistem za strukturirano zbiranje, obdelavo in hranjenje informacij o vprašanih v zvezi z izvrševanjem harmonizacijske zakonodaje Unije s ciljem izboljšanja izmenjave podatkov med državami članicami, vključno za namene zahtev za informacije, ki zagotavljajo celovit pregled dejavnosti, rezultatov in trendov na področju nadzora trga. Do tega sistema lahko dostopajo Komisija, organi za nadzor trga, enotni povezovalni organi in organi, določeni na podlagi člena 25(1). Komisija razvije in vzdržuje javni uporabniški vmesnik tega sistema, prek katerega se zagotavljajo ključne informacije o dejavnostih nadzora trga za končne uporabnike.
2. Komisija nadalje razvija in vzdržuje elektronske vmesnike med sistemom iz odstavka 1 in nacionalnimi sistemi za nadzor trga.
3. Enotni povezovalni organi v informacijski in komunikacijski sistem vnesejo naslednje informacije:
 - (a) identiteto organov za nadzor trga v njihovi državi članici in področja, za katera so ti organi pristojni, v skladu s členom 10(2);
 - (b) identiteto organov, določenih na podlagi člena 25(1);
 - (c) nacionalno strategijo za nadzor trga, ki jo je v skladu s členom 13 pripravila njihova država članica, ter rezultate pregleda in ocene strategije za nadzor trga.

4. Organi za nadzor trga v informacijski in komunikacijski sistem v zvezi s proizvodi, dostopnimi na trgu, za katere je bilo opravljeno poglobljeno preverjanje skladnosti, brez poseganja v člen 12 Direktive 2001/95/ES in člen 20 te uredbe, in po potrebi v zvezi s proizvodi, ki vstopajo na trg Unije, glede katerih je bil na njihovem ozemlju postopek sprostitve v prosti promet zadržan v skladu s členom 26 te uredbe, vnesejo naslednje informacije v zvezi z:

- (a) ukrepi v skladu s členom 16(5), ki jih sprejme organ za nadzor trga;
- (b) poročili o preizkusih, ki jih opravijo organi za nadzor trga;
- (c) korektivnimi ukrepi, ki jih sprejmejo zadevni gospodarski subjekti;
- (d) takoj dostopnimi poročili o poškodbah, ki jih povzročijo zadevni proizvod;
- (e) vsemi ugovori s strani držav članic v skladu z veljavnim zaščitnim postopkom iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki se uporablja za proizvod, in vsemi morebitnimi ukrepi, sprejetimi na podlagi teh ugovorov;
- (f) kadar so na voljo, primeri neupoštevanja člena 5(2) s strani pooblaščenih zastopnikov;
- (g) kadar so na voljo, primeri neupoštevanja člena 5(1) s strani proizvajalcev.

5. Kadar menijo, da je to koristno, lahko organi za nadzor trga vnesejo v informacijski in komunikacijski sistem vse dodatne informacije v zvezi s pregledi, ki jih opravijo, ter rezultate preskusov, ki so jih opravili ali so bili opravljeni na njihovo zahtevo.

6. Kadar je to potrebno za izvrševanje harmonizacijske zakonodaje Unije ter za namene kar največjega zmanjšanja tveganja, carinski organi iz nacionalnih carinskih sistemov pridobijo informacije o proizvodih, danih v carinski postopek „sprostitve v prosti promet“, in izvrševanjem harmonizacijske zakonodaje Unije ter jih prenesejo v informacijski in komunikacijski sistem.

7. Komisija razvije elektronski vmesnik, da omogoči prenos podatkov med nacionalnimi carinskimi sistemi ter informacijskim in komunikacijskim sistemom. Ta vmesnik se vzpostavi v roku štirih let od datuma sprejetja ustreznega izvedbenega akta iz odstavka 8.

8. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi podrobnosti izvedbenih ureditev za odstavke 1 do 7 tega člena, zlasti o obdelavi podatkov, ki se uporablja za podatke, zbrane v skladu z odstavkom 1 tega člena, in opredeli podatke, ki jih je treba prenesti v skladu z odstavkoma 6 in 7 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).

Člen 35

Mednarodno sodelovanje

1. Za izboljšanje učinkovitosti nadzora trga v Uniji lahko Komisija sodeluje in izmenjuje informacije v zvezi z nadzorom trga z drugimi regulativnimi organi tretjih držav ali mednarodnimi organizacijami v okviru sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami. Vsak tak sporazum temelji na vzajemnosti, vključuje določila o zaupnosti, ki ustrezajo tistim, ki se uporabljajo v Uniji, in zagotavlja, da je izmenjava informacij vedno v skladu z veljavnim pravom Unije.

2. Sodelovanje ali izmenjava informacij se lahko med drugim navezuje na:

- (a) uporabljene metode za ocenjevanje tveganja in rezultate preizkusov proizvodov;
- (b) usklajene odpoklice proizvodov ali druge podobne ukrepe;
- (c) ukrepe, ki so jih v skladu s členom 16 sprejeli organi za nadzor trga.

3. Komisija lahko odobri poseben sistem nadzora v zvezi s proizvodi pred izvozom, ki jih za proizvode neposredno pred izvozom v Unijo izvede tretja država, da se potrdi, da ti proizvodi izpolnjujejo zahteve iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki se uporablja za te proizvode. Odobritev se lahko podeli za enega ali več proizvodov, eno ali več kategorij proizvodov ali proizvode ali kategorije proizvodov, ki jih proizvajajo določeni proizvajalci.

4. Komisija pripravi in vzdržuje seznam teh proizvodov ali kategorij proizvodov, za katere je bila podeljena odobritev iz odstavka 3, in ta seznam objavi.

5. Odobritev v skladu z odstavkom 3 se lahko podeli tretjim državam samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) tretja država ima učinkovit sistem preverjanja skladnosti proizvodov, izvoženih v Unijo, nadzor, ki ga izvaja ta tretja država, pa je dovolj učinkovit in uspešen, da lahko nadomesti ali zmanjša nadzor uvoza;
 - (b) revizije v Uniji in, če je ustrezno, v tretji državi dokazujejo, da proizvodi, ki se iz te tretje države uvažajo v Unijo, izpolnjujejo zahteve iz harmonizacijske zakonodaje Unije.
6. Kadar je bilo podeljena takšna odobritev, ocena tveganja, ki se uporabi za nadzor uvoza takšnih proizvodov ali kategorij proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, iz odstavka 3, vključuje podeljene odobritve.
- Organi, določeni v skladu s členom 25(1), lahko vseeno izvajajo nadzor takšnih proizvodov ali kategorij proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, tudi zato, da zagotovijo, da je nadzor pred izvozom, ki ga izvedejo tretje države, dovolj učinkovit za potrditev skladnosti s harmonizacijsko zakonodajo Unije.
7. V odobritvi iz odstavka 3 je naveden pristojni organ tretje države, ki je odgovoren za izvedbo nadzora pred izvozom, ta pristojni organ pa je tudi odgovoren za vse kontakte z Unijo.
8. Pristojni organ iz odstavka 7 zagotovi uradno verifikacijo proizvodov pred njihovim vstopom v Unijo.
9. Kadar se pri nadzoru proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, iz odstavka 3 tega člena ugotovi pomembna neskladnost, organi za nadzor trga o tem takoj obvestijo Komisijo prek informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34 in prilagodijo raven nadzora takšnih proizvodov.
10. Komisija sprejme izvedbene akte za odobritev vsakega posebnega sistema nadzora v zvezi s proizvodom pred izvozom iz odstavka 3 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2).
11. Komisija redno spremlja pravilno delovanje odobritve, podeljene na podlagi odstavka 3 tega člena. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi umakne takšno odobritev, kadar se v znatnem številu primerov izkaže, da proizvodi, ki vstopajo na trg Unije, niso skladni s harmonizacijsko zakonodajo Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 43(2). Komisija o tem takoj obvesti zadevno tretjo državo.
12. Sistem nadzora v zvezi s proizvodom pred izvozom se oceni v skladu s členom 42(4).

POGLAVJE IX

FINANČNE DOLOČBE

Člen 36

Financiranje dejavnosti

1. Unija financira izvajanje nalog mreže iz člena 31 in medsebojne strokovne preglede iz člena 12.
2. Unija lahko financira naslednje dejavnosti v zvezi z uporabo te uredbe:
 - (a) delovanje kontaktnih točk za proizvode;
 - (b) vzpostavitev in delovanje preizkuševalnih zmogljivosti Unije iz člena 21;
 - (c) razvoj instrumentov mednarodnega sodelovanja iz člena 35;
 - (d) pripravo in posodabljanje prispevkov za smernice o nadzoru trga;
 - (e) dajanje tehničnega ali strokovnega znanja na voljo Komisiji za zagotavljanje pomoči Komisiji pri izvajanju upravnega sodelovanja pri nadzoru trga;
 - (f) izvajanje nacionalnih strategij za nadzor trga iz člena 13;
 - (g) kampanje držav članic in Unije za nadzor trga ter s tem povezane dejavnosti, vključno z viri in opremo, orodji in usposabljanjem s področja IT;

- (h) opravljanje pripravljanih ali dodatnih del v zvezi z dejavnostmi nadzora trga, povezanimi z uporabo harmonizacijske zakonodaje Unije, kot so študije, programi, ocene, smernice, primerjalne analize, vzajemni skupni obiski in programi obiskov, izmenjave osebja, raziskovalno delo, dejavnosti usposabljanja, laboratorijsko delo, preizkusi strokovnosti, medlaboratorijsko testiranje in ugotavljanja skladnosti;
- (i) dejavnosti, izvedene v okviru programov tehnične pomoči, sodelovanja s tretjimi državami ter spodbujanja in krepitev politik in sistemov Unije za nadzor trga med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije in mednarodni ravni.
3. Unija financira elektronski vmesnik iz člena 34(7), vključno z razvojem informacijskega in komunikacijskega sistema iz člena 34, ki mu omogoča avtomatsko prejemanje toka elektronskih podatkov iz nacionalnih carinskih sistemov.
4. Unija financira elektronske vmesnike iz člena 34(2) ter tako omogoča izmenjavo podatkov med informacijskim in komunikacijskim sistemom iz člena 34 in nacionalnimi sistemi za nadzor trga.
5. Finančna pomoč Unije v zvezi z dejavnostmi v podporo tej uredbi se izvede v skladu z Uredbo (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵²⁾ in sicer neposredno ali s prenosom nalog izvrševanja proračuna na subjekte iz točke (c) člena 62(1) navedene uredbe.
6. Proračunska sredstva, odobrena za dejavnosti iz te uredbe, letno določi proračunski organ v mejah veljavnega finančnega okvira.
7. S sredstvi, ki jih je proračunski organ odobril za financiranje dejavnosti nadzora trga, se lahko krijejo tudi odhodki za pripravljane dejavnosti, spremljanje, nadzor, revizije in ocene, potrebne za upravljanje dejavnosti iz te uredbe in doseganje njihovih ciljev. Ti odhodki vključujejo zlasti stroške izvedbe študij, srečanj strokovnjakov, informacijskih in komunikacijskih dejavnosti, vključno z institucionalnim komuniciranjem o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor zadevajo splošne cilje dejavnosti nadzora trga, odhodke, povezane z omrežji informacijske tehnologije, ki se osredotočajo na obdelavo in izmenjavo podatkov, skupaj z vsemi drugimi odhodki za tehnično in upravno pomoč, ki jih je imela Komisija.

Člen 37

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvrtačnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščenici za izvajanje revizij na podlagi dokumentacije in inšpekcij na kraju samem pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v skladu s to uredbo.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵³⁾ ter Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 2185/96 ⁽⁵⁴⁾ izvaja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo, financirano na podlagi te uredbe, prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

⁽⁵²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

⁽⁵³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽⁵⁴⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE X

SPREMEMBE

Člen 38

Spremembi Direktive 2004/42/ES

Člena 6 in 7 Direktive 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁵⁾ se črtata.

Člen 39

Spremembe Uredbe (ES) št. 765/2008

1. Uredba (ES) št. 765/2008 se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93“;

(2) v členu 1 se odstavka 2 in 3 črtata;

(3) v členu 2 se točke 1, 2, 14, 15, 17, 18 in 19 črtajo;

(4) poglavje III, ki vsebuje člene 15 do 29, se črta;

(5) odstavek 1 člena 32 se spremeni:

(a) točka (c) se nadomesti z naslednjim:

„(c) pripravo in posodabljanje prispevkov za smernice na področju akreditacije, uradnega obveščanja Komisije o organih za ugotavljanje skladnosti in ugotavljanja skladnosti;“;

(b) točki (d) in (e) se črtata;

(c) točki (f) in (g) se nadomestita z naslednjim:

„(f) izvajanje predhodnega ali pomožnega dela v zvezi z izvajanjem ugotavljanja skladnosti, meroslovja in akreditacijskih dejavnosti, povezanih z izvajanjem zakonodaje Skupnosti, kot so študije, programi, ocenjevanja, smernice, primerjalne analize, vzajemni skupni obiski, raziskovalno delo, razvoj in vzdrževanje podatkovnih zbirk, dejavnosti usposabljanja, laboratorijsko delo, preskusi strokovnosti, medlaboratorijske primerjave preskusov in dejavnosti ugotavljanja skladnosti;

(g) dejavnosti, ki se izvajajo v okviru programov tehnične pomoči, sodelovanja s tretjimi državami ter spodbujanja in izboljšanja evropskega ugotavljanja skladnosti in akreditacijskih politik ter sistemov med zainteresiranimi strankami v Skupnosti in na mednarodni ravni.“

2. Sklicevanja na črtane določbe Uredbe (ES) št. 765/2008 se štejejo kot sklicevanja na določbe te uredbe in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III k tej uredbi.

Člen 40

Spremembe Uredbe (EU) št. 305/2011

V členu 56(1) Uredbe (EU) št. 305/2011 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar organi za nadzor trga ene države članice utemeljeno menijo, da gradbeni proizvod, ki je zajet v harmoniziranem standardu ali za katerega je bila izdana evropska tehnična ocena, ne dosega navedenih lastnosti in ogroža izpolnjevanje osnovnih zahtev za gradbene objekte, ki jih zajema ta uredba, ti organi ocenijo, ali zadevni proizvod izpolnjuje ustrezne zahteve iz te uredbe. Zadevni gospodarski subjekti v potrebnem obsegu sodelujejo z organi za nadzor trga.“

⁽⁵⁵⁾ Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ter o spremembi Direktive 1999/13/ES (UL L 143, 30.4.2004, str. 87).

POGLAVJE XI

KONČNE DOLOČBE

Člen 41

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe in harmonizacijske zakonodaje Unije iz Priloge II, ki nalagajo obveznosti gospodarskim subjektom, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo v skladu z nacionalnim pravom.
2. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
3. Države članice o teh določbah uradno obvestijo Komisiji do 16. oktobra 2021, kadar o njih ni bila uradno obveščena že prej, in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 42

Ocena, revizija in smernice

1. Komisija do 31. decembra 2026 in nato vsakih pet let izvede oceno doseganja ciljev te uredbe ter o tem poroča Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru.
2. V poročilu je ocenjeno, ali je bil cilj uredbe dosežen, zlasti v zvezi z zmanjšanjem števila neskladnih proizvodov na trgu Unije, zagotavljanjem uspešnega in učinkovitega izvrševanja harmonizacijske zakonodaje Unije v Uniji, izboljšanjem sodelovanja med pristojnimi organi in okrepitevijo nadzora proizvodov, ki vstopajo na trg Unije, ob upoštevanju učinka na podjetja, zlasti MSP. Poleg tega se v oceni preuči tudi področje uporabe te uredbe, učinkovitost sistema medsebojnih strokovnih pregledov in dejavnosti nadzora trga, ki so deležne finančnih sredstev Unije, z vidika zahtev politik in prava Unije ter možnosti nadaljnjega izboljšanja sodelovanja med organi za nadzor trga in carinskimi organi.
3. Komisija do 16. julija 2023 pripravi poročilo z oceno o izvajanju člena 4. V poročilu zlasti oceni področje uporabe tega člena, njegove učinke ter njegove stroške in koristi. Poročilo se po potrebi priloži zakonodajni predlog.
4. V štirih letih po prvi odobritvi sistema nadzora v zvezi s proizvodi pred izvozom iz člena 35(3) Komisija izvede oceno njegovih učinkov in stroškovne učinkovitosti.
5. Za lažje izvajanje te uredbe Komisija pripravi smernice za praktično izvajanje člena 4 za namene organov za nadzor trga in gospodarskih subjektov.

Člen 43

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta v zvezi z izvedbenimi pooblastili iz člena 11(4), člena 21(9), člena 25(8), člena 35(10) in člena 35(11) te uredbe in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 44

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 16. julija 2021. Členi 29, 30, 31, 32, 33 in 36 se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

G. CIAMBA

PRILOGA I

Seznam harmonizacijske zakonodaje Unije

1. Direktiva Sveta 69/493/EGS z dne 15. decembra 1969 o približevanju zakonodaje držav članic o kristalnem steklu (UL L 326, 29.12.1969, str. 36);
2. Direktiva Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil (UL L 42, 23.2.1970, str. 16);
3. Direktiva Sveta 75/107/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s steklenicami, ki se uporabljajo kot merilne posode (UL L 42, 15.2.1975, str. 14);
4. Direktiva Sveta 75/324/EGS z dne 20. maja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic glede aerosolnih razpršilnikov (UL L 147, 9.6.1975, str. 40);
5. Direktiva Sveta 76/211/EGS z dne 20. januarja 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih proizvodov glede na maso ali prostornino (UL L 46, 21.2.1976, str. 1);
6. Direktiva Sveta 80/181/EGS z dne 20. decembra 1979 o približevanju zakonodaje držav članic, ki se nanašajo na merske enote, in o razveljavitvi Direktive 71/354/EGS (UL L 39, 15.2.1980, str. 40);
7. Direktiva Sveta 92/42/EGS z dne 21. maja 1992 o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva (UL L 167, 22.6.1992, str. 17);
8. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/11/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju na področju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z označevanjem materialov, ki se uporabljajo za glavne sestavne dele obutve, namenjene prodaji potrošnikom (UL L 100, 19.4.1994, str. 37);
9. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10);
10. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/70/ES z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS (UL L 350, 28.12.1998, str. 58);
11. Direktiva 98/79/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 27. oktobra 1998 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih (UL L 331, 7.12.1998, str. 1);
12. Direktiva 2000/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z emisijo hrupa v okolje, ki ga povzroča oprema, ki se uporablja na prostem (UL L 162, 3.7.2000, str. 1);
13. Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34);
14. Uredba (ES) št. 2003/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o gnojilih (UL L 304, 21.11.2003, str. 1);
15. Uredba (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih (UL L 104, 8.4.2004, str. 1);
16. Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 7);
17. Direktiva 2004/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o omejevanju emisij hlapnih organskih spojin zaradi uporabe organskih topil v nekaterih barvah in lakih in proizvodih za ličenje vozil ter o spremembi Direktive 1999/13/ES (UL L 143, 30.4.2004, str. 87);
18. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/64/ES z dne 26. oktobra 2005 o homologaciji motornih vozil glede na njihovo ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave ter o spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS (UL L 310, 25.11.2005, str. 10);

19. Direktiva 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES (UL L 157, 9.6.2006, str. 24);
20. Direktiva 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o emisijah iz klimatskih naprav v motornih vozilih in spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS (UL L 161, 14.6.2006, str. 12);
21. Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1);
22. Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1);
23. Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).
24. Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS (UL L 247, 21.9.2007, str. 17);
25. Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1);
26. Uredba (ES) št. 78/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o homologaciji motornih vozil glede zaščite pešcev in drugih izpostavljenih udeležencev v cestnem prometu, o spremembi Direktive 2007/46/ES in razveljavitvi direktiv 2003/102/ES in 2005/66/ES (UL L 35, 4.2.2009, str. 1);
27. Uredba (ES) št. 79/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. januarja 2009 o homologaciji motornih vozil s pogonom na vodik in spremembi Direktive 2007/46/ES (UL L 35, 4.2.2009, str. 32);
28. Direktiva 2009/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o skupnih določbah za merilne instrumente in metode meroslovne kontrole (UL L 106, 28.4.2009, str. 7);
29. Direktiva 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač (UL L 170, 30.6.2009, str. 1);
30. Uredba (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o homologaciji motornih vozil in motorjev glede na emisije iz težkih vozil (Euro VI) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ter o spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 in Direktive 2007/46/ES ter o razveljavitvi direktiv 80/1269/EGS, 2005/55/ES in 2005/78/ES (UL L 188, 18.7.2009, str. 1);
31. Uredba (ES) št. 661/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o zahtevah za homologacijo za splošno varnost motornih vozil, njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (UL L 200, 31.7.2009, str. 1);
32. Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10);
33. Uredba (ES) št. 1005/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 286, 31.10.2009, str. 1);
34. Uredba (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre (UL L 342, 22.12.2009, str. 46);

35. Uredba (ES) št. 1223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o kozmetičnih izdelkih (UL L 342, 22.12.2009, str. 59);
36. Uredba (ES) št. 66/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o znaku EU za okolje (UL L 27, 30.1.2010, str. 1);
37. Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES (UL L 165, 30.6.2010, str. 1);
38. Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4.4.2011, str. 5);
39. Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88);
40. Uredba (EU) št. 1007/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2011 o imenih tekstilnih vlaken in s tem povezanim etiketiranjem in označevanjem surovinske sestave tekstilnih izdelkov in razveljavitvi Direktive Sveta 73/44/EGS in direktiv 96/73/ES in 2008/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 272, 18.10.2011, str. 1);
41. Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1);
42. Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38);
43. Uredba (EU) št. 167/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. februarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru kmetijskih in gozdarskih vozil (UL L 60, 2.3.2013, str. 1);
44. Uredba (EU) št. 168/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2013 o odobritvi in tržnem nadzoru dvo- ali trikolesnih vozil in štirikolesnikov (UL L 60, 2.3.2013, str. 52);
45. Direktiva 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (UL L 178, 28.6.2013, str. 27);
46. Direktiva 2013/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o plovilih za rekreacijo in osebnih plovilih ter razveljavitvi Direktive 94/25/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 90);
47. Direktiva 2014/28/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti eksplozivov za civilno uporabo na trgu in njihovim nadzorom (UL L 96, 29.3.2014, str. 1);
48. Direktiva 2014/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti enostavnih tlačnih posod na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 45);
49. Direktiva 2014/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z elektromagnetno združljivostjo (UL L 96, 29.3.2014, str. 79);
50. Direktiva 2014/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti neavtomatskih tehtnic na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 107);
51. Direktiva 2014/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo merilnih instrumentov na trgu (UL L 96, 29.3.2014, str. 149);
52. Direktiva 2014/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z dvigali in varnostnimi komponentami za dvigala (UL L 96, 29.3.2014, str. 251);

53. Direktiva 2014/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z opremo in zaščitnimi sistemi, namenjenimi za uporabo v potencialno eksplozivnih atmosferah (UL L 96, 29.3.2014, str. 309);
54. Direktiva 2014/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti na trgu električne opreme, ki je načrtovana za uporabo znotraj določenih napetostnih mej (UL L 96, 29.3.2014, str. 357);
55. Direktiva 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES (UL L 127, 29.4.2014, str. 1);
56. Direktiva 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo radijske opreme na trgu in razveljavitvi Direktive 1999/5/ES (UL L 153, 22.5.2014, str. 62);
57. Direktiva 2014/68/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o harmonizaciji zakonodaje držav članic v zvezi z omogočanjem dostopnosti tlačne opreme na trgu (UL L 189, 27.6.2014, str. 164);
58. Direktiva 2014/90/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o pomorski opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 96/98/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 146);
59. Uredba (EU) št. 517/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o fluoriranih toplogrednih plinih in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 842/2006 (UL L 150, 20.5.2014, str. 195);
60. Uredba (EU) št. 540/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ravni hrupa motornih vozil in nadomestnih sistemih za dušenje zvoka ter o spremembi Direktive 2007/46/ES ter razveljavitvi Direktive 70/157/EGS (UL L 158, 27.5.2014, str. 131);
61. Uredba (EU) 2016/424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o žičniških napravah in razveljavitvi Direktive 2000/9/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 1);
62. Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS (UL L 81, 31.3.2016, str. 51);
63. Uredba (EU) 2016/426 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o napravah, v katerih zgoreva plinasto gorivo, in razveljavitvi Direktive 2009/142/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 99);
64. Uredba (EU) 2016/1628 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o zahtevah v zvezi z mejnimi vrednostmi emisij plinastih in trdnih onesnaževal in homologacijo za motorje z notranjim izgorevanjem za necesno mobilno mehanizacijo, o spremembi uredb (EU) št. 1024/2012 in (EU) št. 167/2013 ter o spremembi in razveljavitvi Direktive 97/68/ES (UL L 252, 16.9.2016, str. 53);
65. Uredba (EU) 2017/745 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o medicinskih pripomočkih, spremembi Direktive 2001/83/ES, Uredbe (ES) št. 178/2002 in Uredbe (ES) št. 1223/2009 ter razveljavitvi direktiv Sveta 90/385/EGS in 93/42/EGS (UL L 117, 5.5.2017, str. 1);
66. Uredba (EU) 2017/746 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2017 o in vitro diagnostičnih medicinskih pripomočkih ter razveljavitvi Direktive 98/79/ES in Sklepa Komisije 2010/227/EU (UL L 117, 5.5.2017, str. 176);
67. Uredba (EU) 2017/852 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o živem srebru in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1102/2008 (UL L 137, 24.5.2017, str. 1);
68. Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L 198, 28.7.2017, str. 1);
69. Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1);

70. Uredba (EU) 2018/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2018 o skupnih pravilih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Agencije Evropske unije za varnost v letalstvu ter spremembi uredb (ES) št. 2111/2005, (ES) št. 1008/2008, (EU) št. 996/2010, (EU) št. 376/2014 ter direktiv 2014/30/EU in 2014/53/EU Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi uredb (ES) št. 552/2004 in (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe Sveta (EGS) št. 3922/91 (UL L 212, 22.8.2018, str. 1), kolikor gre za oblikovanje, proizvodnjo in dajanje na trg zrakoplovov iz točk (a) in (b) člena 2(1) navedene uredbe v zvezi z brezpilotnimi zrakoplovi in njihovimi motorji, propelerji, deli in opremo za njihovo daljinsko upravljanje.
-

PRILOGA II

Seznam harmonizacijske zakonodaje Unije brez določb o kaznih

1. Direktiva Sveta 69/493/EGS z dne 15. decembra 1969 o približevanju zakonodaje držav članic o kristalnem steklu (UL L 326, 29.12.1969, str. 36);
2. Direktiva Sveta 70/157/EGS z dne 6. februarja 1970 o približevanju zakonodaje držav članic o dovoljeni ravni hrupa in izpušnem sistemu motornih vozil (UL L 42, 23.2.1970, str. 16);
3. Direktiva Sveta 75/107/EGS z dne 19. decembra 1974 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s steklenicami, ki se uporabljajo kot merilne posode (UL L 42, 15.2.1975, str. 14);
4. Direktiva Sveta 75/324/EGS z dne 20. maja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic glede aerosolnih razpršilnikov (UL L 147, 9.6.1975, str. 40);
5. Direktiva Sveta 76/211/EGS z dne 20. januarja 1976 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s pripravo določenih predpakiranih proizvodov glede na maso ali prostornino (UL L 46, 21.2.1976, str. 1);
6. Direktiva Sveta 92/42/EGS z dne 21. maja 1992 o zahtevanih izkoristkih novih toplovodnih kotlov na tekoča ali plinasta goriva (UL L 167, 22.6.1992, str. 17);
7. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/11/ES z dne 23. marca 1994 o približevanju na področju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z označevanjem materialov, ki se uporabljajo za glavne sestavne dele obutve, namenjene prodaji potrošnikom (UL L 100, 19.4.1994, str. 37);
8. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL L 365, 31.12.1994, str. 10);
9. Direktiva 2000/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z emisijo hrupa v okolje, ki ga povzroča oprema, ki se uporablja na prostem (UL L 162, 3.7.2000, str. 1);
10. Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34);
11. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/64/ES z dne 26. oktobra 2005 o homologaciji motornih vozil glede na njihovo ponovno uporabnost, možnost recikliranja in predelave ter o spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS (UL L 310, 25.11.2005, str. 10);
12. Direktiva 2006/40/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o emisijah iz klimatskih naprav v motornih vozilih in spremembi Direktive Sveta 70/156/EGS (UL L 161, 14.6.2006, str. 12);
13. Direktiva 2007/45/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o določitvi predpisov v zvezi z nazivnimi količinami predpakiranih proizvodov, razveljavitvi direktiv Sveta 75/106/EGS in 80/232/EGS ter spremembi Direktive Sveta 76/211/EGS (UL L 247, 21.9.2007, str. 17);
14. Uredba (ES) št. 1222/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge bistvene parametre (UL L 342, 22.12.2009, str. 46);
15. Direktiva 2010/35/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o premični tlačni opremi in o razveljavitvi direktiv Sveta 76/767/EGS, 84/525/EGS, 84/526/EGS, 84/527/EGS in 1999/36/ES (UL L 165, 30.6.2010, str. 1);
16. Uredba (EU) št. 305/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov in razveljavitvi Direktive Sveta 89/106/EGS (UL L 88, 4.4.2011, str. 5);

17. Uredba (EU) št. 1007/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2011 o imenih tekstilnih vlaken in s tem povezanim etiketiranjem in označevanjem surovinske sestave tekstilnih izdelkov in razveljavitvi Direktive Sveta 73/44/EGS in direktiv 96/73/ES in 2008/121/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 272, 18.10.2011, str. 1);
 18. Direktiva 2014/90/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o pomorski opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 96/98/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 146);
 19. Uredba (EU) št. 540/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o ravni hrupa motornih vozil in nadomestnih sistemih za dušenje zvoka ter o spremembi Direktive 2007/46/ES ter razveljavitvi Direktive 70/157/EGS (UL L 158, 27.5.2014, str. 131);
-

PRILOGA III

Korelacijska tabela

Uredba (ES) št. 765/2008	Ta uredba
Člen 1(2)	Člen 1(1)
Člen 1(3)	Člen 1(3)
Člen 2, točka 1	Člen 3, točka 1
Člen 2, točka 2	Člen 3, točka 2
Člen 2, točka 14	Člen 3, točka 22
Člen 2, točka 15	Člen 3, točka 23
Člen 2, točka 17	Člen 3, točka 3
Člen 2, točka 18	Člen 3, točka 4
Člen 2, točka 19	Člen 3, točka 25
Člen 15(1) in (2)	Člen 2(1)
Člen 15(3)	Člen 2(3)
Člen 15(4)	—
Člen 15(5)	Člen 2(2)
Člen 16(1)	Člen 10(1)
Člen 16(2)	Člen 16(5)
Člen 16(3)	—
Člen 16(4)	—
Člen 17(1)	Člen 10(2)
Člen 17(2)	Člen 34(1), zadnji stavek, in člen 34(3), točka (a)
Člen 18(1)	Člen 10(6)
Člen 18(2), točka (a)	Člen 11(7), točka (a)
Člen 18(2), točka (b)	—
Člen 18(2), točka (c)	Člen 11(7), točka (b)
Člen 18(2), točka (d)	—
Člen 18(3)	Člena 10(5) in 14(1)
Člen 18(4)	Člen 14(2)
Člen 18(5)	Člen 13
Člen 18(6)	Člen 31(2), točka (o)
Člen 19(1), prvi pododstavek	Člen 11(3)
Člen 19(1), drugi pododstavek	Člen 14(4), točke (a), (b), (e) in (j)
Člen 19(1), tretji pododstavek	Člen 11(5)
Člen 19(2)	Člen 16(3), točka (g)
Člen 19(3)	Člen 18(2)
Člen 19(4)	Člen 11(2)
Člen 19(5)	Člen 17

Uredba (ES) št. 765/2008	Ta uredba
Člen 20(1)	Člen 19(1)
Člen 20(2)	Člen 19(2)
Člen 21(1)	Člen 18(1)
Člen 21(2)	Člen 18(2)
Člen 21(3)	Člen 18(3)
Člen 21(4)	—
Člen 22(1)	Člen 20(1)
Člen 22(2)	Člen 20(2)
Člen 22(3)	Člen 20(3)
Člen 22(4)	Člen 20(4)
Člen 23(1) in (3)	Člen 34(1)
Člen 23(2)	Člen 34(4)
Člen 24(1)	Člen 22(1)
Člen 24(2)	Člen 22(2) do (5)
Člen 24(3)	—
Člen 24(4)	—
Člen 25(1)	—
Člen 25(2), točka (a)	Člen 31(2), točka (f), in člen 33(1), točki (i) in (k)
Člen 25(2), točka (b)	Člen 31(2), točki (g) in (m), in člen 33(1), točki (i) in (k)
Člen 25(3)	—
Člen 26	—
Člen 27(1), prvi stavek	Člen 25(2)
Člen 27(1), drugi stavek	Člen 25(3)
Člen 27(2)	Člen 25(4)
Člen 27(3), prvi pododstavek	Člen 26(1)
Člen 27(3), drugi pododstavek	Člen 26(2)
Člen 27(4)	—
Člen 27(5)	—
Člen 28(1)	Člen 27, prvi odstavek, točka (a)
Člen 28(2)	Člen 27, prvi odstavek, točka (b)
Člen 29(1)	Člen 28(1)
Člen 29(2)	Člen 28(2)
Člen 29(3)	Člen 28(3)
Člen 29(4)	Člen 28(4)
Člen 29(5)	Člen 25(5)
Člen 32(1), točka (d)	—
Člen 32(1), točka (e)	Člen 36(2), točka (e)

UREDBA (EU) 2019/1021 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 20. junija 2019****o obstojnih organskih onesnaževalih****(prenovitev)****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (ES) št. 850/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, bi bilo treba navedeno uredbo zaradi jasnosti prenoviti.
- (2) Unija je resno zaskrbljena zaradi nenehnih izpustov obstojnih organskih onesnaževal v okolje. Te kemične snovi se prenašajo čez mednarodne meje daleč stran od svojega izvora in ostanejo v okolju, skozi prehranjevalno mrežo prehajajo v organizme in se v njih kopičijo ter predstavljajo nevarnost za zdravje ljudi in okolje. Zato je treba sprejeti dodatne ukrepe, da bi zdravje ljudi in okolje zavarovali pred temi onesnaževali.
- (3) Unija je v okviru svojih obveznosti glede varstva okolja 19. februarja 2004 potrdila Protokol o obstojnih organskih onesnaževalih h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: Protokol) in 14. oktobra 2004 še Stockholmsko konvencijo o obstojnih organskih onesnaževalih ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija).
- (4) Da bi zagotovili usklajeno in učinkovito izpolnjevanje obveznosti, ki jih ima Unija po Protokolu in Konvenciji, je treba vzpostaviti skupni pravni okvir, znotraj katerega se bodo sprejemali ukrepi, namenjeni zlasti preprečevanju proizvodnje, dajanja v promet in uporabe namerno proizvedenih obstojnih organskih onesnaževal. Poleg tega bi bilo treba lastnosti obstojnih organskih onesnaževal upoštevati v okviru ustreznih sistemov Unije za ocenjevanje in dovoljenja.

⁽¹⁾ UL C 367, 10.10.2018, str. 93.⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. junija 2019.⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 z dne 29. aprila 2004 o obstojnih organskih onesnaževalih in spremembi Direktive 79/117/EGS (UL L 158, 30.4.2004, str. 7).⁽⁴⁾ UL L 81, 19.3.2004, str. 37.⁽⁵⁾ UL L 209, 31.7.2006, str. 3.

- (5) Pri izvajanju določb Konvencije na ravni Unije je treba zagotoviti usklajevanje in skladnost z določbami Rotterdamske konvencije o postopku soglasja po predhodnem obveščanju za določene nevarne kemikalije in pesticide v mednarodni trgovini, ki jo je Unija potrdila 19. decembra 2002 ⁽⁶⁾, ter določbami Baselske konvencije o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja, ki jo je Unija potrdila 1. februarja 1993 ⁽⁷⁾, in Konvencije Minamata o živem srebru, ki jo je Unija potrdila 11. maja 2017 ⁽⁸⁾. To usklajevanje in skladnost bi bilo treba ohraniti tudi pri sodelovanju v zvezi z izvajanjem in nadaljnjim razvojem strateškega pristopa k mednarodnemu ravnanju s kemikalijami (SAICM), ki je bil sprejet 6. februarja 2006 v Dubaju na prvi mednarodni konferenci o ravnanju s kemikalijami, in v zvezi z izvajanjem in nadaljnjim razvojem procesa prizadevanj za skrbno ravnanje s kemikalijami in odpadki po letu 2020 v okviru Združenih narodov.
- (6) Ker določbe te uredbe temeljijo na previdnostnem načelu iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), in ob upoštevanju previdnostnega pristopa k varstvu okolja, kot ga določa načelo 15 iz Deklaracije iz Ria o okolju in razvoju, pa tudi da bi po možnosti preprečili izpuste obstojnih organskih onesnaževal v okolje, je v nekaterih primerih primerno določiti strožje nadzorne ukrepe od tistih, ki so sprejeti na podlagi Protokola in Konvencije.
- (7) V Uniji se že postopno odpravlja dajanje večine obstojnih organskih onesnaževal s seznamov v Protokolu in Konvenciji v promet in njihova uporaba, med drugim zaradi prepovedi iz uredb (ES) št. 1907/2006 ⁽⁹⁾, (ES) št. 1107/2009 ⁽¹⁰⁾ ter (EU) št. 528/2012 ⁽¹¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Da pa bi izpolnili obveznosti Unije iz Protokola in Konvencije ter čim bolj zmanjšali izpuste obstojnih organskih onesnaževal, je nujno in primerno prepovedati tudi proizvodnjo teh snovi ter izjeme kar najbolj omejiti in jih uporabiti le, kadar ima snov bistveno vlogo pri posebni vrsti uporabe.
- (8) Zaradi jasnosti in usklajenosti z drugimi ustreznimi zakonodajnimi akti Unije bi bilo treba pojasniti nekatere opredelitve pojmov, terminologijo pa uskladiti s tisto, ki se uporablja v Uredbi (ES) št. 1907/2006 in Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾.
- (9) Izvoz snovi, ki jih zajema Konvencija, je urejen z Uredbo (EU) št. 649/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾, zato ga v tej uredbi ni treba nadalje obravnavati.
- (10) Stare ali malomarno upravljane zaloge obstojnih organskih onesnaževal lahko resno ogrozijo okolje in zdravje ljudi, na primer s kontaminacijo tal in podzemne vode. Zato je primerno za upravljanje teh zalog določiti strožja pravila od tistih iz Konvencije. Zaloge prepovedanih snovi je treba obravnavati kot odpadke, medtem ko je treba zaloge snovi, katerih proizvodnja ali uporaba je še vedno dovoljena, priglasiti organom in jih primerno nadzorovati. Z obstoječimi zalogami, ki so sestavljene iz prepovedanih obstojnih organskih onesnaževal ali jih vsebujejo, je treba čim prej začeti ravnati kot z odpadki. Če bodo v prihodnosti prepovedane še druge snovi, bo treba brez odlašanja uničiti tudi njihove zaloge in se ne bi smele delati nove.
- (11) V skladu s Protokolom in Konvencijo je treba čim prej identificirati in zmanjšati izpuste obstojnih organskih onesnaževal, ki so nenamerni stranski proizvodi industrijskih postopkov, končni cilj pa je odprava teh izpustov, kadar je to izvedljivo. Da bi nepretrgoma in stroškovno učinkovito zmanjševali te izpuste, bi bilo treba po možnosti čim prej pripraviti, posodobiti in izvajati ustrezne nacionalne načrte, ki bodo zajemali vse vire in ukrepe, vključno s tistimi iz obstoječe zakonodaje Unije. Zato je treba pripraviti ustrezne instrumente v okviru Konvencije.

⁽⁶⁾ UL L 63, 6.3.2003, str. 29.

⁽⁷⁾ UL L 39, 16.2.1993, str. 3.

⁽⁸⁾ UL L 142, 2.6.2017, str. 4.

⁽⁹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

⁽¹²⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) št. 649/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvozu in uvozu nevarnih kemikalij (UL L 201, 27.7.2012, str. 60).

- (12) Pri obravnavanju predlogov za gradnjo novih objektov ali za večje spremembe že obstoječih objektov z uporabo postopkov, pri katerih se izpuščajo kemikalij s seznama v Prilogi III k tej uredbi, bi se morale uporabljati smernice o najboljših razpoložljivih tehnologijah inčasne smernice o najboljših okoljskih praksah, povezanih s členom 5 in prilogo C k Stockholmski konvenciji o obstojnih organskih onesnaževalih, ki so bile sprejete v skladu s stockholmsko konvencijo.
- (13) Vzpostaviti oziroma vzdrževati bi bilo treba ustrezne programe in mehanizme, da se zagotovijo ustrezni podatki o spremljanju prisotnosti snovi s seznama v delu A Priloge III v okolju. Zagotoviti pa je treba, da bodo na voljo ustrezni instrumenti ter da jih bo mogoče uporabiti pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji.
- (14) Po Konvenciji je treba obstojna organska onesnaževala v odpadkih uničiti ali ireverzibilno pretvoriti v snovi, ki nimajo podobnih lastnosti, razen če so okoljsko sprejemljivejši drugi postopki. Da bi lahko Unija izpolnjevala svoje obveznosti iz Konvencije, je treba določiti izrecna pravila v zvezi s temi snovmi. Za zagotovitev visoke ravni varovanja, je treba določiti, spremljati in izvrševati skupne mejne koncentracije za snovi v odpadkih.
- (15) Kar zadeva bromodifenil etre, navedene v tej uredbi, vključno z dekabromodifenil etrom, je mejna koncentracija v odpadkih za vse te snovi skupaj 1 000 mg/kg. Glede na hitri znanstveni in tehnični napredek bi morala Komisija to mejno koncentracijo pregledati in po potrebi sprejeti zakonodajni predlog za znižanje te vrednosti na 500 mg/kg. Komisija bi morala ukrepati čim prej, nikakor pa ne pozneje kot 16. julija 2021.
- (16) Pomembno je identificirati in ločevati odpadke, ki so sestavljeni iz obstojnih organskih onesnaževal, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani pri viru, da se kar najbolj zmanjša širjenje teh kemikalij med druge odpadke. Direktiva 2008/98/ES določa pravila Unije glede ravnanja z nevarnimi odpadki in z njimi države članice obvezuje k sprejetju potrebnih ukrepov, da obrati in podjetja, ki odstranjujejo, predelujejo, zbirajo ali prevažajo nevarne odpadke, ne smejo mešati različnih kategorij nevarnih odpadkov ali pa nevarnih odpadkov mešati z nenevarnimi odpadki.
- (17) Za boljšo sledljivost odpadkov, ki vsebujejo obstojne organske snovi, bi morale določbe o sistemu evidentiranja iz člena 17 Direktive 2008/98/ES veljati tudi za odpadke, ki vsebujejo obstojna organska onesnaževala in niso opredeljeni kot nevarni odpadki v skladu s Sklepom Komisije 2014/955/EU ⁽¹⁴⁾.
- (18) Poskrbeti bi bilo treba za učinkovito usklajevanje in upravljanje tehničnih in upravnih vidikov te uredbe na ravni Unije. Evropska agencija za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1907/2006, ima sposobnosti in izkušnje pri izvajanju zakonodaje Unije o kemikalijah ter mednarodnih sporazumov o kemikalijah. Države članice in Agencija bi zato morale opravljati naloge, ki zadevajo upravne, tehnične in znanstvene vidike izvajanja te uredbe ter izmenjavo informacij. Vloga Agencije bi morala zajemati pripravo in pregled tehnične dokumentacije, vključno s posveti z deležniki, ter pripravo mnenj, na podlagi katerih bi morala Komisija odločiti o sprejetju predloga za uvrstitev snovi na seznam obstojnih organskih onesnaževal v Konvenciji ali Protokolu. Poleg tega bi morale Komisija, države članice in Agencija sodelovati, da bi se učinkovito izvajale mednarodne obveznosti, ki jih Uniji nalaga Konvencija.
- (19) Konvencija določa, da mora vsaka pogodbenica pripraviti in posodabljati načrt izpolnjevanja svojih obveznosti po Konvenciji in si ustrezno prizadevati za njegovo uresničevanje. Pri pripravi, izvajanju in posodabljanju svojih izvedbenih načrtov bi morale države članice zagotoviti priložnosti za udeležbo javnosti. Ker si pri tem Unija in države članice delijo pristojnost, bi bilo treba izvedbene načrte pripraviti in posodabljati na nacionalni ravni in na ravni Unije. Med Komisijo, Agencijo in organi držav članic bi bilo treba spodbujati sodelovanje in izmenjavo informacij, tudi o lokacijah, kontaminiranih z obstojnimi organskimi onesnaževali.
- (20) Proizvodnja in uporaba snovi s seznama v delu A Priloge I ali v delu A Priloge II k tej uredbi, bi morala biti dovoljena samo, če gre pri teh snoveh za intermediate v zaprtem in krajevno omejenem sistemu ter če je v ustrezni prilogi izrecno navedena opomba, ki to dovoljuje, in proizvajalec zadevni državi članici dokaže, da se snov proizvaja in uporablja samo pod strogo nadzorovanimi pogoji.

⁽¹⁴⁾ Sklep Komisije 2014/955/EU z dne 18. decembra 2014 o spremembi Odločbe Komisije 2000/532/ES o seznamu odpadkov v skladu z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 370, 30.12.2014, str. 44).

- (21) V skladu s Konvencijo in Protokolom bi bilo treba informacije o obstojnih organskih onesnaževalih zagotoviti drugim pogodbenicam obeh sporazumov. Spodbujati bi bilo treba tudi izmenjavo informacij s tretjimi državami, ki niso pogodbenice teh sporazumov.
- (22) Ozaveščenost javnost glede nevarnosti, ki jih obstojna organska onesnaževala predstavljajo za zdravje sedanjih in prihodnjih generacij kakor tudi za okolje, zlasti v državah v razvoju, je pogosto pomanjkljiva, zato je potrebno obsežno informiranje, s katerim bi povečali raven previdnosti ter javno razumevanje razlogov za omejitve in prepovedi. V skladu s Konvencijo bi bilo treba spodbujati in krepiti programe za ozaveščanje javnosti o teh snoveh, njihovih učinkih na zdravje in okolje, zlasti programe za najbolj ranljive skupine, kakor tudi usposabljanje delavcev, znanstvenikov, vzgojiteljev ter tehničnega in vodstvenega osebja, kakor je ustrezno. Unija bi morala zagotoviti dostop do informacij brez poseganja v uredbi (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁵⁾ in (ES) št. 1367/2006 ⁽¹⁶⁾ Evropskega parlamenta in Sveta in Direktivo 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾.
- (23) V spodbudo za oblikovanje celovite zbirke znanja o izpostavljenosti kemikalijam in strupenosti v skladu s splošnim okoljskim akcijskim programom Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (sedmi okoljski akcijski program) ⁽¹⁸⁾ je Komisija vzpostavila informacijsko platformo za spremljanje kemikalij. Spodbujati bi bilo treba uporabo te platforme kot načina, s katerim bi države članice lažje izpolnjevale svoje obveznosti sporočanja podatkov o prisotnosti kemikalij ter jih poenostavile in zmanjšale.
- (24) Komisija, Agencija in države članice bi morale na zahtevo in v okviru razpoložljivih sredstev sodelovati pri zagotavljanju ustrezne in pravočasne tehnične pomoči, namenjene zlasti povečanju zmogljivosti držav v razvoju in držav s tranzicijskim gospodarstvom za izvajanje Konvencije. Tehnična pomoč bi morala vključevati razvoj in uporabo primernih nadomestnih proizvodov, metod in strategij iz Konvencije, zato da se bodo obstojna organska onesnaževala še naprej resnično uporabljala samo takrat, ko v zadevni državi niso na voljo lokalno varne, učinkovite in uresničljive alternative.
- (25) Redno bi bilo treba ocenjevati učinkovitost ukrepov za zmanjšanje izpustov obstojnih organskih onesnaževal. V ta namen bi morale države članice Agenciji redno in v standardizirani obliki poročati zlasti o popisih izpustov, priglšenih zalogah ter o proizvodnji snovi, za katere veljajo omejitve, in o dajanju teh snovi v promet.
- (26) Da bi rešili potrebo po informacijah in skladnosti, bi bilo treba ob upoštevanju izsledkov iz poročila Komisije o ukrepih za racionalizacijo okoljskega poročanja in z njim povezanega preverjanja ustreznosti uvesti alternativni sistem za zbiranje in razpoložljivost informacij. Države članice bi morale zlasti omogočiti dostop do vseh relevantnih podatkov. S tem bi se morale zagotoviti, da je upravno breme za vse subjekte kar najbolj omejeno. Za to je potrebno aktivno razširjanje informacij na nacionalni ravni v skladu z direktivama 2003/4/ES in 2007/2/ES ⁽¹⁹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta, da se zagotovi ustrezna infrastruktura za dostop javnosti, poročanje in izmenjavo podatkov med javnimi organi. V zvezi s tem bi morale države članice in Agencija specifikacije za prostorske podatke pripraviti na podlagi izvedbenih aktov, sprejetih na podlagi Direktive 2007/2/ES.
- (27) Konvencija in Protokol predvidevata, da lahko pogodbenice predlagajo dodatne snovi za mednarodno ukrepanje in se posledično lahko na podlagi teh dogovorov vnesejo na seznam. V takšnih primerih bi bilo treba to uredbo ustrezno spremeniti.
- (28) Za spreminjanje nekaterih nebitvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejemanje aktov za spremembo te uredbe z omogočanje, kadar je ustrezno, proizvodnje in uporabe snovi s seznama v delu A Priloge I ali delu A Priloge II k tej uredbi, kot intermediatov v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, in spremembo rokov in dovoljenj, vnesenih za ta namen v ustrezno prilogo, spremembo Priloge III k tej uredbi, da se snov prenese iz dela B v del A navedene priloge, in spremembo prilog I, II in II k tej uredbi, da se prilagodijo glede na spremembe na seznamu snovi iz priloge h Konvenciji ali

⁽¹⁵⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽¹⁶⁾ Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuske konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, 25.9.2006, str. 13).

⁽¹⁷⁾ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

⁽¹⁸⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 171.

⁽¹⁹⁾ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

Protokolu, in se spremenijo že obstoječi vnosi ali določbe iz prilog I in II k tej uredbi, tako da se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁰⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (29) Kadar se priloge k tej uredbi spremenijo, da se namerno proizvedeno obstojno organsko onesnaževalo uvrsti na seznam v Protokolu ali Konvenciji, bi se moral vnos namesto v Prilogo I vključiti v Prilogo II samo v izjemnih primerih in kadar je to ustrezno utemeljeno.
- (30) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejetje ukrepov v zvezi z ravnanjem z odpadki in najmanjšo količino informacij, ki bi jih morale zagotoviti države članice v okviru spremljanja izvajanja te uredbe. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾.
- (31) Da bi države članice zagotovile preglednost, nepristranskost in doslednost na ravni izvrševanja, bi morale določiti kazni, ki bi se uporabljale za kršitve te uredbe, in poskrbeti, da se izvajajo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne, saj lahko kršitve škodujejo zdravju ljudi in okolju. Da se zagotovi usklajeno in učinkovito izvrševanje te uredbe, bi morale države članice ustrezne dejavnosti usklajevati in si izmenjevati informacije v okviru Foruma za izmenjavo informacij o izvrševanju, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 1907/2006. Informacije o kršitvah določb te uredbe bi se morale po potrebi objaviti.
- (32) Za namene te uredbe, bi moral Komisiji pri zadevah, ki niso povezane z odpadki, pomaga odbor, ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1907/2006, da se zagotovi dosleden pristop do zakonodaje Unije o kemikalijah.
- (33) Za namene te uredbe bi moral Komisiji pri zadevah, povezanih z odpadki, pomaga odbor, ustanovljen z Direktivo 2008/98/ES, da se zagotovi dosleden pristop do zakonodaje Unije o odpadkih.
- (34) Ker cilja te uredbe, in sicer varovanja okolja in zdravja ljudi pred obstojnimi organskimi onesnaževali, države članice zaradi čezmejnih učinkov teh onesnaževal ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj in predmet urejanja

Ob upoštevanju zlasti previdnostnega načela je cilj te uredbe varovati zdravje ljudi in okolje pred obstojnimi organskimi onesnaževali, in sicer s prepovedjo, čimprejšnjo postopno odpravo ali z omejevanjem proizvodnje, dajanja v promet in uporabe snovi, zajetih v Stockholmski konvenciji o obstojnih organskih onesnaževalih ali Protokolu o obstojnih organskih onesnaževalih h Konvenciji iz leta 1979 o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja (v nadaljnjem besedilu: Protokol), s čim večjim zmanjšanjem izpustov teh snovi do čimprejšnje odprave in s sprejetjem določb v zvezi z odpadki, ki so sestavljeni iz obstojnih organskih onesnaževal, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani.

Države članice lahko v skladu s PDEU po potrebi uporabljajo strožje zahteve od zahtev iz te uredbe.

⁽²⁰⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „dajanje v promet“ pomeni dajanje v promet, kakor je opredeljeno v točki 12 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (2) „izdelek“ pomeni izdelek, kot je opredeljen v točki 3 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (3) „snov“ pomeni snov, kot je opredeljena v točki 1 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (4) „zmes“ pomeni zmes, kot je opredeljena v točki 2 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (5) „proizvodnja“ pomeni proizvodnjo, kot je opredeljena v točki 8 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (6) „uporaba“ pomeni uporabo, kot je opredeljena v točki 24 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (7) „uvoz“ pomeni uvoz, kot je opredeljen v točki 10 člena 3 Uredbe (ES) št. 1907/2006;
- (8) „odpadki“ pomeni odpadke, kot so opredeljeni v točki 1 člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (9) „odstranjevanje“ pomeni odstranjevanje, kot je opredeljeno v točki 19 člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (10) „predelava“ pomeni predelavo, kot je opredeljena v točki 15 člena 3 Direktive 2008/98/ES;
- (11) „intermediat v zaprtem in krajevno omejenem sistemu“ pomeni snov, ki jo ena ali več pravnih subjektov proizvede in porabi ali uporabi pri kemijskem procesu za pretvorbo v drugo snov (v nadaljnjem besedilu: sinteza), pri čemer se proizvodnja intermedjata in sinteza ene ali več drugih snovi iz njega zgodita na istem mestu, in sicer v strogo nadzorovanih pogojih ter v okolju, ki je v celotnem življenjskem ciklu snovi strogo zaprto s tehničnimi sredstvi;
- (12) „nenamerna sled onesnaževala“ pomeni vrednost snovi, ki je naključno prisotna v minimalni količini, pod katero snovi ni mogoče smiselno uporabiti in ki je nad mejo zaznavnosti po obstoječih metodah za detekcijo, ki se uporabljajo za nadzor in izvrševanje;
- (13) „zaloga“ pomeni snovi, zmesi ali izdelke, zbrane pri imetniku in sestavljene iz snovi s seznama v Prilogi I ali II, ali te snovi vsebujejo.

Člen 3

Nadzor nad proizvodnjo, dajanjem v promet in uporabo ter uvrstitev na seznam

1. Pod pogoji iz člena 4 je prepovedana proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi s seznama v Prilogi I, in sicer samih, v zmesih ali v izdelkih.
2. Proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi s seznama v Prilogi II, samih, v zmesih ali v izdelkih, se omeji v skladu s členom 4.
3. V okviru sistemov ocenjevanja in dovoljenj za obstoječe in nove snovi v skladu z ustrezno zakonodajo Unije države članice in Komisija upoštevajo merila iz odstavka 1 Priloge D h Konvenciji in sprejmejo ustrezne ukrepe za nadzor nad obstoječimi snovmi ter preprečijo proizvodnjo, dajanje v promet in uporabo novih snovi, ki kažejo lastnosti obstojnih organskih onesnaževal.
4. Ko Komisija v skladu s členom 218(9) PDEU za Svet pripravlja predlog za uvrstitev snovi v skladu s Konvencijo, ji pri tem pomaga Evropska agencija za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: Agencija), ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1907/2006, kakor je navedeno v točki (c) člena 8(1). Pristojni organi držav članic lahko pošljejo Komisiji predloge za uvrstitev na seznam. V nadaljnjih fazah postopka za uvrstitev na seznam Agencija zagotavlja podporo Komisiji in pristojnim organom držav članic, kakor je navedeno v točki (e) člena 8(1).
5. Komisija in Agencija v vseh fazah procesa iz odstavkov 3 in 4, sodelujeta s pristojnimi organi držav članic in jih ustrezno obveščata.
6. Odpadke, ki so sestavljeni iz snovi s seznama v Prilogi IV, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani, ureja člen 7.

Člen 4

Izjeme pri nadzornih ukrepih

1. Člen 3 se ne uporablja za:

- (a) snov, ki se uporablja za laboratorijsko raziskovanje ali kot referenčni standard;
- (b) snov, ki je v snoveh, zmeseh ali izdelkih prisotna kot nenamerna sled onesnaževalca, kot je določeno v ustreznih vnosih v Prilogi I ali II.

2. Za snovi, ki so v Prilogo I ali II dodane po 15. juliju 2019, se člen 3 šest mesecev ne uporablja, če je ta snov prisotna v izdelkih, proizvedenih pred datumom ali na datum, ko se za to snov začne uporabljati ta uredba.

Člen 3 se ne uporablja za snovi, ki so prisotne v izdelkih, ki so že v uporabi pred datumom ali na datum, ko se je za to snov začela uporabljati ta uredba ali Uredba (ES) št. 850/2004, kar je prej.

Država članica takoj, ko izve za izdelke, kot so navedeni v prvem in drugem pododstavku, o tem obvesti Komisijo in Agencijo.

Kadar Komisija prejme tako obvestilo ali drugače izve za tovrstne izdelke, o tem brez nadaljnjega odlašanja obvesti sekretariat Konvencije.

3. Kadar je snov na seznamu v delu A Priloge I ali delu A Priloge II, država članica, ki želi do roka, ki je določen v zadevni prilogi, dovoliti proizvodnjo in uporabo te snovi kot intermedija v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, o tem ustrezno obvesti sekretariat Konvencije.

Takšno obvestilo se lahko poda samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) na zahtevo države članice ali na lastno pobudo Komisije se v ustrezno prilogo z delegiranim aktom, sprejetim na podlagi četrtega pododstavka, vnese opomba;
- (b) proizvajalec pristojnemu organu države članice, v kateri ima proizvajalec sedež, dokaže, da se bo snov v postopku izdelave pretvorila v eno ali več drugih snovi, ki ne bodo kazale lastnosti obstojnega organskega onesnaževala, in zagotovi, da bo snov v svojem celotnem življenjskem ciklu strogo zaprta s tehničnimi sredstvi;
- (c) proizvajalec pristojnemu organu države članice, v kateri ima proizvajalec sedež, dokaže, da je snov intermediat v zaprtem in krajevno omejenem sistemu ter da ni pričakovati, da bi bili ljudje ali okolje med proizvodnjo ali uporabo izpostavljeni večji količini te snovi;
- (d) proizvajalec državam članicam sporoči podrobnosti o vsej dejanski ali ocenjeni proizvodnji in uporabi snovi ter o naravi postopka v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, pri čemer navede količino obstojnega organskega onesnaževala, ki je v končni snovi, zmesi ali izdelku v nenamernih sledovih prisotna kot nepretvorjena izhodna snov.

Država članica v enem mesecu po predložitvi obvestila sekretariatu Konvencije pošlje obvestilo tudi drugim državam članicam, Komisiji in Agenciji ter doda podrobne podatke o dejanski ali ocenjeni celotni proizvodnji in uporabi zadevne snovi, pa tudi o naravi postopka v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, pri čemer navede količino obstojnih organskih onesnaževal, ki so v končni snovi, zmesi ali izdelku v nenamernih sledovih prisotna kot nepretvorjena izhodna snov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 za spremembo prilog I in II z vnosom opomb izrecno za to, da se lahko dovolita izdelava in uporaba, kot intermedija v zaprtem in krajevno omejenem sistemu, snovi s seznama v delu A zadevne priloge, ter za spremembo rokov v takšnih opombah v primerih, ko se po ponovljenem obvestilu s strani zadevne države članice sekretariatu Konvencije na podlagi Konvencije izrecno ali tiho odobri nadaljevanje proizvodnje in uporaba snovi za nadaljnje obdobje.

4. Odpadke, ki so sestavljeni iz snovi s seznama v Prilogi IV, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani, ureja člen 7.

Člen 5

Zaloge

1. Imetnik zaloge, ki je bodisi sestavljena iz snovi s seznama v Prilogi I ali II bodisi vsebuje snovi, katerih uporaba ni dovoljena, ravna s to zalogo kot z odpadki in v skladu s členom 7.

2. Imetnik zaloge, ki je težja od 50 kg in je bodisi sestavljena iz snovi s seznama v Prilogi I ali II bodisi vsebuje te snovi in je njihova uporaba dovoljena, zagotovi pristojnemu organu države članice, v kateri se zaloga nahaja, informacije v zvezi z značilnostmi in velikostjo zaloge. Take informacije se predložijo v 12 mesecih od datuma, ko se za snov začne uporabljati ta uredba ali Uredba (ES) št. 850/2004, kar za imetnika nastopi prej, in od relevantnih sprememb Priloge I ali II ter nato vsako leto do roka iz Priloge I ali II za omejeno uporabo.

Imetnik ravna z zalogo na varen, učinkovit in okolju prijazen način, v skladu z mejnimi vrednostmi in zahtevami iz Direktive 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se z zalogo ravna tako, da je zaščiteno zdravje ljudi in da se varuje okolje.

3. Države članice spremljajo uporabo priglašениh zalog in ravnanje z njimi.

Člen 6

Zmanjšanje, minimiziranje in odprava izpustov

1. V dveh letih po datumu začetka veljavnosti te uredbe ali Uredbe (ES) št. 850/2004, kar nastopi prej, države članice pripravijo in vodijo popise izpustov snovi s seznama v Prilogi III v zrak, vodo in tla v skladu s svojimi obveznostmi po Konvenciji in Protokolu.

2. Države članice sporočijo Komisiji, Agenciji in drugim državam članicam svoje akcijske načrte o ukrepih za identifikacijo, opredelitev in minimiziranje, z namenom, po možnosti, čimprejše popolne odprave, skupnih izpustov snovi s seznama v Prilogi III, kot so evidentirani v njihovih popisih, pripravljenih v skladu z njihovimi obveznostmi po Konvenciji v okviru nacionalnih izvedbenih načrtov na podlagi člena 9.

Ti akcijski načrti vsebujejo ukrepe za spodbujanje razvoja in po potrebi tudi zahtevo za uporabo nadomestnih ali spremenjenih snovi, zmesi, izdelkov in postopkov, da se prepreči nastajanje in izpust snovi s seznama v Prilogi III.

3. Države članice pri obravnavanju predlogov za gradnjo novih objektov ali za večje spremembe obstoječih objektov z uporabo postopkov, pri katerih se izpuščajo kemikalije s seznama v Prilogi III, brez poseganja v Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ prednostno preučijo druge možne postopke, tehnike ali prakse, ki imajo podobno uporabnost, a pri njih ne nastajajo snovi in izpusti s seznama v Prilogi III.

Člen 7

Ravnanje z odpadki

1. Proizvajalci in imetniki odpadkov si po vseh razumnih močeh prizadevajo, da preprečijo kontaminacijo odpadkov s snovmi s seznama v Prilogi IV, če je to izvedljivo.

2. Ne glede na Direktivo Sveta 96/59/ES ⁽⁴⁾ se odpadki, ki so sestavljeni iz snovi s seznama v Prilogi IV k tej uredbi, jih vsebujejo ali so z njimi kontaminirani, odstranijo ali predelajo brez nepotrebne odlašanja in v skladu z delom 1 Priloge V k tej uredbi ter tako, da se obstojna organska onesnaževala zagotovo uničijo ali ireverzibilno pretvorijo, tako da preostali odpadki in izpusti ne kažejo lastnosti obstojnih organskih onesnaževal.

Pri odstranjevanju ali predelavi se lahko od odpadkov izolirajo snovi s seznama v Prilogi IV, pod pogojem, da se pozneje odstranijo v skladu s prvim pododstavkom.

3. Prepovedani so postopki odstranjevanja ali predelave, ki bi lahko privedli do samoiniciativne predelave, recikliranja, zajemanja ali ponovne uporabe snovi s seznama v Prilogi IV.

⁽²⁾ Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L 197, 24.7.2012, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) (UL L 243, 24.9.1996, str. 31).

4. Z odstopanjem od odstavka 2:
- (a) odpadki, ki vsebujejo snovi s seznama v Prilogi IV ali so z njimi kontaminirani, se lahko odstranijo ali predelajo tudi na drugačen način, ki je v skladu z ustrezno zakonodajo Unije, pod pogojem, da je vsebnost snovi s tega seznama v odpadkih nižja od mejnih koncentracij, določenih v Prilogi IV;
 - (b) država članica ali pristojni organ, ki ga imenuje država članica, lahko v izjemnih primerih dovoli, da se smejo odpadki s seznama v delu 2 Priloge V, ki vsebujejo snov s seznama v Prilogi IV ali so z njo kontaminirani do mejne koncentracije, določene v delu 2 Priloge V, obravnavati v skladu z metodo s seznama v delu 2 Priloge V, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) imetnik na način, ki je sprejemljiv za pristojni organ zadevne države članice, dokaže, da dekontaminacija odpadkov v zvezi s snovmi s seznama v Prilogi IV ni izvedljiva in da uničenje ali ireverzibilna pretvorba obstojnih organskih onesnaževal, ki bi se izvedla v skladu z najboljšo okoljsko prakso ali z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, ni okoljsko najbolj sprejemljiva možnost ter da pristojni organ pozneje dovoli drugačen postopek;
 - (ii) imetnik pristojnemu organu zagotovi informacije o vsebnosti obstojnih organskih onesnaževal v odpadkih;
 - (iii) je postopek skladen z ustrezno zakonodajo Unije in s pogoji, ki jih določajo ustrezni dodatni ukrepi iz odstavka 5;
 - (iv) je država članica obvestila druge države članice, Agencijo in Komisijo o dovolitvi in razlogih za to.
5. Komisija lahko, kadar je to primerno in upošteva tehnični razvoj in ustrezne mednarodne smernice ter odločitve in odobritve države članice ali pristojnega organa, ki ga je imenovala ta država, v skladu z odstavkom 4 in Prilogo V sprejme izvedbene akte v zvezi z izvajanjem tega člena. Komisija zlasti lahko opredeli obliko informacij, ki jih morajo države članice predložiti v skladu s točko (b)(iv) odstavka 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(3).
6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi v skladu s členom 17 Direktive 2008/98/ES zagotovijo nadzor in sledljivost odpadkov, ki vsebujejo snov s seznama v Prilogi IV k tej uredbi ali so z njo kontaminirani.

Člen 8

Naloge Agencije in forum

1. Agencija poleg nalog, ki so ji podeljene na podlagi členov 9, 10, 11, 13 in 17, opravlja tudi naslednje naloge:
- (a) s soglasjem Komisije imenovanim pristojnim organom držav članic, članom Foruma za izmenjavo informacij o izvrševanju, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: forum), in ustreznim deležnikom, kot je ustrezno, zagotavlja pomoč ter tehnične in znanstvene napotke, da se zagotovi učinkovito izvajanje te uredbe;
 - (b) Komisiji na zahtevo zagotavlja tehnične in znanstvene prispevke ter ji pomaga skrbeti za učinkovito izvajanje te uredbe;
 - (c) Komisiji zagotavlja tehnično in znanstveno podporo ter prispevke v zvezi s snovmi, ki lahko izpolnjujejo merila za uvrstitev na sezname v Konvenciji ali Protokolu, pri tem pa upošteva rezultate že obstoječih sistemov ocenjevanja iz člena 3(3);
 - (d) na svojem spletnem mestu objavi obvestilo, da bo Komisija pripravila predlog za uvrstitev snovi na seznam, pozove vse zainteresirane strani, naj ji v osmih tednih posredujejo pripombe, ter te pripombe objavi na svojem spletnem mestu;
 - (e) Komisiji in državam članicam zagotavlja tehnično in znanstveno podporo pri pripravi in pregledu profila tveganja in ocene obvladovanja tveganja za snov, ki se obravnava na podlagi Konvencije, pozove vse zainteresirane strani, naj ji v osmih tednih posredujejo pripombe ali dodatne informacije ali oboje, ter te pripombe objavi na svojem spletnem mestu;
 - (f) Komisiji na zahtevo zagotavlja tehnično in znanstveno podporo pri izvajanju in nadaljnjem razvoju Konvencije, zlasti v zvezi z Odborom za pregled obstojnih organskih onesnaževal;

- (g) zbira, evidentira, obdeluje ter Komisiji in pristojnim organom držav članic daje na voljo vse informacije, ki jih prejeme ali so ji dane na voljo v skladu s členom 4(2) in (3), točko (b)(iv) člena 7(4), členom 9(2) ter členom 13(1). Kadar so take informacije nezaupne, jih Agencija objavi na svojem spletnem mestu in omogoča lažjo izmenjavo teh informacij z ustreznimi informacijskimi platformami, kot so tiste iz člena 13(2);
- (h) v okviru svojega spletnega mesta vzpostavi in ureja razdelke, namenjene vsem zadevam, povezanim z izvajanjem te uredbe.
2. Forum se uporabi za usklajevanje mreže organov držav članic, pristojnih za izvrševanje te uredbe.

Člani foruma, ki jih imenuje država članica, skrbijo za ustrezno usklajevanje med nalogami foruma in delom pristojnega organa svoje države članice.

Forum pri obravnavanju vprašanj odpadkov sodeluje z organi izvrševanja držav članic, ki so odgovorni za odpadke.

3. Naloge, ki so Agenciji podeljene na podlagi te uredbe, izvaja sekretariat Agencije.

Člen 9

Izvedbeni načrti

1. Države članice pri pripravi in posodabljanju svojih nacionalnih izvedbenih načrtov v skladu s svojimi nacionalnimi postopki javnosti poskrbijo za pravočasne in učinkovite možnosti za udeležbo pri tem postopku.
2. Takoj ko država članica v skladu z obveznostmi po Konvenciji sprejme svoj nacionalni izvedbeni načrt, ga objavi ter o tem obvesti Komisijo, Agencijo in druge države članice.
3. Ko države članice pripravljajo svoje izvedbene načrte, Komisija, ob podpori Agencije, in države članice po potrebi izmenjujejo informacije o vsebini, tudi informacije o ukrepih, sprejetih na nacionalni ravni, za prepoznavanje in ocenjevanje lokacij, kontaminiranih z obstojnimi organskimi onesnaževali.
4. Komisija ob podpori Agencije vzdržuje načrt izpolnjevanja obveznosti, ki jih ima Unija po Konvenciji, ter ga objavi, pregleduje in posodablja.

Člen 10

Spremljanje

1. Komisija, ob podpori Agencije, in države članice v tesnem sodelovanju določijo oziroma vzdržujejo ustrezne programe in mehanizme, skladne z najnovejšimi dosežki in so namenjeni rednemu zagotavljanju primerljivih podatkov o spremljanju prisotnosti snovi s seznama v delu A Priloge III v okolju. Pri določanju ali vzdrževanju teh programov in mehanizmov se ustrezno upošteva razvoj dogodkov v okviru Protokola in Konvencije.
2. Komisija redno ocenjuje, ali bi bilo za katero od snovi s seznama v delu B Priloge III potrebno obvezno spremljanje. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da glede na to oceno in morebitne podatke, ki ji jih dajo na voljo države članice, v skladu s členom 18 sprejme delegirane akte, da dopolni Prilogo III, zato da se snov po potrebi prestavi iz dela B v del A Priloge III.

Člen 11

Izmenjava informacij

1. Komisija, Agencija in države članice v Uniji in s tretjimi državami omogočajo in izvajajo izmenjavo informacij o zmanjševanju, minimiziranju ali odpravi, kadar je izvedljivo, uporabe in izpustov obstojnih organskih onesnaževal ter o alternativam za te snovi, pri tem pa navedejo tveganja ter ekonomske in socialne stroške, povezane s temi alternativami.

2. Komisija, Agencija in države članice v zvezi z obstojnimi organskimi onesnaževali, kadar je to primerno, spodbujajo in omogočajo:
- (a) izvedbo programov ozaveščanja, tudi v zvezi z vplivi teh snovi na zdravje in okolje in alternativami tem snovem ter v zvezi z zmanjšanjem ali odpravo njihove proizvodnje, uporabe in izpustov, zlasti za:
 - (i) oblikovalce politik in nosilce odločanja;
 - (ii) posebno ranljive skupine;
 - (b) zagotavljanje informacij za javnost;
 - (c) usposabljanje za delavce, znanstvenike, pedagoge ter tehnično in vodstveno osebje.
3. Brez poseganja v uredbi (ES) št. 1049/2001 in (ES) št. 1367/2006 ter Direktivo 2003/4/ES se informacije o zdravju in varnosti ljudi in varstvu okolja ne štejejo kot zaupne. Komisija, Agencija in države članice, ki izmenjujejo informacije s tretjimi državami, vse zaupne informacije varujejo v skladu z zakonodajo Unije.

Člen 12

Tehnična pomoč

V skladu s členi 12 in 13 Konvencije Komisija in države članice sodelujejo pri zagotavljanju ustrezne in pravočasne tehnične in finančne pomoči državam v razvoju in državam s tranzicijskim gospodarstvom, da jim na zahtevo in z razpoložljivimi sredstvi ter ob upoštevanju njihovih posebnih potreb pomagajo pri razvoju in krepitvi zmožnosti za izpolnjevanje obveznosti iz Konvencije. Pomoč se lahko ponudi prek regionalnih centrov, kot so priznani v Konvenciji, nevladnih organizacij ali Agencije.

Člen 13

Spremljanje izvajanja

1. Brez poseganja v direktivi 2003/4/ES in 2007/2/ES države članice pripravijo, objavijo poročilo, ki vsebuje:
- (a) informacije o uporabi te uredbe, vključno z informacijami o dejavnosti v zvezi z izvrševanjem, o kršitvah in kaznih;
 - (b) informacije, ki so pridobljene iz uradnih obvestil in prejete na podlagi člena 4(2) in (3), člena 5(2) in točke (b)(iv) člena 7(4);
 - (c) informacije, ki so pridobljene iz popisov izpustov, sestavljenih na podlagi člena 6(1);
 - (d) informacije o izvajanju v skladu z nacionalnimi izvedbenimi načrti, pripravljenimi na podlagi člena 9(2);
 - (e) informacije, ki so pridobljene na podlagi člena 10, o prisotnosti snovi s seznama v delu A Priloge III v okolju;
 - (f) letne podatke o spremljanju in statistične podatke o dejanski ali ocenjeni celotni proizvodnji in dajanju v promet snovi s seznama v Prilogi I ali II, vključno z ustreznimi kazalniki, preglednimi kartami in poročili.

Države članice posodablajo poročilo, kolikor so na voljo novi podatki ali informacije, vsako leto, sicer pa vsaj vsaka tri leta.

Države članice Komisiji in Agenciji omogočijo dostop do informacij iz teh poročil.

2. Kadar država članica informacije iz točke (e) odstavka 1 deli z informacijsko platformo za spremljanje kemikalij, to navede v svojem poročilu, s čimer izpolni svoje obveznosti poročanja na podlagi navedene točke.

Kadar so informacije iz točke (e) odstavka 1 v poročilu, ki ga država članica predloži Agenciji, Agencija te informacije zbira, hrani in deli prek informacijske platforme za spremljanje kemikalij.

3. Glede snovi s seznama v Konvenciji Komisija ob podpori Agencije v presledkih, ki jih določi konferenca pogodbenic Konvencije, pripravi poročilo na podlagi informacij, ki jih države članice zagotovijo Agenciji v skladu s točko (f) odstavka 1, in ga pošlje sekretariatu Konvencije.

4. Agencija pripravi in objavi poročilo o stanju na ravni Unije na podlagi podatkov iz odstavkov 1 in 2, ki jih objavijo ali sporočijo države članice. Poročilo o stanju na ravni Unije vključuje, kot je ustrezno, kazalnike realizacije, rezultate in učinke te uredbe, pregledne karte Unije in poročila držav članic. Agencija poročilo o stanju na ravni Unije posodobi najmanj vsakih šest mesecev ali na zahtevo Komisije.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene akte o najmanjši količini informacij, ki jih je treba zagotoviti v skladu z odstavkom 1, vključno z opredelitvijo ustreznih kazalnikov, preglednih kart in poročil iz točke (f) odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 20(3).

Člen 14

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Kadar tega niso storile že pred začetkom veljavnosti te uredbe, države članice o teh pravilih uradno obvestijo Komisijo najpozneje 16. julija 2020 in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 15

Sprememba prilog

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18, da spremeni priloge I, II in III k tej uredbi, tako da se prilagodijo spremembam seznamov snovi iz prilog h Konvenciji ali Protokolu, če Unija spremembe podpre s sklepom Sveta, sprejetim v skladu s členom 218(9) PDEU, ali se prilagodijo že obstoječi vnosi v prilogah I in II k tej uredbi, tako da se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Kadar Komisija spremeni Prilogo I, II ali III k tej uredbi, za vsako snov sprejme ločen delegirani akt.

2. Komisija stalno pregleduje priloge IV in V ter po potrebi pripravi zakonodajne predloge za njuno spremembo, da se prilagodita spremembam v seznamih snovi iz prilog h Konvenciji ali Protokolu ali da se že obstoječi vnosi ali določbe v prilogah k tej uredbi spremenijo tako, da se prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku.

Člen 16

Proračun Agencije

1. Za namene te uredbe prihodki Agencije vključujejo:

(a) subvencijo Unije iz splošnega proračuna Unije (oddelek o Komisiji);

(b) prostovoljne prispevke držav članic.

2. Prihodki in odhodki za dejavnosti na podlagi te uredbe se združijo s prihodki in odhodki, povezanimi z dejavnostmi na podlagi Uredbe (EU) št. 649/2012, in so upoštevani v istem oddelku proračuna Agencije. Prihodki Agencije iz odstavka 1 se uporabljajo za izvajanje njenih dejavnosti na podlagi te uredbe.

Člen 17

Oblike in programska oprema za objavo ali sporočanje informacij

Agencija v sodelovanju z državami članicami določi oblike in programsko opremo, v katerih in s katerimi države članice objavijo ali sporočijo podatke na podlagi te uredbe, in jih da brezplačno na voljo na svojem spletnem mestu. V zvezi z zbirkami prostorskih podatkov in storitvami v zvezi s prostorskimi podatki države članice in Agencija oblike določita v skladu z zahtevami iz Direktive 2007/2/ES. Države članice in drugi subjekti, ki jih zadeva ta uredba, uporabljajo te oblike in programsko opremo pri obdelavi svojih podatkov ali izmenjavi podatkov z Agencijo.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 4(3), 10(2) in 15(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 15. julija 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 4(3), člena 10(2) in člena 15(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 4(3), 10(2) in 15(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 19

Pristojni organi

Vsaka država članica imenuje pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za upravne naloge in izvrševanje v okviru te uredbe. O tem najpozneje tri mesece po začetku veljavnosti te uredbe obvesti Komisijo, razen če je to storila že pred začetkom veljavnosti te uredbe, obvesti pa jo tudi o vsaki spremembi imenovanega pristojnega organa.

Člen 20

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 133 Uredbe (ES) št. 1907/2006, razen v primeru iz odstavka 2. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Komisiji pri vprašanih odpadkih pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne izda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 21

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 850/2004 se razveljavi.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VII.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 20. junija 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
G. CIAMBA

PRILOGA I

Del A

Snovi, ki so na seznamih v Konvenciji in Protokolu, ter snovi, ki so samo na seznamih v Konvenciji

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedija ali druga specifikacija
Tetrabromodifenil eter $C_{12}H_6Br_4O$	40088-47-9 in druge	254-787-2 in druge	<ol style="list-style-type: none"> 1. Za namene tega vnosa se za koncentracije dekabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar je prisoten v snoveh, uporablja točka (b) člena 4(1). 2. Kadar so v zmesih ali izdelkih prisotni tetra-, penta-, heksa-, hepta- in dekabromodifenil eter, se za namene njihovih vnosov za skupno koncentracijo do 500 mg/kg uporablja točka (b) člena 4(1), kar mora Komisija do 16. julija 2021 pregledati in oceniti. Pri tem pregledu se med drugim ocenijo vsi relevantni vplivi na zdravje in okolje. 3. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba: električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2011/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*). 4. Dovoli se uporaba izdelkov, ki vsebujejo tetrabromodifenil eter in so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Pentabromodifenil eter $C_{12}H_5Br_5O$	32534-81-9 in druge	251-084-2 in druge	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kadar je v snoveh prisoten pentabromodifenil eter, se za namene tega vnosa za koncentracije, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), uporablja točka (b) člena 4(1). 2. Kadar so v zmesih ali izdelkih prisotni tetra-, penta-, heksa-, hepta- in dekabromodifenil eter, se za namene njihovih vnosov za skupno koncentracijo do 500 mg/kg uporablja točka (b) člena 4(1), kar mora Komisija do 16. julija 2021 pregledati in oceniti. Pri tem pregledu se med drugim ocenijo vsi relevantni vplivi na zdravje in okolje. 3. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba: električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2011/65/ES. 4. Dovoli se uporaba izdelkov, ki vsebujejo pentabromodifenil eter in so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Heksabromodifenil eter $C_{12}H_4Br_6O$	36483-60-0 in druge	253-058-6 in druge	<ol style="list-style-type: none"> 1. Za namene tega vnosa se za koncentracije heksabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar je prisoten v snoveh, uporablja točka (b) člena 4(1).

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedija ali druga specifikacija
			<p>2. Kadar so v zmesih ali izdelkih prisotni tetra-, penta-, heksa-, hepta- in dekabromodifenil eter, se za namene njihovih vnosov za skupno koncentracijo do 500 mg/kg uporablja točka (b) člena 4(1), kar mora Komisija do 16. julija 2021 pregledati in oceniti. Pri tem pregledu se med drugim ocenijo vsi relevantni vplivi na zdravje in okolje.</p> <p>3. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba: električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2011/65/ES.</p> <p>4. Dovoli se uporaba izdelkov, ki vsebujejo heksabromodifenil eter in so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p>
Heptabromodifenil eter $C_{12}H_3Br_7O$	68928-80-3 in druge	273-031-2 in druge	<p>1. Za namene tega vnosa se za koncentracije heksabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar je prisoten v snoveh, uporablja točka (b) člena 4(1).</p> <p>2. Kadar so v zmesih ali izdelkih prisotni tetra-, penta-, heksa-, hepta- in dekabromodifenil eter, se za namene njihovih vnosov za skupno koncentracijo do 500 mg/kg uporablja točka (b) člena 4(1), kar mora Komisija do 16. julija 2021 pregledati in oceniti. Pri tem pregledu se med drugim ocenijo vsi relevantni vplivi na zdravje in okolje.</p> <p>3. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba: električne in elektronske opreme s področja uporabe Direktive 2011/65/ES.</p> <p>4. Dovoli se uporaba izdelkov, ki vsebujejo heptabromodifenil eter in so v Uniji že v uporabi pred 25. avgustom 2010. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p>
Bis(pentabromofenil)eter (de- kabromodifenil eter; deka- BDE)	1163-19-5	214-604-9	<p>1. Za namene tega vnosa se za koncentracije dekabromodifenil etra, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar je prisoten v snoveh, uporablja točka (b) člena 4(1).</p> <p>2. Kadar so v zmesih ali izdelkih prisotni tetra-, penta-, heksa-, hepta- in dekabromodifenil eter, se za namene njihovih vnosov za skupno koncentracijo do 500 mg/kg uporablja točka (b) člena 4(1), ki jo mora Komisija do 16. julija 2021 pregledati in oceniti. Pri tem pregledu se med drugim ocenijo vsi relevantni vplivi na zdravje in okolje.</p> <p>3. Pod pogojem, da države članice v skladu s Konvencijo do decembra 2019 poročajo Komisiji, se proizvodnja, dajanje v uporabo in uporaba dekabromodifenil etra z odstopanjem dovoli: (a) do 18. decembra 2023 v proizvodnji zrakoplovov, za katere je bila vloga za homologacijo vložena pred 2. marcem 2019 in je bila prejeta pred decembrom 2022, oziroma do 2. marca 2027 v primeru, da je potreba po nadaljevanju upravičena;</p>

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedijata ali druga specifikacija
			<p>(b) v proizvodnji nadomestnih delov za eno od naslednjih kategorij:</p> <p>(i) za zrakoplove, za katere je bila vloga za homologacijo vložena pred 2. marcem 2019 in je bila prejeta pred decembrom 2022 in ki so proizvedeni pred 18. decembrom 2023 oziroma pred 2. marcem 2027 v primeru, da potreba po nadaljevanju upravičena, do izteka njihove tehnične življenjske dobe;</p> <p>(ii) za motorna vozila s področja uporabe Direktive 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ^(?), proizvedena pred 15. julijem 2019, do leta 2036 ali do izteka tehnične življenjske dobe teh vozil, kar nastopi prej;</p> <p>(c) za električno in elektronsko opremo s področja uporabe Direktive 2011/65/ES.</p> <p>4. Posebne izjeme za nadomestne dele, ki se uporabljajo v motornih vozilih iz točke 2(b)(ii), veljajo za proizvodnjo in uporabo komercialnega dekabromodifenil etera iz ene ali več naslednjih kategorij:</p> <p>(a) pogonski sistem in oprema pod pokrovom motorja, kot so akumulatorski in baterijski ozemljitveni kabli, akumulatorski in baterijski povezovalni kabli, napeljava premične klimatske naprave, pogonski sistemi, puše izpušnega kolektorja, izolacija pod pokrovom motorja, kabli in jermenje pod pokrovom motorja (vezje motorja itd.), senzorji hitrosti, cevi, ventilatorski moduli in senzorji klenkanja;</p> <p>(b) oprema sistema za dovajanje goriva, kot so cevi za gorivo, rezervoarji za gorivo in rezervoarji za gorivo v podvozju;</p> <p>(c) pirotehnične naprave in oprema, na katero te naprave vplivajo, na primer kabli za sprožitev zračne blazine, ter sedežne prevleke/material prevlek, če je to relevantno za (sprednje in stranske) zračne blazine.</p> <p>5. Dovoljeno se uporaba izdelkov, ki vsebujejo dekabromodifenil eter in so bili v Uniji že v uporabi pred 15. julijem 2019. Za take izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p> <p>6. Brez poseganja v uporabo drugih določb Unije o razvrščanju, pakiranju in označevanju snovi in zmesi morajo biti izdelki, v katerih je dekabromodifenil eter, jasno označeni ali drugače prepoznavni skozi njihovo celotno življenjsko dobo.</p> <p>7. Dajanje v promet in uporaba izdelkov, ki vsebujejo dekabromodifenil eter, uvožen za namene izrecnih izjem iz točke 2, se dovolita do izteka izjem. Točka 6 se uporablja, kot če bi bili ti izdelki proizvedeni na podlagi izjeme iz odstavka 2. Taki izdelki, ki so bili v uporabi že pred datumom, se lahko še naprej uporabljajo.</p> <p>8. Za namene tega vnosa „zrakoplov“ pomeni:</p> <p>(a) civilni zrakoplov, proizveden v skladu s certifikatom tipa, izdanim v skladu z Uredbo (EC) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ^(?), ali v skladu z odobritvijo projekta, izdano v skladu z nacionalnimi predpisi države pogodbenice Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), ali za katerega je država pogodbenica ICAO v skladu s Prilogo 8 h Konvenciji o mednarodnem civilnem letalstvu izdala spričevalo o plovnosti;</p> <p>(b) vojaški zrakoplov.</p>

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedijata ali druga specifikacija
Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, kovinska sol (O-M ⁺), halogenid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 in druge	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 in druge	<p>1. Za namene tega vnosa se za koncentracije PFOS, enake ali nižje od 10 mg/kg (0,001 masnega %), kadar je prisotna v snoveh ali zmeseh, uporablja točka (b) člena 4(1).</p> <p>2. Za namene tega vnosa se točka (b) člena 4(1) uporablja za koncentracije PFOS v polizdelkih ali izdelkih ali njihovih delih, če je koncentracija PFOS nižja od 0,1 masnega %, izračunano glede na maso strukturno ali mikrostrukturno ločenih delov, ki vsebujejo PFOS, ali pri tekstilu ali drugih prevlečenih materialih, če je količina PFOS nižja od 1 µg/m² prevlečenega materiala.</p> <p>3. Dovoljeno se uporaba izdelkov, ki vsebujejo PFOS in so v Uniji že bili v uporabi pred 25. avgustom 2010. Za te izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p> <p>4. Če je količina izpusta v okolje minimizirana, se proizvodnja in dajanje v promet dovolita za naslednje posebne uporabe, če države članice vsaka štiri leta Komisiji poročajo o napredku pri odpravljanju PFOS:</p> <p>snovi, ki preprečujejo rosenje na nedekorativnih oblogah iz trdega kroma (VI) v zaprtih sistemih;</p> <p>Kadar tovrstno odstopanje zadeva proizvodnjo ali uporabo v obratu v okviru področja uporabe Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*), se uporabljajo ustrezne najboljše razpoložljive tehnike za preprečevanje in minimizacijo izpustov PFOS, opisane v informacijah, ki jih je v skladu z drugim odstavkom člena 17(2) Direktive 2008/1/ES objavila Komisija.</p> <p>Kakor hitro so na voljo nove informacije o podrobnostih uporabe in varnejše nadomestne snovi ali tehnologije, Komisija ponovno pregleda odstopanje iz drugega odstavka, tako da:</p> <p>(a) se opusti uporaba PFOS, kakor hitro je tehnično in ekonomsko izvedljiva uporaba varnejših nadomestkov;</p> <p>(b) odstopanje lahko še naprej velja le za nujne uporabe, za katere ni varnejših možnosti in glede katerih se poroča o prizadevanjih za iskanje varnejših možnosti;</p> <p>(c) se z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik čim bolj zmanjša sproščanje PFOS v okolje.</p> <p>5. Ko Evropski odbor za standardizacijo (CEN) sprejme standarde, se uporabljajo kot analizne testne metode za ugotavljanje skladnosti snovi, zmesi in izdelkov s točkama 1 in 2. Kot alternativa standardom CEN se lahko uporabi katera druga analizna metoda, za katero lahko uporabnik dokaže enakovredno zmogljivost.</p>
DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis(4-klorofenil) etan)	50-29-3	200-024-3	—
Klordan	57-74-9	200-349-0	—
Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom	58-89-9	200-401-2	—

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedijata ali druga specifikacija
	319-84-6	206-270-8	
	319-85-7	206-271-3	
	608-73-1	210-168-9	
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	—
Endrin	72-20-8	200-775-7	—
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	—
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	1. Dovolj se dajanje v promet in uporaba izdelkov, ki vsebujejo endosulfan in so bili pred 10. julijem 2012 ali na ta datum v uporabi. 2. Za izdelke iz točke 1 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).
Heksaklorobenzen	118-74-1	204-273-9	—
Klordekon	143-50-0	205-601-3	—
Aldrin	309-00-2	206-215-8	—
Pentaklorobenzen	608-93-5	210-172-0	—
Poliklorirani bifenili (PCB)	1336-36-3 in druge	215-648-1 in druge	Brez poseganja v Direktivo 96/59/ES se dovoli uporaba izdelkov, ki so ob začetku veljavnosti te uredbe že v uporabi. Države članice takoj ko je to mogoče, najpozneje pa do 31. decembra 2025, identificirajo in iz uporabe odstranijo opremo (npr. transformatorje, kondenzatorje ali druge posode, ki vsebujejo zaloge tekočine), ki vsebuje več kot 0,005 % PCB in je njihova prostornina večja od 0,05 dm ³ .
Mireks	2385-85-5	219-196-6	—
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	—
Heksabromobifenil	36355-01-8	252-994-2	—
1 Heksabromociklododekan „Heksabromociklododekan“ pomeni: heksabromociklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan in njegove glavne diastereoizomere: alfa-heksabromociklododekan; beta-heksabromociklododekan; in gama-heksabromociklododekan	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4, 221-695-9	1. Za namene tega vnosa se za koncentracije heksabromociklododekana, enake ali nižje od 100 mg/kg (0,01 mas. %), kadar je prisoten v snoveh, zmeseh, izdelkih ali kot sestavina ognjeodpornih izdelkov, uporablja točka (b) člena 4(1), ki jo mora Komisija do 22. marca 2019 pregledati.

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedijata ali druga specifikacija
			<p>2. Izdelki iz ekspandiranega polistirena, ki vsebujejo heksabromociklododekan in so v skladu z Uredbo Komisije (EU) 2016/293 ⁽⁵⁾ in Izvedbeno uredbo Komisije št. 2016/C 12/06 ⁽⁶⁾ že v uporabi pred 21. februarjem 2018, ter izdelki iz ekstrudiranega polistirena, ki vsebujejo heksabromociklododekan in so že v uporabi pred 23. junijem 2016, se lahko uporabljajo še naprej. Za take izdelke se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p> <p>3. Brez poseganja v uporabo drugih določb Unije o razvrščanju, pakiranju in označevanju snovi in zmesi morajo biti izdelki iz ekspandiranega polistirena, ki so bili dani v promet po 23. marcu 2016, v katerem je bil uporabljen heksabromociklododekan, jasno označeni ali drugače prepoznavni skozi njihovo celotno življenjsko dobo.</p>
Heksaklorobutadien	87-68-3	201-765-5	<p>1. Dovoljeno je dajanje v promet in uporaba izdelkov, ki vsebujejo heksaklorobutadien in so bili že v uporabi pred 10. julijem 2012 ali na ta datum.</p> <p>2. Za izdelke iz točke 1 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p>
Pentaklorofenol in njegove soli in estri	87-86-5 in druge	201-778-6 in druge	
Poliklorirani naftaleni ⁽⁷⁾	70776-03-3 in druge	274-864-4 in druge	<p>1. Dovoljeno je dajanje v promet in uporaba izdelkov, ki vsebujejo poliklorirane naftalene in so bili že v uporabi pred 10. julijem 2012 ali na ta datum.</p> <p>2. Za izdelke iz točke 1 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p>
Klorirani alkani C10–C13 (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP)	85535-84-8 in druge	287-476-5	<p>1. Z odstopanjem se dovoli proizvodnja, dajanje v promet in uporaba snovi ali zmesi, ki vsebujejo SCCP v koncentracijah, nižjih od 1 mas. %, ali izdelkov, ki vsebujejo SCCP v koncentracijah, nižjih od 0,15 mas. %.</p> <p>2. Uporaba se dovoli v zvezi s:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) transportnimi trakovi v rudarski industriji in tesnilnimi sredstvi, ki vsebujejo SCCP in so bili že v uporabi pred 4. decembrom 2015 ali na ta datum, in (b) izdelki, ki vsebujejo SCCP, a niso navedeni v točki (a), in ki so bili že v uporabi že pred 10. julijem 2012 ali na ta datum. <p>3. Za izdelke iz točke 2 se uporabljata tretji in četrti pododstavek člena 4(2).</p>

⁽¹⁾ Direktiva 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi (UL L 174, 1.7.2011, str. 88).

⁽²⁾ Direktiva 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. septembra 2007 o vzpostavitvi okvira za odobritev motornih in priklopnih vozil ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila (Okvirna direktiva) (UL L 263, 9.10.2007, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES (UL L 79, 19.3.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL L 24, 29.1.2008, str. 8).

⁽⁵⁾ Uredba Komisije (EU) 2016/293 z dne 1. marca 2016 o spremembi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 850/2004 o obstojnih organskih onesnaževalih glede Priloge I (UL L 55, 2.3.2016, str. 4).

⁽⁶⁾ UL C 10, 13.1.2016, str. 3.

⁽⁷⁾ Poliklorirani naftaleni so kemijske spojine, ki temeljijo na sistemu obročev naftalena, kjer se eden ali več vodikovih atomov nadomesti z atomi klora.

Del B**Snovi, ki so samo na seznamih v Protokolu**

Snov	Št. CAS	Št. ES	Posebna izjema za uporabo snovi kot intermedjata ali druga specifikacija

PRILOGA II

SEZNAM SNOVI, ZA KATERE VELJAJO OMEJITVE

Del A

Snovi, ki so na seznamih v Konvenciji in Protokolu

Snov	Št. CAS	Št. ES	Pogoji za omejitve

Del B

Snovi, ki so samo na seznamih v Protokolu

Snov	Št. CAS	Št. ES	Pogoji za omejitve

PRILOGA III

SEZNAM SNOVI, ZA KATERE VELJAJO DOLOČBE O ZMANJŠANJU IZPUSTOV

DEL A

Snov (št. CAS)

Poliklorirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani (PCDD/PCDF)

Poliklorirani bifenili (PCB)

DEL B

Heksaklorobenzen (HCB) (št. CAS 118-74-1)

Policiklični aromatski ogljikovodiki (PAO) ⁽¹⁾

Pentaklorobenzen (št. CAS 608-93-5)

Heksaklorobutadien (št. CAS 87-68-3)

Poliklorirani naftaleni (št. CAS 70776-03-3 in druge snovi)

⁽¹⁾ Za namen popisov emisij se uporabljajo naslednji štiri sestavljeni kazalniki: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten in indeno(1,2,3-cd)piren.

PRILOGA IV

Seznam snovi, za katere veljajo določbe o ravnanju z odpadki iz člena 7

Snov	Št. CAS	Št. ES	Mejna koncentracija iz člena 7(4)(a)
Endosulfan	115-29-7 959-98-8 33213-65-9	204-079-4	50 mg/kg
Heksaklorobutadien	87-68-3	201-765-5	100 mg/kg
Poliklorirani naftaleni ⁽¹⁾			10 mg/kg
Klorirani alkani C ₁₀ -C ₁₃ (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP)	85535-84-8	287-476-5	10 000 mg/kg
Tetrabromodifenil eter C ₁₂ H ₆ Br ₄ O	40088-47-9 in druge	254-787-2 in druge	Vsota koncentracij tetrabromodifenil etra, pentabromodifenil etra, heksabromodifenil etra, heptabromodifenil etra in dekabromodifenil etra: 1 000 mg/kg. Komisija to mejno koncentracijo pregleda ter po potrebi in v skladu s Pogodbama sprejme zakonodajni predlog za znižanje te vrednosti na 500 mg/kg. Komisija tak pregled izvede čim prej, vsekakor pa ne pozneje kot 16. julija 2021.
Pentabromodifenil eter C ₁₂ H ₅ Br ₅ O	32534-81-9 in druge	251-084-2 in druge	
Heksabromodifenil eter C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	36483-60-0 in druge	253-058-6 in druge	
Heptabromodifenil eter C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	68928-80-3 in druge	273-031-2 in druge	
Dekabromodifenil eter C ₁₂ Br ₁₀ O	1163-19-5 in druge	214-604-9 in druge	
Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, kovinska sol (O-M ⁺), halogenid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri)	1763-23-1 2795-39-3 29457-72-5 29081-56-9 70225-14-8 56773-42-3 251099-16-8 4151-50-2 31506-32-8 1691-99-2 24448-09-7 307-35-7 in druge	217-179-8 220-527-1 249-644-6 249-415-0 274-460-8 260-375-3 223-980-3 250-665-8 216-887-4 246-262-1 206-200-6 in druge	50 mg/kg
Poliklorirani dibenzo-p-dioksini in dibenzofurani (PCDD/PCDF)			15 µg/kg ⁽²⁾
DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis(4-klorofenil) etan)	50-29-3	200-024-3	50 mg/kg
Klordan	57-74-9	200-349-0	50 mg/kg

Snov	Št. CAS	Št. ES	Mejna koncentracija iz člena 7(4)(a)
Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom	58-89-9 319-84-6 319-85-7 608-73-1	210-168-9 200-401-2 206-270-8 206-271-3	50 mg/kg
Dieldrin	60-57-1	200-484-5	50 mg/kg
Endrin	72-20-8	200-775-7	50 mg/kg
Heptaklor	76-44-8	200-962-3	50 mg/kg
Heksaklorobenzen	118-74-1	204-273-9	50 mg/kg
Klordekon	143-50-0	205-601-3	50 mg/kg
Aldrin	309-00-2	206-215-8	50 mg/kg
Pentaklorobenzen	608-93-5	210-172-0	50 mg/kg
Poliklorirani bifenili (PCB)	1336-36-3 in druge	215-648-1	50 mg/kg ⁽³⁾
Mireks	2385-85-5	219-196-6	50 mg/kg
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	50 mg/kg
Heksabromobifenil	36355-01-8	252-994-2	50 mg/kg
Heksabromociklododekan ⁽⁴⁾	25637-99-4, 3194-55-6, 134237-50-6, 134237-51-7, 134237-52-8	247-148-4 221-695-9	1 000 mg/kg; Komisija do 20. aprila 2019 opravi pregled

(1) Poliklorirani naftaleni so kemijske spojine, ki temeljijo na sistemu obročev naftalena, kjer se eden ali več vodikovih atomov nadomesti z atomi klora.

(2) Mejna koncentracija se izračuna kot PCDD in PCDF glede na faktorje ekvivalence toksičnosti (TEF):

PCDD	TEF	PCDF	TEF	PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1	2,3,7,8-TeCDF	0,1	1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	1,2,3,7,8-PeCDF	0,03	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1			1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01			OCDF	0,0003
OCDD	0,0003				

(3) Uporablja se metoda izračuna iz evropskih standardov EN 12766-1 in EN 12766-2.

(4) „Heksabromociklododekan“ pomeni heksabromociklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan in njegove glavne diastereoisomere: alfa-heksabromociklododekan, beta-heksabromociklododekan in gama-heksabromociklododekan.

PRILOGA V

RAVNANJE Z ODPADKI

Del 1

Odstranjevanje in predelava na podlagi člena 7(2)

Naslednje dejavnosti odstranjevanja in predelave, kakor so predvidene v prilogah I in II k Direktivi 2008/98/ES, so dovoljene za namene člena 7(2), če se izvajajo tako, da se zagotovi uničenje ali ireverzibilna pretvorba obstojnih organskih onesnaževal:

D9	Fizikalno-kemična obdelava.
D10	Sežiganje na kopnem.
R1	Uporaba predvsem kot gorivo ali drugače za pridobivanje energije, razen odpadkov, ki vsebujejo PCB.
R4	Recikliranje/pridobivanje kovin in njihovih spojin pod naslednjimi pogoji: Dejavnosti so omejene na ostanke, nastale v postopkih izdelave železa in jekla, kot so prah ali mulj, nastali med čiščenjem plinov, valjarniška škaja, filtrski prah iz jeklarn, ki vsebuje cink, prah iz sistemov za čiščenje plinov v talilnicah bakra in podobni odpadki ter ostanke luženja pri proizvodnji barvnih kovin, ki vsebujejo svinec. Izključeni so odpadki, ki vsebujejo PCB. Dejavnosti so omejene na postopke predelave železa in železovih zlitin (plavži, jaškovne peči in martinovke) ter barvnih kovin (postopek z waelzovo rotacijsko pečjo, postopki taljenja v kopeli z uporabo vertikalnih ali horizontalnih peči) pod pogojem, da obrati izpolnjujejo minimalne zahteve glede mejnih vrednosti emisij za PCDD in PCDF, določene v skladu z Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ , in sicer ne glede na to, ali za te postopke velja navedena direktiva, in brez poseganja v druge določbe Direktive.

⁽¹⁾ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

Postopek predobdelave pred uničenjem ali ireverzibilno pretvorbo v skladu s tem delom te priloge se lahko izvaja pod pogojem, da se snov s seznama v Prilogi IV izolira od odpadkov med postopkom predobdelave in pozneje odstrani v skladu s tem delom te priloge. Kadar obstojna organska onesnaževala vsebuje ali je z njimi kontaminiran samo del proizvoda ali odpadka, na primer odpadna oprema, se ta del loči in nato odstrani v skladu z zahtevami te uredbe. Poleg tega se lahko pred to predobdelavo ali pred uničenjem ali ireverzibilno pretvorbo v skladu s tem delom te priloge izvajajo postopki prepakiranja in začasnega skladiščenja.

Del 2

Odpadki in postopki, za katere se uporablja člen 7(4)(b)

Za namene člena 7(4)(b) v zvezi z navedenimi odpadki, ki so v Odločbi Komisije 2000/532/ES ⁽¹⁾ razvrščeni po šestmestnih klasifikacijskih številkah, so dovoljeni naslednji postopki.

Postopki predobdelave pred trajnim skladiščenjem v skladu s tem delom te priloge se lahko izvajajo pod pogojem, da se snov s seznama v Prilogi IV izolira od odpadkov med postopkom predobdelave in pozneje odstrani v skladu s tem delom te priloge. Poleg tega se lahko pred to predobdelavo ali pred trajnim skladiščenjem v skladu s tem delom te priloge izvajajo postopki prepakiranja in začasnega skladiščenja.

⁽¹⁾ Odločba Komisije 2000/532/ES z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi 2000/532/ES		Največje mejne koncentracije snovi s seznama v Prilogi IV ⁽¹⁾	Delovanje
10	ODPADKI IZ TERMIČNIH PROCESOV	Klorirani alkani C ₁₀ -C ₁₃ (klorirani parafini s kratkimi verigami – SCCP) 10 000 mg/kg;	<p>Trajno skladiščenje se dovoli le, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:</p> <p>(1) skladiščenje poteka na enem izmed naslednjih mest:</p> <ul style="list-style-type: none"> — v varnih, globokih, podzemnih, skalnatih formacijah, — v rudnikih soli, — na odlagališču nevarnih odpadkov (pod pogojem, da so odpadki utrjeni ali deloma stabilizirani, če je to tehnično izvedljivo, kakor je potrebno za razvrstitev odpadkov v podpoglavje 19 03 Odločbe 2000/532/ES); <p>(2) upoštevane so bile določbe Direktive Sveta 1999/31/ES ⁽⁴⁾ in Odločbe Sveta 2003/33/ES ⁽⁵⁾;</p> <p>(3) dokazano je, da je izbrana možnost okoljsko najsprejemljivejša.</p>
10 01	Odpadki iz elektrarn in drugih kurilnih naprav (razen 19)	Aldrin: 5 000 mg/kg;	
10 01 14 * ⁽²⁾	Pepel, žlindra in kotlovski prah, ki vsebujejo nevarne snovi, iz naprav za sosežig	Klordan: 5 000 mg/kg;	
10 01 16 *	Elektrofiltrski pepel, ki vsebuje nevarne snovi, iz naprav za sosežig	Klordekon: 5 000 mg/kg;	
10 02	Odpadki iz železarske in jeklarske industrije	DDT (1,1,1-trikloro-2,2-bis (4-klorofenil)etan): 5 000 mg/kg;	
10 02 07 *	Trdni odpadki, ki vsebujejo nevarne snovi, iz čiščenja odpadnih plinov	Dieldrin: 5 000 mg/kg;	
10 03	Odpadki iz termične metalurgije aluminija	Endosulfan: 5 000 mg/kg;	
10 03 04 *	Žlindre iz primarnega taljenja	Endrin: 5 000 mg/kg;	
10 03 08 *	Solne žlindre iz sekundarnega taljenja	Heptaklor: 5 000 mg/kg;	
10 03 09 *	Črni posnemki iz sekundarnega taljenja	Heksabromobifenil: 5 000 mg/kg;	
10 03 19 *	Prah dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi	Heksabromociklododekan ⁽³⁾ : 1 000 mg/kg;	
10 03 21 *	Drugi delci in prah (vključno s prahom iz krogličnih mlinov), ki vsebujejo nevarne snovi	Heksaklorobenzen: 5 000 mg/kg;	
10 03 29 *	Odpadki iz obdelave solnih žlinder in črnih posnemkov, ki vsebujejo nevarne snovi	Heksaklorobutadien: 1 000 mg/kg;	
10 04	Odpadki iz termične metalurgije svinca	Heksaklorocikloheksani, vključno z lindanom: 5 000 mg/kg;	
10 04 01 *	Žlindra iz primarnega in sekundarnega taljenja	Mireks: 5 000 mg/kg;	
10 04 02 *	Posnemki iz primarnega in sekundarnega taljenja	Pentaklorobenzen: 5 000 mg/kg;	
10 04 04 *	Prah dimnih plinov	Perfluorooktan sulfonska kislina in njeni derivati (PFOS) (C ₈ F ₁₇ SO ₂ X) (X = OH, kovinska sol (O-M ⁺), halogenid, amid in drugi derivati, vključno s polimeri): 50 mg/kg;	

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi 2000/532/ES		Največje mejne koncentracije snovi s seznama v Prilogi IV ⁽¹⁾	Delovanje
10 04 05 *	Drugi delci in prah		
10 04 06 *	Trdni odpadki iz čiščenja odpadnih plinov		
10 05	Odpadki iz termične metalurgije cinka		
10 05 03 *	Prah dimnih plinov		
10 05 05 *	Trdni odpadki iz čiščenja odpadnih plinov		
10 06	Odpadki iz termične metalurgije bakra		
10 06 03 *	Prah dimnih plinov		
10 06 06 *	Trdni odpadki iz čiščenja odpadnih plinov		
10 08	Odpadki iz termične metalurgije drugih barvnih kovin		
10 08 08 *	Solna žlindra iz primarnega in sekundarnega taljenja		
10 08 15 *	Prah dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi		
10 09	Odpadki iz livarn železa		
10 09 09 *	Prah dimnih plinov, ki vsebuje nevarne snovi		
16	ODPADKI, KI NISO NAVEDENI DRUGJE NA SEZNAMU		
16 11	Odpadne obloge in ognjevdružni materiali		
16 11 01 *	Obloge in ognjevdružni materiali na osnovi ogljika, ki vsebujejo nevarne snovi, iz metalurških postopkov		
16 11 03 *	Druge obloge in ognjevdružni materiali, ki vsebujejo nevarne snovi, iz metalurških postopkov		
17	GRADBENI ODPADKI IN ODPADKI IZ RUŠENJA OBJEKTOV (VKLJUČNO Z ZEMELJSKIMI IZKOPI S KONTAMINIRANIH OBMOČJI)		
17 01	Beton, opeke, ploščice in keramika		

Odpadki, kakor so razvrščeni v Odločbi 2000/532/ES		Največje mejne koncentracije snovi s seznama v Prilogi IV ⁽¹⁾	Delovanje
17 01 06 *	Mešanice ali ločene frakcije betona, opeke, ploščic in keramike, ki vsebujejo nevarne snovi		
17 05	Zemlja (vključno z zemljo, izkopano na kontaminiranih območjih), kamene in material, izkopen pri poglobljanju dna z bagranjem		
17 05 03 *	Zemlja in kamenje, ki vsebujeta nevarne snovi		
17 09	Drugi gradbeni odpadki in odpadki iz rušenja objektov		
17 09 02 *	Gradbeni odpadki in odpadki iz rušenja objektov, ki vsebujejo PCB, razen opreme, ki vsebuje PCB		
17 09 03 *	Drugi gradbeni odpadki in odpadki iz rušenja objektov (vključno z mešanici odpadkov), ki vsebujejo nevarne snovi		
19	ODPADKI IZ NAPRAV ZA RAVNANJE Z ODPADKI, ČISTILNIH NAPRAV ZUNAJ KRAJA NASTANKA TER IZ PRIPRAVE PITNE VODE IN VODE ZA INDUSTRIJSKO RABO		
19 01	Odpadki iz sežiga ali pirolize odpadkov		
19 01 07 *	Trdni odpadki iz čiščenja odpadnih plinov		
19 01 11 *	Ogorki in žlindra, ki vsebujejo nevarne snovi		
19 01 13 *	Elektrofiltrski pepel, ki vsebuje nevarne snovi		
19 01 15 *	Kotlovski prah, ki vsebuje nevarne snovi		
19 04	Zastekljeni odpadki in odpadki iz zastekljevanja		
19 04 02 *	Elektrofiltrski pepel in drugi odpadki iz čiščenja dimnih plinov		
19 04 03 *	Nezastekljena trdna faza		

⁽¹⁾ Te mejne koncentracije se uporabljajo samo za odlagališče nevarnih odpadkov in se ne uporabljajo za stalna podzemna skladišča nevarnih odpadkov, vključno z rudniki soli.

⁽²⁾ Vsi odpadki, označeni z zvezdico „*“, veljajo kot nevarni v skladu z Direktivo 2008/98/ES in zanje veljajo določbe navedene direktive.

⁽³⁾ „Heksabromociklododekan“ pomeni heksabromociklododekan, 1,2,5,6,9,10-heksabromociklododekan in njegove glavne diastereoizomere: alfa-heksabromociklododekan, beta-heksabromociklododekan in gama-heksabromociklododekan.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

⁽⁵⁾ Odločba Sveta 2003/33/ES z dne 19. decembra 2002 o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališča na podlagi člena 16 in Priloge II k Direktivi 1999/31/ES (UL L 11, 16.1.2003, str. 27).

⁽⁶⁾ Uporablja se metoda izračuna iz evropskih standardov EN 12766-1 in EN 12766-2.

Največja mejna koncentracija za poliklorirane dibenzo-p-dioksine in dibenzofurane (PCDD in PCDF) se izračuna glede na faktorje ekvivalence toksičnosti (TEF):

PCDD	TEF
2,3,7,8-TeCDD	1
1,2,3,7,8-PeCDD	1
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01
OCDD	0,0003
PCDF	TEF
2,3,7,8-TeCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
OCDF	0,0003

PRILOGA VI

Razveljavljena uredba s seznamom naknadnih sprememb

Uredba (ES) št. 850/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 158, 30.4.2004, str. 7)	
Uredba Sveta (ES) št. 1195/2006 (UL L 217, 8.8.2006, str. 1)	
Uredba Sveta (ES) št. 172/2007 (UL L 55, 23.2.2007, str. 1)	
Uredba Komisije (ES) št. 323/2007 (UL L 85, 27.3.2007, str. 3)	
Uredba (ES) št. 219/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 87, 31.3.2009, str. 109)	Samo točka 3.7 Priloge
Uredba Komisije (ES) št. 304/2009 (UL L 96, 15.4.2009, str. 33)	
Uredba Komisije (EU) št. 756/2010 (UL L 223, 25.8.2010, str. 20)	
Uredba Komisije (EU) št. 757/2010 (UL L 223, 25.8.2010, str. 29)	
Uredba Komisije (EU) št. 519/2012 (UL L 159, 20.6.2012, str. 1)	
Uredba Komisije (EU) št. 1342/2014 (UL L 363, 18.12.2014, str. 67)	
Uredba Komisije (EU) 2015/2030 (UL L 298, 14.11.2015, str. 1)	
Uredba Komisije (EU) 2016/293 (UL L 55, 2.3.2016, str. 4)	
Uredba Komisije (EU) 2016/460 (UL L 80, 31.3.2016, str. 17)	

PRILOGA VII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 850/2004	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1
Člen 2, uvodno besedilo	Člen 2, uvodno besedilo
Člen 2, točke (a) do (d)	Člen 2, točke 1 do 4
—	Člen 2, točke 5 do 7
Člen 2, točka (e)	Člen 2, točka 8
Člen 2, točka (f)	Člen 2, točka 9
Člen 2, točka (g)	Člen 2, točka 10
—	Člen 2, točke 11 do 13
Člen 3	Člen 3(1) do (3)
—	Člen 3(4) in (5)
Člen 1(2)	Člen 3(6)
Člen 4(1) do (3)	Člen 4(1) do (3)
—	Člen 4(3), točka (d)
Člen 1(2)	Člen 4(4)
Člen 5	Člen 5
Člen 6	Člen 6
Člen 7(1) do (4)	Člen 7(1) do (4)
Člen 7(6)	Člen 7(5)
—	Člen 7(6)
Člen 7(7)	—
—	Člen 8
Člen 8	Člen 9
Člen 9	Člen 10
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12(1)	Člen 13(1), točka (a)
Člen 12(3), točka (a)	Člen 13(1), točka (b)
Člen 12(3), točka (b)	Člen 13(1), točka (c)
—	Člen 13(1), točka (d)
Člen 12(3), točka (c)	Člen 13(1), točka (e)
Člen 12(2)	Člen 13(1), točka (f)
—	Člen 13(2)
Člen 12(4)	—
Člen 12(5)	Člen 13(3)
Člen 12(6)	—
—	Člen 13(4) in (5)
Člen 13	Člen 14
Člen 14	Člen 15(1)

Uredba (ES) št. 850/2004	Ta uredba
Člen 7(5)	Člen 15(2)
—	Člen 16
—	Člen 17
—	Člen 18
Člen 15	Člen 19
Člena 16 in 17	Člen 20
Člen 18	—
—	Člen 21
Člen 19	Člen 22
Priloge I do V	Priloge I do V
—	Priloga VI
—	Priloga VII

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL